

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ТРЕЋА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
11. мај 2017. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Маја Гојковић,
председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, отварам Трећу седницу Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 107 народних посланика.

Ради утврђивања броја посланика присутних у сали молим вас да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 143 народна посланика, те констатујем да имамо услове за рад.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Добар дан.

Поштовање, имам неколико конкретних питања која се овога пута тичу живота. Србија је поново похарана градом и ја имам питање за Владу Републике Србије, односно премијера, јер нема надлежног министарства којем бих могао упутити то питање, а под б) за Сектор за ванредне ситуације, при МУП-у – шта се предузима на томе да Србија коначно буде и заштићена од овога.

Значи, град је десетковао читаве крајеве Србије, о томе се не пише, то не занима наше медије и наше таблоиде, али занима грађане Србије, тим пре, што, као што знамо град јесте природна непогода, али и

болест, колера, богиње, куга јесу такође природна појава, па се и те како лече, санирају, вакцинишу и превенирају.

Зато питам врло јасно надлежна тела и органе – шта је са системом противградне заштите, зашто не функционише? Шта је са даљинском одбраном од града? Да ли је тачно да је Влада раскинула или да није продужила или није реализовала уговор са нашим домаћим произвођачем, „Трајалом“ из Крушевца, који ради те системе и обезбеђује противградну заштиту? Ми се јуначимо и хвалимо авионима, камионима и системима које ћемо добити или које набављамо за скупе паре, од којих углавном нема ништа. Моје питање је – зашто се не уложи део тог новца у домаћу производњу, домаћу фирму, која обезбеђује заштиту домаћим пољопривредним произвођачима који су изложени овој елементарној непогоди?

Друго питање односи се на овај скорашњи, у ствари јучерашњи инцидент са Бернаром Анријем Левијем, који је посетио Београд и доживео тај инцидент синоћ у Београду. Моје питање се односи на Министарство спољних и Министарство унутрашњих послова и иде на њихову адресу – да ли је Министарство спољних послова знало да господин Бернар Анри Леви долази у Београд и да ли је постојао неки став поводом те посете? Да ли је могуће да није знало, а ако је знало, а гледаоци то не морају знати, реч је о једном познатом, најеминентнијем србомрсцу, човеку који је активно подржавао не само бомбардовање Србије 1999. године него и све антисрпске пројекте и подухвате и активни је лобиста косовских Албанаца?

Стога је, према мом мишљењу, тој особи требало бити ускраћено право боравка у Србији и у Београду, или је требало да му буде пружена адекватна заштита, а не да сада након овог инцидента и торте коју је добио у лице он додатно појача своју пропаганду и своју агитацију критикујући власт и не само власт, ја критикујем власт, али критикујући народ Србије и прозивајући нас због тога.

Дакле, моје питање је – да ли је Министарство спољних послова знало и зашто Бернар Анри Леви није проглашен персоном нон грата у Србији? Мислим да заслужује по разним основама да буде проглашен за непожељну особу у Србији. И, посебно у том контексту, зашто на ту листу није стављен, рецимо, и Тони Блер, који не само да је долазио у Србију него је био доскора и на функцији саветника Владе Србије?

У том смислу, наравно, ја осуђујем сваки инцидент и сваку прозивку, и сваки напад на било кога у овој земљи, али, с друге стране, исто тако мислим да има основа за одговорност наших надлежних органа, или због небудности или нечег горег од тога, што су дозволили да особа попут Бернара Анрија Левија, или особа попут Тонија Блера, дође у Београд, гостује у Београду и на крају може још да се представља и као жртва.

Последње питање, односно апел и председнику Скупштине и надлежнима у Влади – опет смо добили материјале, бројне материјале у којима се не наводи, заправо у биографијама се не помиње просечна оцена студија. Молим, дакле, председницу да апелује на Владу, као што молим и надлежне у Влади кад нам шаљу биографије те особе да нам кажу да ли су завршиле факултет, који факултет и са којом просечном оценом.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

Влада не шаље биографије. Ту је други предлагач што се тиче кандидата правосудног сектора, знате да то Влада не предлаже.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Ја говорим начелно.

ПРЕДСЕДНИК: Тај ћете апел упутити неком другом.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Говорим начелно за све предлоге који долазе.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем на сугестијама.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, уважена председнице.

Поставио бих питање „Железници Србије“, односно „Србија возу“, а односи се на део пруге и крак који иде од Црвеног крста у Нишу, преко Сврљига, Књажевца, Зајечара, Бора, до Прахова.

Ја ћу се вратити мало уназад да подсетим све, та пруга је веома битна за исток Србије. Та пруга је грађена, заправо, почетак градње је био 1907. године, значи 110 година је прошло од када је та пруга почела да се гради. Сви знао колико је тај крак пруге веома битан за исток Србије. Имамо ситуацију да је тај део пруге почео да пропада од 1996. године.

У том делу пруге било је запослено преко 2.000 људи, а до данашњег дана ту је остало око 800 запослених радника који тај део пруге одржавају и ту раде. Сведоци смо пропадања тог дела пруге, а највећа и најгора ствар је била 2007. године када је тадашња власт, на иницијативу тадашњег директора „Железнице Србије“, хтела да угаси тај део пруге од Ниша, Сврљига, Књажевца, Зајечара, Бора према луци у Прахову. Значи, тад је кренула иницијатива да се тај део пруге угаси, да се зауставе релације путничких возова који су туда ишли, и на тај начин су хтели да оштете велики број грађана којима је то једина могућност да оду до одређеног центра, града, општине или неког села.

Тада се велики број општина које гравитирају у том делу побунило, аргументовано показали да то није у реду и заустављена је та иницијатива. То је било лоше. Али до данашњег дана та пруга се и даље лоше одржава па је у веома лошем стању. Све је ишло, што се каже, наруку да се та пруга угаси. Да ли је то због немогућности људи који раде у „Железницама Србије“, људи који су из тог дела Србије ал' немају могућност да лобирају да се тај део пруге више и боље одржава, а можда је то и решење?

Раније, прошле године, заправо крајем 2015. године, била је поново иницијатива „Србија воза“, а то је предузеће задужено за превоз путника, да се тај део пруге затвори, да се угаси и да тамо возови, односно путници не треба да иду. Могу да кажем да је према броју становника, према територији, то врло битна ставка и да у великом броју путници путују возом зато што немају избора, немају други превоза. Још нешто, тај део пруге од Ниша, преко Сврљига, Књажевца, Зајечара, према Прахову је врло битан и за теретни саобраћај, зато што велике количине робе иду из Сврљига, од Бора у Прахово. Лука у Прахову је претрпана робом. Значи, врло је битно због „Железнице“, због развоја наше Србије да се тај део пруге обнови, реконструише, да се прагови обнове и да у наредном периоду „Железнице Србије“ ставе много већи акценат на тај део наше железнице.

Зато кажем и позивам, и моје питање је упућено надлежном министарству, „Железницама Србије“, „Србија возу“ – да ли ће бити уложена већа средства за ремонт пруге, за поправку прагова и за обнову возова? Јер знамо да је „швећанка“ путнички воз који саобраћа веома активан, у великом броју људи путују тим возом, сада имамо „руски воз“, који је веома удобан и добар, али је исто велики проблем – људи, путници који путују возом, кондуктери њима не наплаћују карте, већ они те паре стављају у џеп. То није добро због путног саобраћаја, зато што велики број људи сада иде бесплатно и на тај начин наносе штету „Железницама Србије“.

Ја позивам и тражим од надлежних у „Железницама Србије“ да се пруга од Ниша, преко Сврљига, Књажевца, Зајечара, Бора према Прахову, уврсти у реконструкцију, да се реконструише, да се поправе прагови, да се уведу ред. Ни случајно не смемо дозволити да тај крак пруге буде обустављен, да возни саобраћај за путнике буде обустављен, зато што је то жила куцавица за све нас који живимо у том делу Србије.

Позивам људе у предузећу „Железнице Србије“ да озбиљно схвате ову моју иницијативу, овај мој предлог да се уради реконструкција овог дела пруга, јер, понављам још једном, тамо се обавља велики теретни саобраћај, превозе се и опасне материје...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам. Време вам је прошло.

Реч има Олена Папуга.

ОЛЕНА ПАПУГА: Хвала, председнице.

Своје прво питање постављам Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Александру Вулину и министру без портфеља, задуженом за демографију Славици Ђукић Дејановић.

Наш колега Марко Ђуришић је више пута приликом утврђивања дневног реда постављао питање када ће бити уврштен закон о финансијској подршци у дневни ред. До сада се то није десило па питам, већ је трећа годину откако је тај закон требало да буде усвојен, а он још

није усвојен, нити је ушао у скупштинску процедуру – зашто још није ушао у процедуру и када ће бити усвојен?

Министру, Александру Вулину, постављам питање – зашто тај закон није усвојен? Јер многе породице зависе од тог закона и чекају да се закон усвоји, а породиље чекају да им се реши неки статус и тако даље. Има јако пуно корисника, младих породица и уопште породица које чекају да буде усвојен тај закон.

Питам да ли је прича о Закону о финансијској подршци породицама само предизборно обећање и да ли се тај закон, и назив, користи само у предизборној кампањи.

Овим законом би право на породиљску накнаду добијале и пољопривреднице и жене које су ангазоване на пословима по уговору о делу и по ауторским правима. Такође, овај закон би регулисао и родитељски додатак, као и порез на додату вредност, који је укинут крајем 2016. године.

Питам министра Вулина и министарку без портфеља – када ће Закон о финансијској подршци породицама ући у процедуру и када ће бити усвојен?

Друго питање постављам директору Агенције за реституцију Страхињи Секулићу, министру за пољопривреду Браниславу Недимовићу и премијеру Александру Вучићу, а односи се на однос локалних моћника и локалних тајкуна према државном земљишту које је намењено за реституцију, а углавном је то случај у Војводини.

Тражим сву документацију о лицитацији државног земљишта у катастарској општини Кула под бројем 9686/3 за 2015, 2016. и 2017. годину, ако је већ била лицитација за ту 2017. годину – када је била лицитација и коме је та парцела додељена?

Тражим од Агенције за реституцију да ми пошаље документ коме је то земљиште намењено за реституцију и тражим дозволе за копање бунара и све оно што је урађено на том земљишту које је намењено за реституцију.

Једно питање постављам а односи се на моје село, на Руски Крстур, њега постављам министру привреде и премијеру Вучићу, а односи се на неко питање које сам већ постављала, на фирму *ABC Food*, односно на хладњачу у Руском Крстуру. Ових дана се прави нека реорганизација те фабрике где ће сва дуговања за паприку и све оно што је та фабрика дужна бити обустављено. Најављено је да ће се одбити 60% дуга паорима а да ће остатак бити исплаћен у току пет година у две годишње рате.

Хоћу да добијем информацију о чему се ту тачно ради? Ко преузима фабрику *ABC Food* смрзнутог поврћа у Руском Крстуру? Зашто Влада и премијер допуштају да пропадне једина фабрика у Војводини која ради замрзавање поврћа?

Даље, интересује ме – ко ће ту фабрику да откупи? Да ли ће и колико ће радника радити и даље у тој фабрици? Да ли је истина да ће у тој реорганизацији паори који су извезли ту сировину бити плаћени само 60% за пет година?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, поштоване колеге народни посланици, помаже Бог свима.

Желим да поставим неколико питања од великог интереса за грађане Србије, најпре министру правде и министру рада.

Да ли је било ко у Србији до сада одговарао за плљачкашке приватизације? Како грађани да наплате добијене судске спорове против послодаваца из пропалих приватизованих фирми који су их опљачкали и остали им дужни по разним основама?

Зашто се онима који су опљачкали приватизоване фирме и нестали не одузима имовина како би се из те њихове имовине обештетили опљачкани радници?

Зашто власт већ пет година не сме да донесе закон о испитивању порекла имовине свих политичара и тајкуна од 1990. до данас? Колико је година потребно овој власти да донесе закон о испитивању порекла имовине, имајући у виду да је одлазећи премијер пре годину дана у свом експозеу поново обећао доношење тог закона, а тога закона нема?

Зашто већ два месеца нисмо контактирани ни од једног надлежног државног органа, иако смо јавно објавили низ тајних аудио-снимака разговора чланова политичке мафије у афери „Двериликс“? Ко штити политичку мафију у Србији?

Да ли је нормално, и да ли је уопште могуће да правоснажно осуђени Зоран Ћопић може да пере паре од трговине дрогом, за шта је правоснажно осуђен, сам, или то не може да чини без помоћи одређених људи у полицији, тужилаштву, судовима, пословним банкама и на високим политичким положајима, који су му заправо помагали и штитили га у прању мафијашких пара насталих од трговине дрогом? Да ли Народна банка Србије користи кеш депозите који заправо потичу од трговине наркотицима у Србији?

Друго питање тиче се председника Владе Републике Србије, у оставци или у одласку, Александра Вучића. Зашто је Србија једина земља у окружењу, у Европи, која није решила проблем својих презадужених грађана који робују по зеленашким лоповским кредитима индексираним у швајцарским францима? Можда, госпођо председавајућа, никоме од народних посланика није интересантна ова тема, па се зато чује оволики жагор, а ви их не подсећате да би требало да се мало смире и обрате пажњу на излагање колега народних посланика, али 20.000 породица у Србији и те како интересује када ће ова власт да реши проблем кредита индексираних у

швајцарским францима. Зашто су кредити иначе у страним валутама, а не у динарима? Докле ће грађани Србије да буду пљачкани на валутним клаузулама?

Када ће банке у Србији бити кажњене, ово је посебно важно и верујем да интересује чак и вас, колеге народни посланици, а сигуран сам да интересује и ваше бираче, због непоштене пословне праксе и пљачке грађана Србије на измишљеним трошковима за обраду кредита, одржавање рачуна, разним накнадама и другим скривеним провизијама, на основу којих су банке само у 2015. години оствариле профит од 61 милион евра?

Када ће грађани Србије бити правно заштићени од банкарског терора, односно када ће бити донет закон о заштити презадужених породица који би подразумевао заштиту породичног дома од одузимања од стране приватних извршитеља у случају проглашења личног банкрота?

Зашто је Влада донела Уредбу о продаји преосталих домаћих банака у државном власништву? Да ли је нормално да, у времену огромне економске кризе, банке у Србији у прошлој 2016. години остваре дупло већи профит? Веровали или не, колеге народни посланици, банке су у 2016. оствариле дупло већи профит него у 2015. години, у времену кризе у Србији. Да ли ће их ова власт додатно опорезовати?

Када ће заживети Демократски савет, на чијем челу треба да буде Александар Вучић, и која ће то по реду бити државна функција за Александра Вучића? Да ли можете да ми наведете једну земљу у свету где је председник Владе координатор свих служби безбедности?

Да ли се у оквиру пројекта „Београд на води“ планира изградња највеће џамије на Балкану?

А оно што је посебно актуелно ових дана јесу фамозне „дајнерс“ платне картице. На основу ког закона је „Дајнерс“ издавао платне картице до 2016. године, јер је тек тада добио дозволу од Народне банке Србије? Дакле, како је један ДОО могао да издаје платне картице ако није банка? Питање за гувернерку Народне банке Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, хвала.

Следећи говорник је народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајућа.

Поставио бих питање председнику Владе, док је још у мандату, министру спољних послова, министру унутрашњих послова, министру одбране и министру за трговину – свима њима, зато што је у њиховој надлежности издавање дозвола код извоза наоружања из Србије.

А повод за моје питање су новински чланци и извештаји да се оружје произведено у Србији, конкретно тешки пушкомитраљези „којот“, нашло у Сирији у рукама бораца Исламске државе. Ми смо, поштоване колеге посланици, ако сте обратили пажњу данас, управо данас добили, у складу са Законом о извозу и увозу наоружања и војне опреме, извештај за 2015. годину. У том извештају можете да видите да је Републици Бугарској

издата дозвола, по процедури, од стране свих ових министара који учествују, у вредности 101 милион долара, а да је реализовано 21.490.000 и да су земље које су крајњи корисници извоза из Србије, поред Републике Бугарске, и Република Уганда, Краљевина Саудијска Арабија, Демократска Република Конго, САД, Савезна Република Нигерија и Република Француска.

Очигледно да систем који је успостављен у Републици Србији за контролу извоза наоружања није добар, јер наоружање које се производи у Србији не завршава у рукама оних којима је било намењено.

Моје питање за премијера је – шта ради Влада и шта свако појединачно од ових министара раде да би се систем унапредио и да се овакве ствари више не би дешавале?

Не говорим ово само зато што Србија на овај начин производи и нарушава безбедност у свету. Нажалост, у сукобима у свету, оружје са које год стране да долази добро се плаћа, па не мислим да Србија треба да буде корисник тога и да правимо зараду и профит на нечијој несрећи.

Србија у извозу наоружања, и то стално слушамо, има велики потенцијал. Из године у годину извоз наоружања се повећава и чујемо да је Влада најавила, премијер, изабрани председник, како год, велика улагања у наменску индустрију – 74 милиона евра само у овој години. Али оваквим односом ризикујемо да дођемо на црну листу, ризикујемо да оружје које се производи у Србији не може легално да се извезе, не може да дође на она тржишта којима је намењено и тиме директно угрожавамо ову привредну грану и велики број људи оне који раде у њој.

Знам да је крај мандата ове владе и да ће Влада у Србији ускоро пасти, и не знам да ли ће министри имати времена, требало би макар у наредних 15 дана да ми дају одговор на питање – шта раде како би се ствари унапредице, како би спречили да у наредним годинама, недељама, читамо како оружје из Србије завршава нелегалним путем на разним ратиштима у свету? Ово је важно питање и за ове садашње министре и премијера, као и за будућег премијера или министре који ће доћи на чело ова четири министарства. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Балша Божовић. Они имају мању посланичку групу.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председнице Народне скупштине.

Даме и господо народни посланици, упућујем питање Министарству унутрашњих послова Републике Србије и министру Небојши Стефановићу. Дакле, у последњих неколико дана јавности смо предочили како и на који начин је часни полицајац Далибор Карановић у медијима на сваки могући начин разапињан, док је унутрашња контрола полиције и Сектор унутрашње контроле подметао лажне изјаве и покушавао да, у складу са захтевима Звездана Јовановића, дотичног полицајца казни.

Министар Небојша Стефановић ништа није урадио по том питању. Напротив, он је урадио све оно што је од њега тражио Звездан Јовановић – не само да суспендује часног полицајца Далибора Карановића, као што је урадио, већ да га и кривично гони.

У руци држим изјаву подршке колега Далибора Карановића, њих 90, који су подржали свог колегу због неоправданог прогона и претњи које трпи само зато што је савесно радио свој посао.

Подршку су послали и Синдикат српске полиције, као и Полицијски синдикат Србије, два синдиката која су храбро стала уз свог колегу који се часно борио да закон у Србији мора бити поштован.

Због чега је унутрашња контрола полиције, по налогу Звездана Јовановића, покушавала да подметне исказе за 11 сведока, који су месец дана касније пред тужиоцем тврдили потпуно супротно? Због чега је јавни тужилац тражио своје изузеће? Само зато што постоје притисци на тужилаштво и само зато што, по сваку цену, Звездан Јовановић тражи од Небојше Стефановића да се часни полицајац казни.

Докле ће Србија имати министре који одговарају Звездану Јовановићу и земунском клану? Због чега Небојша Стефановић није реаговао када је у писму Звездан Јовановић назвао полицајце бесним псима? Зашто на то није имао коментар? То је такође питање. Зашто и због чега је између Звездана Јовановића, убице Зорана Ћинђића, и часног полицајца стао на страну Звездана Јовановића? Докле ће Звездан Јовановић да кадрира српском полицијом?

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, мислим да сте отишли предалеко у својим изјавама, јер ово је изашло из оквира питања. Извори ваших информација су написи у медијима, а говорите о врло, врло озбиљној ствари. Не мислим на ваше питање...

БАЛША БОЖОВИЋ: Молим вас да ми допустите да завршим, пошто имам доказе.

ПРЕДСЕДНИК: Да, и мени исто да водим седницу и да браним достојанство и ове државе и Парламента.

Значи, и ви и ја смо на истом задатку.

БАЛША БОЖОВИЋ: Председнице Народне скупштине, као што и сами знате, ја сам члан скупштинског Одбора за одбрану и унутрашње послове и имам право да контролишем...

ПРЕДСЕДНИК: Свака част.

БАЛША БОЖОВИЋ: ... И задатак, по закону, да контролишем рад Министарства унутрашњих послова. Пошто сам дошао до...

ПРЕДСЕДНИК: Јесте, то радите на Одбору. Али не ради се о томе.

БАЛША БОЖОВИЋ: Пошто сам дошао до података о...

ПРЕДСЕДНИК: Ви контролишите службе, то је ваш посао и задатак, али немојте овде да износите као...

(Гордана Чомић: Зашто интервенише толико?)

БАЛША БОЖОВИЋ: Боли вас ово што говорим?

ПРЕДСЕДНИК: Хоћете, Гордана Чомић, да дођете овде, па да водите седницу, а не да добацујете председнику Парламента?

БАЛША БОЖОВИЋ: Ако можете да ми вратите време?

ПРЕДСЕДНИК: Ја знам да 240 посланика моли бога да ви не водите седницу.

(Војислав Шешељ: Е, то је тачно.)

БАЛША БОЖОВИЋ: Прекинули сте ме на два минута и 47 секунди. Само да ми вратите минут.

ПРЕДСЕДНИК: Не, нећу вам ништа вратити за увреде упућене министру унутрашњих послова. Ово су тешке увреде...

БАЛША БОЖОВИЋ: Као члан Одбора...

ПРЕДСЕДНИК: ... И тешке квалификације. Па чак и Гордана Чомић зна да члан 287 то не подразумева.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ви заиста радите ово?

ПРЕДСЕДНИК: Не, ја верујем у то да немате право да вређате министре...

БАЛША БОЖОВИЋ: Никога не вређам, само...

ПРЕДСЕДНИК: Ниједног. Без обзира што сте ви тренутно опозиција. Увреде нису дозвољене. Ово су тешке квалификације, увреде засноване на вашем дневном читању новина.

БАЛША БОЖОВИЋ: Као председница Скупштине браните ставове Звездана Јовановића, а нећете да дозволите...

ПРЕДСЕДНИК: Срам вас било, посланиче.

БАЛША БОЖОВИЋ: Срам вас било.

ПРЕДСЕДНИК: Мене да вређате немате права и немате права да ми стављате у уста оно што нисам изговорила.

Значи, ако је ваш ниво дискусије...

БАЛША БОЖОВИЋ: Не дате ми већ два минута да говорим...

ПРЕДСЕДНИК: ... Да измишљате шта је председник Парламента рекао, то онда на ваш образ.

БАЛША БОЖОВИЋ: Зашто је Небојша Стефановић радио по диктату Звездана Јовановића то је питање упућено...

ПРЕДСЕДНИК: Ко ме поставља питање?

БАЛША БОЖОВИЋ: Небојши Стефановићу као министру унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК: Онда се каже – зашто сте ви, министре, урадили то и то?

БАЛША БОЖОВИЋ: Зашто, министре Небојша Стефановићу, уз помоћ Сектора унутрашње контроле подмећете исказе часним полицајцима само да би кривично били гоњени? Да ли је то зато што је у

писму то тражио Звездан Јовановић од министра Стефановића? Да, јесте. И као што видите... (Искључен микрофон.)

(Балша Божовић: Значи, не дозвољаваите ми да наставим?)

ПРЕДСЕДНИК: Питање да, лажи не.

Значи, поставите питање, а немојте држати овде говор шта бисте ви волели можда да је истина.

(Балша Божовић: Искључен је микрофон.)

Па пријавите се. Научили сте толико да, кад вас неко прекине, морате поново да се пријавите.

Неће вас систем, шта да радимо.

Значи, нећете да завршите питање?

(Балша Божовић: Не реагује.)

Видите да ни систем не препознаје то што сте ви говорили. Пријавите се поново, будите љубазни, и не дирајте. Знам да сте нервозни, ал' немојте дирати ништа.

БАЛША БОЖОВИЋ: Нисам нервозан, председнице Народне скупштине. Постављам питање али неуспешно, пошто ме прекидате, очигледно јер вам питање не одговара које постављам министру Небојши Стефановићу.

ПРЕДСЕДНИК: Мени нисте поставили то питање и немојте, молим вас, да говорите у моје име.

БАЛША БОЖОВИЋ: Небојша Стефановић мора да одговори и има обавезу да одговори народним посланицима и грађанима, који су веома забринути из разлога што је Звездан Јовановић тај који кадрира по полицији и који говори министру Стефановићу шта да ради...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Захваљујем.

Стварно, ово нема никаквог смисла. Заиста.

Замислите сад кад бих дозволила неком посланику из СНС да говори о неким криминалцима који можда кадрирају код вас или су кадрили. Нема смисла.

Не, не дозвољавам, ето. Јесте ли задовољни? Хоћемо ли да испунимо вести данашње? Хоћемо. Дакле, не дозвољавам да вређате било кога и да измишљате и да на основу дневних новина, шта сте ви јутрос прочитали, квалификујете овде људе.

Дакле, први део питања, који се односи на процесуирање или непоступање неког из Министарства унутрашњих послова према лицу том и том, то је у складу са чланом 287, а ово друго све што сте изговорили стварно је ван контекста – хајде да будемо у оквиру Пословника – члана 287. и ви сте тога свесни. Задатак сте испунили, тако да можемо бити задовољни и ви и ја.

Реч има народни посланик Војислав Шешељ. Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, имам право да тражим обавештење од председника Републике Томислава

Николића – зашто досада није издао акт о помиловању Звездана Јовановића иако сви озбиљни правници, све судије, сви тужиоци, сви адвокати у Србији сматрају да је он осуђен на најтежу казну робије без икаквог релевантног доказа?

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, тачка. То ћемо доставити Томиславу Николићу.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: У чему је проблем? Има још нешто што тражим.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Тражим обавештење од председника Републике Томислава Николића зашто већ није помиловао све грађане Србије и Србе који нису грађани Србије а осуђени су за наводне ратне злочине и злочине против човечности, ако се зна да је комплетно Тужилаштво за ратне злочине било у рукама Америчке амбасаде, да је дотадашњи тужилац Вукчевић добијао од Американаца налоге кога треба оптужити, а имамо доказе и ви сте, госпођо Гојковић, у то упућени, бар у једном случају, имамо доказе да су људи осуђивани због лажних сведочења, на пример у случају Овчара.

Тамо су на основу два лажна сведочења неког Спасоја Петковића Шљуке и Боже Латиновића званог Божо Крајишник, који су лично учествовали у злочину на Овчари, па су им кривице опроштене да би лажно сведочили против других, да би, између осталих и један Предраг Милојевић Кинез, који није био на Овчари, био осуђен на 20 година. Сви су пуштени на слободу. Чека се обнова процеса. То ће ваљда бити трећа или четврта обнова процеса због тих лажних доказа.

Мислим да би требало да председник Републике Томислав Николић до краја мандата направи бар једно добро дело по коме ће га народ памтити, да изда акте о помиловању Звездана Јовановића и акте о помиловању свих Срба осуђених за ратне злочине.

Имам још једно питање, за премијера Александра Вучића, само морам да нађем. Није оштро, какви оштро, ја за њега никад немам оштра питања. Само да нађем овде званичне податке.

Пошто је Александар Вучић за албанску телевизију изјавио да никада није заступао идеологију велике Србије, него да је само мене цитирао у томе, и на крају је обећао да ће ухапсити сваког ко заговара велику Србију, па га ја сад позивам да ме што пре ухапси, док не умакнем неким природним законима, а и да ме унапред обавести да припремим пицаму, четку за зубе, преобуку, папуче, што све треба да понесем. Добро, он је обећавао да ће хапсити Динкића; Динкића неће, међутим, ево каже да ће ухапсити сваког ко заговара велику Србију.

Ја заговарам велику Србију, заговарао сам скоро читавог живота и заговараћу до краја живота. Ја сам типичан случај који треба хапсити по обећању које је Александар Вучић дао албанској телевизији.

Нећу га питати како то да је он само мене цитирао, својевремено, када је реч о великој Србији. Било је ту још неких од вас који сте ме стално цитирали. Ја сам мислио да сте ми искрено веровали, да сте искрено веровали у ту идеологију.

На крају, тражим обавештење од председника Народне скупштине Маје Гојковић – да ли сте и ви, госпођо Гојковић, искрено веровали у велику Србију или сте само мене цитирали? Ако сте искрено веровали, да ли верујете још увек, па да заједно идемо у затвор? Ви сте већ једном исказали огромну храброст кад су ме усташе хапсиле код Ватина, кад су ме већ увели у полицијску „марицу“, ви сте за мноштво трчали са легитимацијом Међународне адвокатске организације и на силу сте ушли у „марицу“ у којој сам ја био. Ја очекујем сад од вас храброст да се изјасните – тад сте били за велику Србију, спремни сте били да погинете за велику Србију – да ли сте остали при томе?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Истекло вам је право. Ја се добро осећам.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Ово усмено да ми ви одговорите.

ПРЕДСЕДНИК: Потпуно сам у реду и хвала што сте се сетили да сам увек и на сваком месту била адвокат...

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Али ви да ми усмено одговорите.

ПРЕДСЕДНИК: ... И поштовала и узансе наше професије и међународне...

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Молим вас да ми ви усмено одговорите.

ПРЕДСЕДНИК: И међународне организације којој Адвокатска комора Војводине и Србије припадају и да сам показала адвокатску легитимацију, чак и под врло тешким условима и опасности по мој живот.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК: И ваш, у том моменту.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Али за вас је још већа опасност била...

ПРЕДСЕДНИК: И за мене је била већа опасност, јер мене нико није хапсио.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Али да ми сад одговорите усмено на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК: Хоћу, дођите на кафу кад год хоћете. Можемо...

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Овде, у сали.

ПРЕДСЕДНИК: Можемо да поразговарамо, а можемо и овде да наручимо кафу, само да омогућимо да Саша Радуловић постави питање.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Хајде, наручите ми кафу, па се изјасните.

ПРЕДСЕДНИК: Само да омогућимо да Саша Радуловић постави питање.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Поштовани грађани, даме и господо, у Пословнику Народне скупштине постоји члан 287, по коме посланици постављају питање републичким функционерима, који су дужни да на питања посланика одговоре у року од 15 дана – читам члан 287 – и то у писменом облику.

Посланици Покрета Доста је било су са ове скупштинске говорнице поставили до сада 30 питања председнику Владе и председници Скупштине, и то 19 питања председнику Владе и 11 питања председници Скупштине. Ни на једно од ових питања у последњих девет месеци нисмо добили писани одговор.

Овде су сама питања која смо поставили. Када посланик постави питање са скупштинске говорнице, стручне службе Скупштине сачине допис и упуте га оном републичком функционеру коме је питање постављено.

Значи, председница Скупштине и председник Владе игноришу посланике и правила ове скупштине и не одговарају на ова питања, па је поново питање: председници Скупштине – зашто не одговара на питања посланика? и питање председнику Владе – зашто не одговара на питања посланика?

Ево, даћу пар примера председници Скупштине. Питање које смо јој поставили 16. новембра – када ће бити донет годишњи план рада Народне скупштине, како то прописује члан 28. став 1. Пословника? Већ више од пет месеци, у том тренутку смо радили потпуно стихијски. Или, рецимо, питање председнику Владе, и поред субвенција Ер Србија и Железара Смедерево праве губитке из године у годину, док порески обвезници преузимају њихове дугове. Само у последње две године, а то питање је постављено 19. октобра прошле године, у те компаније отишло је по 270 милиона евра.

Затим, поставили смо питање 19. октобра председнику Владе – да ли је истина да азербејџанска фирма Азвирт, ангажована на изградњи пута од Љига до Прељине, увози нафту из Азербејџана без плаћања царина, акциза и ПДВ-а, значи било каквих дажбина? О коликој количини нафте је реч? Да ли је истина да ту нафту коју увозе без пореза, без ПДВ-а, без царина, даље препродаје нашим подизвођачима по пуним тржишним ценама и зашто је то дозвољено?

Такође, да ли је истина да је та фирма закупила сепарацију Таково, да из ње вади уситњени камени агрегат, који такође продаје нашим подизвођачима по цени од 35 евра по кубном метру, док је тржишна цена 21 евро по кубном метру? Због чега Влада и надлежна министарства ово дозвољавају?

Наравно, неспорно је да су Србији потребни путеви, неспорно је да их треба градити, али на овакав начин, дајући уговоре оваквим

компанијама и дајући им ове погодности у ствари само бацамо новац пореских обвезника и дајемо га вероватно на корупцију.

Ни на једно од ових питања нисмо добили одговор, тако да молим и председницу Скупштине и председника Владе да поштују члан 287. и да одговоре на ова питања не дају усмено на конференцијама за медије или усмено овде у Скупштини, него да одговоре у складу са правилима, а сигуран сам да ће се сложити да правила морамо поштовати, да одговоре у року од 15 дана у писаној форми.

Затим, имам питање за министра унутрашњих послова и за председника Владе. Сазнали смо из медија да је покушан атентат на начелника Криминалистичке полиције из Београда Веселина Милића. Питање за председника Владе и за министра унутрашњих послова је – да ли је истина да је покушан атентат на Веселина Милића и шта се по том питању предузима, пошто никакве информације о овоме нисмо добили? Ово је један јако важан догађај за државу и сви државни органи би морали да буду у великој акцији откривања о чему се ради, пошто је овакав напад на државне службенике, у овом случају начелника Криминалистичке полиције Београда, огроман ударац за државу.

Друго питање је и за једног и за другог, приликом истраге коју је Криминалистичка полиција Београда урадила приликом убиства Александра Станковића званог Сале Мутава, пронађене су службене легитимације, пиштољ и радио-станица МУП-а. Откуд криминалцу службена легитимација МУП-а? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Жика Гојковић.

ЖИКА ГОЈКОВИЋ: Поштована председнице, даме и господо колеге посланици, ја ћу искористити своје време да бих поставио питање Министарству правде и Министарству за рад и социјална питања.

Садашњи премијер а будући председник државе Александар Вучић је откривањем Споменика подунавским Швабама прошле недеље у Бачком Јарку, где су комунистичке власти крајем рата злостављале и убиле око 6.500 људи, углавном жена и деце, показао да је, за разлику од многих државника, тј. политичара у окружењу, стасао у правог државника и да уме да поштује и туђе жртве.

Ово је само доказ да, док свуда у окружењу, зарад прикупљања јефтиних политичких поена, незрели, неспособни политичари звецкају оружјем, Срби показују да исправљају неправде из прошлости, да су спремни да се измире и да савладају прошлост, националне, а рекао бих и много више идеолошке заслепљености.

Да бисмо дефинитивно закопали све рупе из прошлости, јама или неправде којих је много, потребна је осуда свих комунистичких злочина над сопственим народом, поготово оних који су се дешавали крајем

и после рата, учињених углавном над људима који су другачије мислили, тачније који су подржавали краљевину.

Један од таквих злочина, који ме је подстакнуо да поставим овакво питање, јесте злочин у Панчеву када су комунисти 25. октобра 1944. године стрељали 72 српска пилота код села Јабука само зато што су у једном периоду служили краљу и отаџбини. На најмизернији начин, верујући да су позвани да својим учешћем помогну борби против окупатора, намамљени су да дођу у Панчево, где су стрељани без икаквог разлога и суда. Знам да постоје људи који ће рећи опет се враћам у прошлост, али све те који тако говоре само бих замолио да се запитају да су ови људи били чланови њихових породица како би размишљали. Нажалост, немам времена да говорим о тужним судбинама многих других људи, као и о њиховом патриотизму.

До сада смо по овом питању имали само изјаву Слободана Хомена, некадашњег државног секретара у Министарству правде, да ће истина коначно изаћи на видело, али је, нажалост, све остало на обећањима. Ако не исправимо неправде из прошлости и не кажемо истину, без обзира колико она болна била, наш народ никада неће имати будућност коју жели. Истина је, наравно, лековита и само на овај начин и никако другачије можемо доћи до националног помирења. Помирење и јединство, док други звецкају оружјем, јесу нешто што нам је потребно више него икада до сада, то мора бити темељ сваке политике, тачније, то мора бити изнад сваке политике.

Тако и моје посланичко питање произлази из онога што сам вам до сада рекао, а то је – шта ће ресорна министарства која сам споменуо, тј. држава учинити да се каже пуна истина о овим мученицима из Панчева, али и о свим осталим комунистичким злочинима који су почињени над сопственим народом?

Подсетићу само да је постојала Комисија за попис свих комунистичких жртава и злочина, коју је предводио наш еминентни стручњак Срђан Цветковић, и која је пописала именом и презименом скоро 60.000 људи који су побијени зато што су другачије мислили. То захтева свако поштовање. Та цифра је, наравно, много већа, јер су и многе породице поубијане и затрли су се њихови трагови. Јако је тешко знати ту коначну цифру, али у сваком случају ти подаци могу да буду од велике користи да бисмо коначно могли да кажемо истину, решимо један од акутних проблема из наше прошлости и коначно жртве, а поготово злочинце, назовемо правим именом.

Искористио бих још ово мало времена што ми је остало да упутим једну молбу или апел Министарству правде да још једном размисли о потреби измене Кривичног законика у оном делу који се односи на силоватеље, убице деце, малолетних и жена. Сматрам да је доживотна казна једина казна за ове монструме без икакве савести, који се никада, наравно,

неће уклопити у друштво, већ ће злочин или злодело поновити кад-тад кад буду пуштени из власти. Хвала на времену које сте ми дали.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Обавештавам вас да је данас спречен да седници присуствује народни посланик Милован Дрецун.

Сагласно члану 86. став 2. Пословника, обавештавам вас да је ова седница сазвана у року краћем од рока утврђеног у члану 86. став 1. Пословника, због потребе да Скупштина што пре размотри предлоге аката из предложеног дневног реда седнице.

Достављени су вам записници Прве и Друге седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

Прелазимо на одлучивање.

Обавештавам вас да је провером у служби за послове Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања утврђено да том Одбору нико од посланика није доставио у писаном облику примедбе на наведене записнике.

Стављам на гласање записник Прве седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години, одржане 1. марта, 19, 20. и 21. априла 2017. године.

Молим посланике да гласају.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 129, против – нико, уздржаних – нема (од 195 присутних народних посланика).

Констатујем да је Народна скупштина усвојила Записник Прве седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

Стављам на гласање записник Друге седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години, одржане 21. и 25. априла 2017. године.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 129, против – нико, уздржаних – нема (од 195 присутних народних посланика).

Констатујем да је Народна скупштина усвојила Записник Друге седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

У сазиву ове седнице, који вам је достављен, садржан је предлог дневног реда седнице.

Пре утврђивања размотрићемо предлоге по хитном поступку и предлоге за допуну дневног реда.

Народна посланица Соња Павловић предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог закона о изменама и допунама Закона о водама.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – један, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Соња Павловић предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог закона о изменама и допунама Закона о становању и одржавању зграда.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – шест, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Соња Павловић предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог закона о изменама Закона о проценитељима непокретности.

Стављам на гласање овај предлог.

(Конклюдентним радњама су показивали да су незадовољни.)

Закључујем гласање и саопштавам: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Александар Мартиновић предложио је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 130, против – 14, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

Посланичка група СРС предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 160, против – један, уздржан – нико.

Констатујем да је прихваћен предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Мионици.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 139, против – нико, уздржан – нема.

Констатујем да је прихваћен предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Ваљеву.

Закључујем гласање: за – 141, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Панчеву.

Закључујем гласање: за – 139, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лозници.

Закључујем гласање: за – 140, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Прокупљу.

Закључујем гласање: за – 128, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се по, хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Бору.

Закључујем гласање: за – 138, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Брусу.

Закључујем гласање: за – 141, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Сомбору.

Закључујем гласање: за – 140, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Руми.

Закључујем гласање: за – 139, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Куршумлији.

Закључујем гласање: за – 137, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Неготину.

Закључујем гласање: за – 135, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пироту.

Закључујем гласање: за – 138, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Шапцу.

Закључујем гласање: за – 138, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Деспотовцу.

Закључујем гласање: за – 138, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Петровцу на Млави.

Закључујем гласање: за – 136, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Алексинцу.

Закључујем гласање: за – 140, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врању.

Закључујем гласање: за – 140, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Зајечару.

Закључујем гласање: за – 139, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 132, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пријеполу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 139, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Великој Плани.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 137, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 139, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врбасу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 139, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Младеновцу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 138, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 139, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке за избор јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пироту.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 137, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке за избор јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Зајечару.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 137, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пожаревцу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 137, против – нико, уздржан – нема.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Панчеву.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 139, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Председник Народне скупштине предложио је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 147, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је прихваћен и овај предлог.

Народни посланик Александра Чабраја, предложила је да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог закона о изменама Закона о културним добрима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 12, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Да ли народни посланик Бошко Обрадовић жели реч? (Да.)

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, изнова пред вас стављамо Предлог закона о престанку важења Закона о привременом начину исплате пензија, који, као што добро знате, траје већ пуне три године.

Заиста се сви пензионери у Србији с правом данас питају какав је то закон о привременом начину исплате пензија који траје три године, који је смисао. Дакле, ако сте и желели да плачкањем пензионера уштедите нешто у буџету, да ли та плачка траје неограничено? Докле ће та плачка пензионера трајати? То је питање које данас поставља сваки пензионер у Србији – зашто Закон о привременом начину исплате пензија траје пуне три године?

Ми смо овим законским предлогом предвидели две веома важне ствари за пензионере у Србији, пре свега, то је престанак важења Закона о привременом начину исплате пензија и једна још важнија ствар, а то је, надокнада онога што је пензионерима опљачкано и отето у претходне три године од стране актуелне власти.

Заиста је то једно право питање и за такозване заштитнике пензионера из партије ПУПС – како неће гласати за један овакав предлог који је у директном интересу заштите пензионера? Да ли је ПУПС заправо лажна пензионерска странка која гледа само своје личне и партијске интересе а занемарује интересе оних у чије име наводно говори, а то су интереси пензионера? Зар није најнормалније да свако ко штити интересе пензионера подржи укидање овог плачкашког и лоповског закона о привременом начину исплате пензија?

Па не може привремени начин исплате пензија трајати три године, господо са власти.

Ми смо овде предвидели и све начине на које ће се обезбедити средства у буџету како би пензионерима било надокнађено оно што им је опљачкано у претходне три године. Дакле, веома озбиљно, веома студиозно предвидели смо како ће се обезбедити средства у буџету да би се у наредним годинама у одређеном броју месечних рата вратило пензионерима све оно што им је опљачкано у претходне три године. Један од тих начина, веома је важно да то овде поменем, јесу приходи од имовине којом располаже Фонд ПИО, а које ова влада незаконито ставља у приватизацију као да је имовина Владе.

Имовина Фонда ПИО није имовина Владе и не може Влада да ставља на приватизацију Фонд ПИО. Постоје бројни судски поступци за бањска лечилишта и разне здравствене центре који су изграђени имовином Фонда ПИО, и увек на судовима Фонд ПИО враћа у своју имовину све оно

што је незаконито одузето. То је један од важних прихода одакле се може вратити оно што је пензионерима отето у претходном периоду.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 22, против – један, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на добит правних лица.

Да ли Мирослав Алексић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о локалној самоуправи.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић је предложио да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину.

Да ли посланик Ненад Константиновић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о Агенцији за борбу против корупције.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о општем управном поступку.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2017. године, од дана расписивања председничких избора до дана објављивања привремених резултата избора на обрађених 99,9% бирачких места. Изволите.

Народни посланик Бошко Обрадовић је пријављен.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Заиста је у Србији постало више него досадно понављати причу о изборним крађама које никада нису откривене и које никада нисмо успели да истерамо на чистац шта се заиста дешава на изборима у Србији.

Зашто то нисмо радили? Зато што најважнија државна институција, Народна скупштина Републике Србије није спремна да формира анкетни одбор и да коначно утврдимо шта се заиста дешава на изборима у Србији.

Када просечан гледалац овог директног преноса скупштинског заседања жели да сазна пуну истину о изборним нерегуларностима, неправилностима, изборним крађама и свему ономе што се дешава на изборима, сасвим логично може да закључи зашто се такав један анкетни одбор не формира у Скупштини и зашто сви заједно не утврдимо шта се заиста десило на изборима.

Ко има нешто против тога? Ко, ако нема шта да крије, има нешто против формирања заједничког скупштинског анкетног одбора? Онај

који је чист у изборним радњама, онај који није ништа крао, онај који није правио никакве изборне нерегуларности, онај који није манипулисао на изборима, зашто би се он стидео учешћа у једном таквом скупштинског анкетном одбору?

Из свега овога јасно закључујем да једини који праве опструкцију да се формира анкетни одбор Скупштине и истражи изборна нерегуларност са последњих председничких избора јесу управо посланици владајуће већине, који очито имају шта да крију.

Јер да ви немате шта да кријете, ви бисте елегантно формирали тај скупштински анкетни одбор, показали да није било никакве изборне крађе, пред читавом јавношћу направили све нас из опозиције смешнима и рекли – ево, видите, Скупштина је показала да нема никакве изборне крађе.

Али ви то не смете, из простог разлога што знате да сте крали. Знате да сте и на последњим председничким изборима или Јединствени бирачки списак који је неажуриран, да су гласале мртве душе, да сте притискали запослене у јавном сектору да морају да гласају за Александра Вучића или ће изгубити посао, да сте имали антиуставно Упутство о начину гласања на КиМ и да сте РИК ставили изнад Уставног суда Србије.

И нешто што ћу вам сада цитирати, а што грађани Србије немају прилике уопште да знају, јесте да сте прекршили две изузетно важне контролне улоге: формирање надзорног одбора Народне скупштине који би пратио спровођење избора и улогу РЕМ-а, који, такође, треба да спроводи изборе у смислу праћења равноправне заступљености свих председничких кандидата на изборима. Све то нисте урадили и директно сте утицали на изборну нерегуларност и на изборну крађу на председничким изборима.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем, посланиче.

Стављам предлог Бошка Обрадовића на гласање.

Закључујем гласање: за – 26, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине.

Да ли посланик жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 32, против – четири, уздржан – ниједан.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог да се ова тачка уврсти у дневни ред ове седнице.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавним предузећима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о учбеницима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против и уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције о геноциду Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата.

Бошко Обрадовић је овлашћен.

Изволите, посланиче.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, поштоване колеге народни посланици, ових дана је Дом Народне скупштине Републике Србије, после више од 70 година, посведочио истину о страдању Срба у НДХ, организацијом прве изложбе о страдању Срба у Јасеновцу у овако узвишеном, важном и најважнијем државном дому Републике Србије. То је заиста огроман догађај и велики искорак да је најважнија државна институција ове државе, после више од 70 година, открила јавности истину о страдању Срба у НДХ.

Али, поштоване колеге народни посланици, то није довољно. Неопходно је да урадимо једну ствар на коју се чека више од 70 година, а то је да ова државна институција усвоји резолуцију о геноциду Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата. То је наша обавеза према више од 700.000 страдалих у концентрационим логорима Јадовно и Јасеновац, најмонструознијим логорима смрти, индустријама смрти у Другом светском рату.

Не видим и не могу да разумем који Србин може да не подржи доношење овакве резолуције о геноциду у Независној Држави Хрватској над Србима овде у Дому Народне скупштине Републике Србије. Сигуран сам да би сваки бирач и члан СНС, СПС и других странака владајуће коалиције када би га питао било ко да ли је за доношење резолуције о геноциду над Србима у Независној Држави Хрватској рекао – да, а сада не може да добије одговор на питање зашто његови представници у Републичкој скупштини, зашто народни посланици из СНС-а и СПС-а, част изузецима, не желе да подрже доношење резолуције о геноциду у НДХ над

Србима, Јеврејима и Ромима. Нема логичног образложења. Нема нормалног образложења.

Је ли проблем то што су Двери предложиле ову резолуцију? Више пута сам рекао и понављам – одустајем од ове резолуције, нека је предложи Влада Републике Србије, нека је предложи Посланичка група СНС-а или СПС-а, гласаћемо за то. Хајде само да урадимо историјску ствар коју дугујемо прецима и свима страдалима у Независној Држави Хрватској, да осудимо геноцид над Србима у НДХ, да и домаћој и међународној јавности изнесемо истину о страдању Срба у Независној Држави Хрватској. Хоћете ли да то буде ваш предлог? Предложите и подржаћемо. Немојте одбијати предлоге који су од општег националног и државног интереса само зато што је то предложила опозиција. Немојте, дакле, радити против интереса државе зато што смо ми на другим странама у овом парламенту.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 26, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог о допуни дневног реда.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Изволите, пријавите се.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: На основу Споразума о социјалном партнерству између Двери и Удружења синдиката пензионера Србије и Удружења синдиката пензионисаних војних лица Србије, два заиста аутентична синдиката која брину о интересима пензионера у Србији, за разлику од лажне пензионерске странке ПУПС, предали смо још један закон у скупштинску процедуру који се директно тиче интереса пензионера у Србији.

Наиме, ево једног важног цитата из актуелног Устава Републике Србије, који у члану 70 прописује обавезу Републике Србије да се стара о економској сигурности пензионера. Влада Републике Србије, дакле, има једну веома важну обавезу – да се стара о економској сигурности пензионера. Влада Републике Србије ради све супротно. Она је не само смањила пензије и тиме директно ударила на најстарије суграђане у Србији, него је, такође, избрисала члан закона којим су пензије биле усклађиване на годишњем нивоу с растом трошкова живота, с висинама цена и уопште животним стандардом у Србији.

Дакле, данас пензионери не само да су опљачкани од ове власти тиме што им је неко директно узео њихово стечено право, њихову имовину, њихову зарађену пензију, него их је још лишио такве врсте економске сигурности да њихова примања, односно висина исплате пензија не прати усклађивање с трошковима живота, који непрестано расту због

инфлације и других разлога. Дакле, ова влада је антипензионерска влада и мере ове владе су антипензионерске. На тако нешто може да пристане само ПУПС, као лажна пензионерска странка, али прави синдикати, попут Удружења синдиката пензионера Србије и ...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, без увреда и квалификација.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: ... Синдиката пензионисаних војних лица, никада неће пристати на овакве антипензионерске мере Владе.

И друга важна ствар, Влада је учинила још један покушај да задре у права пензионера. Влада је подржавила Фонд ПИО, смањила број чланова Управног одбора на седам, а од седам чланова Влада именује четири члана Управног одбора Фонда ПИО. Дакле, веровали или не, поштовани грађани Србије, поштовани пензионери, Влада је преузела одлучивање о Фонду ПИО у Србији.

Дакле, то што запослени пуне Фонд ПИО и то што су пензионери корисници Фонда ПИО, и то што Фонд ПИО располаже огромном имовином то више не значи ништа, од сада се пита Влада и Влада ће одлучивати о вашим правима, о вашој имовини и о свему ономе што сте мукотрпно стицали годинама и деценијама уназад. Сматрамо да и то овим законом мора да се промени и да се Фонд ПИО врати запосленима и пензионерима. Наравно, позивам све вас да ме подржите у овом предлогу.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о високом образовању.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Ево већ добре две, ако не и трећа година како покушавам да овим предлогом измена закона помогнем Скупштини да преузме своју одговорност доношења закона и поправљања својих и туђих грешака, и да се на овај начин покуша да се среди стање у високом образовању.

Наравно да сви знају шта је тема, тема су лажне дипломе, лажни докторати. На највишим местима у држави, председник, министри, градоначелник, многи други високи званичници имају дипломе, а неки и докторате који у својој вредности имају вредност папира на коме је то штампано и можда вредност амортизације штампача који је штампао ту диплому. Ту од науке нема ни „н“, ту од било каквог познавања материје, знања или било чега – нема ничега.

Пре, рекох, две године дат је предлог тог закона, нико се није јавио до пре једно шест месеци када је Влада рекла да ће у својим изменама да начне ову тему, да почне да ради на томе, да да неко решење које ће на добар начин да реши тај проблем, чији смо сведоци сви посланици и сви

грађани Србије, али то се није десило. И зато ја покушавам, и ово је вероватно десети, петнаести пут, да вас убедим у то да је диплома доказ знања, да диплома није, наравно, неопходна свим грађанима Србије, али они који желе да је имају треба да је имају зато што то значи да су нешто научили, да та диплома треба да буде квалификација за неко радно место, али и одраз образа неког човека колико он искрено може да изађе пред грађане Србије и да каже ово што ја говорим, ово што ја имам, оно што ја јесам – то је тачно.

Ако се то не уради, онда ћемо имати оно што имамо данас, а то је поплава лажних спасилаца, лажних патриота, лажних доктора, лажних дипломираних, мастерованих или не знам каквих све научника са Мегатренда и сличних интелектуалних рупа, имаћемо да нам се иселава 40-50 хиљада образованих људи сваке године. То није случајно и то није само последица економске кризе, светске или домаће, то је, намерно, политика СНС и сателита да истерају све здраво из Србије да би ови преваранти са лажним дипломама могли да заузму њихова места. То можемо да спречимо усвајањем измена закона, као што сам предложио.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 22, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о планирању и уређењу простора и насеља.

Изволите, посланиче.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: И ово је већ вишегодишњи покушај да се донесе један потпуно нови закон о планирању и уређењу простора и насеља. Као што знамо, у тој области, то је исто општепозната ствар, имамо велике проблеме, свуда око нас, од највећег дивљег градилишта на територији Балкана који је колоквијално назван „Београд на води“, преко многих таквих примера у Београду и многим другим градовима Србије.

Пре извесног времена добили смо један други закон са истом тематиком који се спроводи као и све у Србији, то значи вољом владара, па кад може – може, кад хоће – хоће, без било какве темељите припреме, без било какве казне или превентиве која би спречила овакво понашање. Ја сам већ указивао на пример у Небојшиној 8а, што се дешава сада, писао сам и поставио питање и потпредседници Владе. Након тога сам добио 40 примера по Београду где се гради апсолутно без било какве дозволе. Па сам онда добио још стотинак примера из Србије, па су онда рекли да ће Закон о озакоњењу да реши све. Не, тај закон о озакоњењу је још једна рупа у систему, закон који је донет да би се криминална градња довела до нивоа легалности, што наравно не може да се деси.

Овај закон је апдејтована верзија закона који је био донет 2003. године, оно што ја предлажем, где је струка, наука дала свој максимум у

дефиницији услова за нормалну, исправну, на закону и на струци засновану градњу, где би било апсолутно немогуће да било каква дивља градња буде могућа, јер је била предвиђена казна затвора за оног ко почне радове без дозволе за градњу и свих оних докумената који томе претходе. Нажалост, већ следећа власт је 2004. године у лику свог министра за капиталне инвестиције, рецимо, на његовом личном објекту прекршила тај закон и он практично није био спровођен.

Зато поново афирмишем овај закон и дајем вам могућност да својим гласањем станете уз овај добар предлог. Понављам, тада би забадање ашова у земљу, а камоли довођење тешких машина, довело до тога да онај ко то уради без адекватних дозвола иде у затвор. То значи да би у затвору већ били инвеститори и домаћи сарадници „Београда на води“, као и објекта који сам већ поменуо у Небојшиној 8а и многих других објеката који постоје свуда околу. Дајем вам шансу да исправите грехе своје прошлости и да гласате за овај закон.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање ваш предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала.

Има два члана, врло једноставно. Суштина је – забрањено је изнајмљивање термина у свим електронским медијима који се емитују на територији Републике Србије подносиоцима изборних листа за преношење предизборних скупова, политичких порука и реклама. Овај закон сам поднео крајем прошле године, превентивно, пред изборе који су се очекивали, који су одржани. Ту је огроман новац који се баца за политички, морално, естетски и било како неприхватљив такозвани политички маркетинг, ту се даје близу 100 милиона евра за сваке изборе, и то не пара политичких странака и предлагача листа, него пара грађана Србије, пореских обвезника Србије, јер се из тог новца финансирају избори, било преко буџета, било из црних фондова. Јер ти црни фондови су, рецимо, да вам „Србијагас“ или ЕПС или неко други да неке прљаве паре, а то су паре грађана Србије, од којих ви правите после политички маркетинг. Да вам не говорим на шта су личиле те рекламе – од госпођа Наде, враћања дипломе и других скечева који су емитовани као политичка порука...

Да је тада усвојен предлог закона о коме сада говорим не би било те прљавштине, пре свега, на нашим електронским медијима, али што је важније, било би уштеђено пуно пара које би могле да буду коришћене за много важније ствари, као што је, рецимо, лечење болесника који болују од тешких болести и лечење деце. Ми данас имамо, преко тих истих

електронских медија, који су јуче емитовали то ђубре, прилоге о томе да је Србија хумана зато што је скупила 100, 200, 300 хиљада евра за лечење неког јадног детета. Наравно да је Србија хумана и наравно да је то добро, али није посао државе да похваљује такво понашање, него да лечи ту децу. Са 50 милиона евра, што је половина укупне суме која се троши на овај начин, било би омогућено лечење све деце која болују од тешко излечивих и ретких болести; и не само деце, него и старијих.

Ово је, како сад стоји, директан атак на будућност Србије, не само по том ђубрету које се емитује него због тога што деца која су будућност Србије, око тога се слажемо сви, немају могућности да буду сагледана медицински на адекватан начин. Не могу у Србији преко СМС-а да се лече деца, постоји начин како то може да се спречи, то је усвајање овог предлога закона.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 20, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине о признању и осуди геноцида над Јерменима почињеном у Османском царству у периоду од 1915. до 1922. године.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Без обзира што је ово поновљено од 2015. године, значи, ево, трећа година, није ми тешко да поновим још једном – наравно да сваки геноцид који се десио у историји човечанства треба осудити на начин који је примерен томе.

Овде се говори о геноциду над Јерменима који је извршен у Османском царству од 1915. до 1922. године.

Већ сам говорио о томе да ово не би био неки изузетак, јер су многи парламенти на свету на исти начин већ осудили овај геноцид, рецимо парламенти Руске Федерације, Грчке, Белгије, Француске, Канаде, Кипра, Италије, Швајцарске, Аргентине, Уругваја, Шведске, Либана, неколико држава САД и многи други. Тиме би и Србија стала у групу ових, мислим респектабилних, држава и показала да брине о етици, о моралу, о правним последицама кривичног дела и када се не ради смо о грађанима Србије.

Додатно, тиме бисмо добили још већи значај и још веће утемељење у ономе што тражимо за осуду геноцида над српским народом, над грађанима Србије, над свима онима који су на територији за коју је надлежан овај парламент доживели разне злочине, па и оне који се мере нивоом геноцида.

Наравно да је и наша историја пуна таквих срамних, ружних ситуација, наравно да бисмо тиме могли да осудимо и оне који су међу нама, међу грађанима Србије, живи или мртви, који су, наводно, у наше име вршили ратне злочине који су на нивоу геноцида или јесу сам геноцид.

Не постоји лош и добар геноцид. Не постоји лош и добар злочин. Не постоји лош и добар злочинац. Постоји право и постоји морал, и ако право и морал немају своје утемељење у већини посланика овог тела, овог парламента, онда ми имамо велики проблем у Србији. Тај проблем је већи и од тога што се деца лече СМС-ом и од тога што врх власти чине фалсификатори са лажним дипломама и од многих других ствари које су саме по себе велике.

Зато вас позивам да гласате за ову резолуцију.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 23, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о финансирању политичких активности.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Овај закон је у директној вези са Законом о избору народних посланика, о коме сам говорио, пошто се бацање пара за одвратне, приземне, примитивне политичке рекламе дефинише у два закона, у Закону о избору народних посланика и у Закону о финансирању политичких странака, у два члана исто – брише се у постојећем закону члан 23 став 2, а тиме се стварају услови да буде забрањено рекламирање политичких субјеката у изборним кампањама.

Опет да се позовем на међународно искуство. Не би то, наравно, гашење могућности трошења народних пара за бесмислене политичке рекламе, смањило могућност да грађани Србије буду упознати са политичким програмима странака, кандидата, предлагача. Напротив, за то постоји начин, а то је да, пре свега, електронски медији дају адекватан простор у време кампање свим кандидатима, рецимо, као што је у неким државама које су демократске, ту негде као ми, на пример Француска, па да онда сви кандидати за председника добију исто време и могућност да у дуел емисији прикажу своје програме.

Забрана рекламирања политичких странака и кандидата на изборима је одавно утемељена и присутна у Великој Британији, Холандији, Шведској, Норвешкој, Француској, Немачкој, Ирској и још у много другим земљама. Сигуран сам да ћемо поделити утисак да су ове државе које сам прочитао државе које имају нешто мало дужу демократску традицију него што је то случај у Србији и да, ако тамо грађани могу да буду обавештени о програму политичких странака, па да изађу и да гласају у процентима који су 75-80%, као што имамо примере у задњим изборима у неким државама ЕУ, онда је сигурно могуће да се то деси и у држави Србији, која се бар јавно хвали својим демократским темељима, традицијом и применом демократских параметара у садашњици.

Наравно да то није тачно. Наравно да би усвајање овог закона било велики атак на лаж, превару, манипулацију коју актуелна власт врши

према грађанима Србије, о трошку истих тих грађана Србије, што би неки злобници рекли да ту има и неке правде. Али не слажем се са тим и мислим да је права прилика да иступите корак напред и да угасите могућност трошења народних пара за бацање, а да се тај новац троши за лечење наше деце.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о Влади.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Сад прелазимо у један, што би рекли, сет закона који се тичу здравља, па је први међу њима Предлог закона о допунама Закона о Влади, да се назив изнад члана и члан 11. мењају, где се каже: „Нespoјивост и сукоб интереса“, а да члан 11 гласи: Пре избора Владе сваки предложени члан Владе мора Народној скупштини да достави лекарско уверење о здравственој способности за заснивање радног односа у државним органима. Члан Владе не може бити на другој јавној функцији у државном органу, органу управе аутономне покрајине, општине, града Београда нити вршити делатност која је по закону неспојива и тако даље.

Ово је неспојивост функција. Инсистирам на овоме, јер као што српска јавност зна, па и колеге посланици, неки о томе говоре јавно, неки о томе говоре по кулоарима, неки пишу тајне поруке, неки се смејуље иза ових стубова, али генерално јасно је да ми у Влади имамо пуно људи који нису доказали своју здравствену способност за вршење функција члана Владе, и то је више него јасно.

Имамо једну владу од 2000. године до дана данашњег где је то утврђено егзактно, то је влада Зорана Ђинђића, коју сам ја, нажалост, водио задњих годину дана, где су сви чланови те владе пре него што су дошли у Парламент морали да оду у референтну установу која се зове ВМА и да тамо буду прегледани, са намером да се утврди њихова здравствена способност за вршење дужности запошљавања на било којој функцији у државним органима.

Значи, ако имамо кандидата за члана Владе који не може да добије здравствено уверење да је способан за посао администратора, секретарице, хигијеничара, обезбеђења, референта, онда наравно да такав кандидат не може да добије подршку Парламента. То би било нормално. Овде, нажалост, ми имамо поплаву људи који својим понашањем апсолутно уносе велику сумњу да су и физички, и не само физички, неспособни за вршење своје функције. То сам предложио и то ће бити у следећим предлозима и за Парламент и за председника државе, што се у последњем случају врло јасно видело на последњим изборима.

Зато вас позивам да оздравимо Србију тако што ћемо пре свега да оздравимо најважније органе, а пре свега Владу Србије. Значи, само здрави људи, физички и психички, да буду кандидати за министре.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 21, против и уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се допуни дневни ред тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Ово је други из групе три закона о здрављу, а тиче се избора председника државе, председника Републике, и то је било предложено пред ове изборе, са очигледним неопходним циљем да се спречи оно што нам се десило, али, нисте имали воље тада да гласате о томе, па вас ја позивам да за убудуће дођемо до тога да спречимо да за председника државе буде изабран човек који нема здравствено уверење о запошљавању у јавним службама.

Члан 1. овог закона каже – У Закону о избору председника Републике, „Службени гласник“ тај и тај, у члану 11. став 3. после тачке 2) додаје се тачка 2а. која гласи – лекарско уверење о здравственој способности за заснивање радног односа у државним органима; председник Републике нужно мора да заснује однос у државним органима или да остварује нека права која су везана за тај статус и зато је неопходно да будемо сигурни да кандидати – не овај што је већ изабран, то је већ јасно, него сви кандидати – пре него што буду изабрани донесу лепо написмено да су здрави. Понављам, физички и психички.

Ја мислим да је то врло могуће и желим да тиме спречимо да нам се дешава то што имамо у најгорем могућем облику, али то су била нека друга времена и сад не можемо точак историје да вратимо назад. Наравно да можемо за будућност да створимо све могуће услове да нам такви људи... Неки сумњају, неких 65 или 70 посто Србије, можда и више, сумња у здравље тих кандидата, па чак за оног који је добио највећи број гласова 70 или 75 посто грађана Србије мисли да он није баш здрав, јер да мисли то, гласали би за њега. Али, међутим, ето, десило се то што се десило.

Дакле, ајмо за будућност. Биће ускоро неких избора, сигурно. У Србији су ванредни избори редовна ситуација. Има само још једна институција која се зове – ванредна конференција за штампу, а то је сваки дан. Али ванредни избори у Србији су доста редовни, сваке године имамо неке ванредне изборе. Према томе, колико сутра, прекосутра, из здравствених, националних или ко зна којих разлога, пре ће бити из ових првих, поново ћемо имати изборе и за председника Србије и ја вас позивам да спречимо бруку која се десила пре месец дана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 22, против и уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

(Имате ли још неки предлог? Ја немам овде. Дајте.)

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се допуни дневни ред тачком – Предлог закона о измени Закона о раду.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Предлог закона о измени Закона о раду се такође тиче здравства, али овога пута не за носиоце највиших државних функција него за оне који њих бирају, а то су грађани Србије.

Ситуација је врло јасна. Имамо пуно примера где грађани Србије имају јако велике проблеме у односу својих послодаваца према њима, зато што је ту закон недоречен, односно направљен је тако да ствара могућност једног потпуно нездравог односа према људима који су запослени, а да не говорим о незапосленима.

Предлог је да се у Закону о раду, у члану 187. став 1. мења и да гласи – За време трудноће, породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета, одсуства са рада ради посебне неге детета и одсуства са рада због привремене спречености за рад дуже од 30 дана послодавац не може запосленом да откаже уговор о раду. Повод за то је била ситуација у оној фирми „Леони“ у Нишу, како се већ зове, када је она жена која је била на боловању добила отказ, па је ту јавност, на срећу, одиграла своју добру улогу и она је враћена на посао, али ако није та фирма, ја се извињавам, да не рекламирам фирме овде, и то је само повод.

Таквих примера има колико год хоћете, од оног терања запослених да носе пелене да не би одсуствовали са свог радног места до многих других примера који апсолутно немају везе са двадесет првим веком, са Европом, етиком, моралом или било чиме што дефинише живот на почетку двадесет првог века.

Зато хајде да, а ово нема везе са политичарима, немојте да се плашите, ово се тиче грађана, грађанима омогућимо да имају један оправдани утисак достојанства када почну негде да раде, па ако им се деси, не дао бог, нека болест, ако су на боловању, или у овим другим ситуацијама, да се не плаше да неки послодавац тамо, који је доведен за десет хиљада евра по радном месту, или доведен као велики пријатељ из неке Тунгузије, или доведен као неко ко је, а то је најчешће, дошао овде да пере паре, те паре које је добио од тих истих грађана неће да потроши за плате тих људи који их зарађују и да ће да отпусти свакога ко му се не свиђа и ко не пристаје на те одвратне услове пословања.

Зато вас позивам, даме и господо, из свих политичких странака, да подржите овај предлог закона и да створимо услове да запослени у Србији, макар и за мале плате, имају бар тај минимум достојанства, да се не плаше за свој посао када су болесни.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

(Не постоји Тунгузија.)

Закључујем гласање: за – 18, против и уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Е, овде се у ствари крије проблем, гласање већине у Парламенту, и то негативно, о овим dobrим предлозима закона темељи се, у ствари, на стању у Парламенту. А и овим предлогом закона о измени закона, у ствари, ја покушавам да променим то стање и ту атмосферу, па тражим да се промени члан закона који дефинише могућност некога да се кандидује за посланика, и да се и ту уведе неопходност лекарског прегледа. Јер, да је то спроведено пре избора овог састава Парламента, ја сам сигуран да би већина посланика гласала за добре предлоге закона, да већина посланика не би гласала на звонце, да би нека обећања која се дају јавно са председавајућег стола била испуњена, да не бисмо слушали стално „ау“ и сличне ономатопеје неких ситуација које можемо да сретнемо на многим местима...

Грађани Србије би били сигурни да је овај парламент здрав и да у њему седе здрави људи, и физички и психички, који за то имају доказ. Ја не кажем да је било ко од вас, колеге, болестан, али се слажемо око тога да нико од нас нема доказ, односно ми неки имамо по неком другом основу, али то није важно.

Генерално, то мора, објаснићу вам после по ком основу.

Пита ме председница по ком основу, па ћу да вам објасним после ако вас интересује... Јер се добијају неке дозволе у овој држави, а услов за то је лекарско уверење које ја тражим да се уведе за кандидате за посланике. Тако да ја и још неки овде имамо уверење да смо психофизички способни, али било би добро да то не буде ексклузива нас неколико него да то имате сви.

Ја вас молим, да, то улази... Пита ме председница, која додајује већ други пут, а ја могу да вас опоменем сад због овога што ми радите...

ПРЕДСЕДНИК: Изричем само ја опомене. Ту сте у заблуди.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: И трошите ми време.

Значи, услов да се неко кандидује за посланика, члана Владе, председника државе је да покаже да је примарно здрав физички и психички, као што то тражимо од било кога ко хоће да се запосли у било ком државном органу. Већина овде је у сталном радном односу у Парламенту, што је разлог више да сви имате тај доказ о вашем несумњивом здравственом стању. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Добацила сам вам да имам потврду, али не знам шта сте ви тражили, дозволу за шта?

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 19, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

(Немојте вређати колеге, ни у опозицији ни у већини.)

Посланик Санда Рашковић Ивић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог Резолуције Народне скупштине Републике Србије о геноциду Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата.

Реч има народни посланик Санда Рашковић Ивић. Изволите.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Даме и господо народни посланици, 5. јула 2016. године Посланичка група ДСС, у којој сам ја тада била председник, дала је Предлог да се у овом парламенту разматра и усвоји резолуција о геноциду НДХ над Србима, Јеврејима и Ромима.

Ја данас више нисам у ДСС, у једном сам другом посланичком клубу, а ово напомињем због тога што желим одмах да кажем да је ова јако важна и велика тема, тема патње и геноцида над српским народом у Независној Држави Хрватској, над Јеврејима и над Ромима, тема која превазилази политиканство, која превазилази одређене посланичке клубове и која превазилази припадност некој партији или неком покрету.

Поштоване колегинице и колеге, овде је била једна потресна и сјајна изложба о Јасеновцу. Та изложба би, ја честитам онима који су ту изложбу организовали, урадили, имала много већу вредност да овај парламент усвоји резолуцију о геноциду Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима.

Ми смо данас дужници жртвама, дужници смо нашим прецима, дужници смо истини и дужници смо будућим генерацијама које треба да се озбиљно и научно баве проучавањем. Проучавањем ове несреће управо због тога да остане историјски записано, али не због освете него због тога да се више никада такве ствари не понове.

Погледајте Јермене, који су усвојили у свом парламенту Резолуцију о геноциду над Јерменима 1915. године и данас та резолуција иде по разним светским парламентима и зна се за тај геноцид над Јерменима. А Јермени су народ који је бројчано мањи од Срба и мишљења сам, и мишљења је цела посланичка група којој припадам, али ја сам уверена да такво исто мишљење има већина посланика у овом парламенту, па безмало сви, да је то прилика да се сазна за српске жртве.

Видите, ако путујете по свету, сви су чули и за Маутхаузен, и за Дахау и за Аушвиц, а нисам баш сасвим сигурна да су сви чули за Јасеновац. Кажем, никога не желимо овим да вређамо, ово није осветничка резолуција. Ја позивам народне посланике – јер знам како ће гласање данас

проћи, да ће изостати гласови владајуће коалиције – молим вас, састанимо се и учинимо текст резолуције усвојивим.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Колегинице, продужили сте време.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 22, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Поштоване даме и господо народни посланици, уважена председавајућа, уставни основ за доношење Закона о локалној самоуправи је садржан у одредби члана 97. тачка 3. Устава Републике Србије.

Демократска странка предлаже управо измене и допуне Закона о локалној самоуправи, зато што нам је живот свих грађана на првом месту, без обзира да ли они живе у Сурдулици или у Суботици.

Србија је предивна земља и Србија је до 2012. године била земља у чије су општине и градове долазили разни инвеститори и отварала се радна места. Сада је Србија, од 2012. године, откад је Српска напредна странка преузела власт, постала земља, нажалост, где на пример градоначелник Краљева отвара као капиталну инвестицију семафор, где председник општине Вождовац, такође из Српске напредне странке, отвара као капиталну инвестицију пешачки прелаз, а где градоначелник Новог Сада, исто из СНС, као капиталну инвестицију отвара паркиралиште за бицикле. Због тога ја као народни посланик и Демократска странка заједно предлажемо измене и допуне Закона о локалној самоуправи и предлажемо да се локалним самоуправама врати пет милијарди динара, колико им је узела Српска напредна странка.

Ако се осврнемо да видимо како то изгледа у земљама ЕУ, видимо да Европска повеља, коју је Србија ратификовала 2007. године, гарантује свим општинама и свим градовима политичку, административну и финансијску независност. Нажалост, под влашћу Српске напредне странке ниједна локална самоуправа у Србији нема нити политичку, нити финансијску независност.

У ЕУ такође половина буџетских прихода иде на рачун локалних самоуправа, тј. на рачун општина и градова, а у Србији је то доста лошија ситуација, у Србији око девет пута мање новца добијају општине и градови, тачније само 10,2% добијају општине, градови и АП Војводина.

Од 2012. године Српска напредна странка је општинама и градовима одузела 50 милијарди динара како бисте приказали некакав лажни суфицит у вашем буџету, који не постоји. Ми можемо градити путеве, ми можемо градити мостове, али не смемо укинути грађанима

Србије жељу и могућност да равномерно живе у свим градовима и свим општинама наше земље. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 22, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик, Радослав Милојичић, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о социјалној заштити.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господа народни посланици, уважена председавајућа, уставни основ за доношење измена и допуна Закона о социјалној заштити је садржан у одредби члана 97. тачка 8. Устава Републике Србије.

Ја заиста молим све посланике да пажљиво саслушају ове измене и допуне закона. Не могу да верујем да било који посланик из било које посланичке групе већ двадесети пут не жели да уврсти у дневни ред ове измене и допуне Закона о социјалној заштити и предлажем три конкретне мере, а то су следеће мере: прва је, да се свим ученицима чији родитељи не раде обезбеди бесплатан превоз од куће до школе, друга конкретна мера је, да се свим ученицима чији родитељи не раде обезбеди бесплатна ужина, и трећа конкретна мера је, да се свим ученицима чији родитељи не раде обезбеде бесплатни уџбеници.

Нажалост, у Србији постоји 50.000 деце која су обухваћена основним и средњим образовањем који немају за ужину. Да ли можете да замислите ту слику у којој друг из клупе има за ужину, а ученик до њега нема за ужину? Да ли је могуће да владајућа гарнитура без притиска на звонце не жели да прихвати измене и допуне Закона о социјалној заштити, док је 50.000 деце свакога дана гладно, који су обухваћени основним и средњим образовањем?

Криминалци попут Звонка Веселиновића харају овом земљом и доносе нам законе које ви овде изгласавате у име Српске напредне странке, а то није Србија какву жели, како је желела и како ће желети Демократска странка.

Нажалост, имамо пример дечака из Мола који је себи одузео живот због немаштине. Тај дечак је похађао трећи разред средње школе у Бечеју и прекинуо је школовање зато што није имао превоз од куће до школе, зато што родитељи нису могли да му обезбеде карту за превоз од куће до школе, и зато Демократска странка предлаже да се свим ученицима чији родитељи не раде о трошку државе обезбеди бесплатан превоз од куће до школе.

У 2015. години, нажалост, удео деце у укупној популацији Србије је само 17,3% и за то Демократска странка предлаже конкретно решење, предлажемо да се свим родитељима који немају деце обезбеди

бесплатна вантелесна оплодња о трошку државе. Србија, нажалост, јесте лидер у региону, али у лидер у региону по ризику од сиромаштва. Ту смо први у Европи и то морамо под хитно да променимо.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 21, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине.

Реч има народни посланик Горан Ћирић. Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: У име 32 посланика и посланица прочитаћу предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине.

Суспензијом рада Народне скупштине за време председничке кампање Маја Гојковић је грубо нарушила достојанство, умањила значај Народне скупштине и грубо прекршила Устав Републике Србије.

Народна скупштина је највише представничко тело и носилац уставотворне и законодавне власти у Републици Србији.

Председница Народне скупштине Маја Гојковић прекршила је чланове 2, 3. и 4. којима се, између осталог, прописује да сувереност потиче од грађана који је врше референдумом, народном иницијативом и преко својим слободно изабраних представника, као и да ниједан државни орган, политичка организација, група или појединац не може присвојити сувереност од грађана, нити успоставити власт мимо слободно изражене воље грађана и да је владавина права основна претпоставка Устава и почива на неотуђивим људским правима и да се однос три гране власти заснива на равнотежи и међусобној контроли.

Маја Гојковић је дозволила извршној власти, односно председнику Владе Републике Србије Александру Вучићу да диктира динамику рада, преко средстава јавног информисања заказује и отказује седнице Скупштине, одређује паузу у њеном раду и тиме подредила Народну скупштину вољи једног човека.

Председница Народне скупштине је, такође, повредила члан 104. и 106. Устава Републике Србије, члан 19. Закона о Народној скупштини, као и члан 27. Пословника Народне скупштине, којима се дефинише надлежност председника Народне скупштине, чиме је довела до блокаде рада Народне скупштине за време и после изборне кампање за избор председника Републике.

Оценом да Скупштина за време кампање неће радити зарад стабилности, Маја Гојковић је потврдила да Скупштину сматра извором нестабилности и придружила се онима који би желели да сви који у Србији мисле другачије ућуте да би Вучић могао да влада сам.

Чланом 124. Устава дефинише се да је Влада одговорна Народној скупштини за политику Републике Србије, за извршавање закона и других општих аката Народне скупштине и за рад органа државне управе, а не обратно, како је тренутно стање у Републици Србији, а за које је, између осталог, одговорна и Маја Гојковић, садашња председница Народне скупштине.

Непотребни петомесечни нерад Народне скупштине у време које представници власти називају временом реформи, осим што је произвео напад у јавности, изазвао је и озбиљна кашњења у усвајању појединих закона.

Дакле, народни посланици, а и госпођо председнице Скупштине, обећали сте Народној скупштини и јавности да ћете подржати овај предлог.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Не, нисам рекла да ћу подржати ваш предлог, то што је образложење не подржавам, јер је неистинито, говорите о повреди Устава, него сам рекла да ћу заказати седницу.

Изволите на гласање, само изволите да видимо колико је велика подршка у Парламенту вашем предлогу и образложењу.

Значи, не влада улица и твитери него демократија овде, као и у свим државама света којем ви тежите да и Србија припада.

Уколико желите да вређате тај парламент или ту државу урадите то на конференцији за штампу. Нећу вам се придружити, увредама упућеним другим државама.

Закључујем гласање.

Дакле, на овом гласању, за предлог да се данас уврсти тачка дневног реда за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине гласало је тачно – 28 посланика, против – четири, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог да се ова тачка дневног реда седнице уврсти у дневни ред.

Народна посланица Гордана Чомић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до хеликоптерске несреће у којој је живот изгубило седам особа.

Да ли народна посланица Гордана Чомић жели да образложи овај предлог? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 21, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о јавном информисању и медијима.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић. Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, мислим да је Закон о јавном информисању и медијима изузетно важан и зато ћу врло кратко предложити врло конкретну меру – да сви посланички клубови, свака посланичка група да по једног посланика и да заједничким радом, без подела, направимо један квалитетан закон о јавном информисању.

Новинари су у никад тежем финансијском и материјалном стању, новинари су под никад већим притиском и ми као Демократска странка желимо томе да станемо на пут. Зато предлажем измене и допуне Закона о информисању и медијима и надам се да ћете коначно без притиска на звонце гласати да заједно уредимо ту изузетно важну област. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 19, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен ваш предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о полицији.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић. Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, уважена председавајућа, ја не предлажем ове измене и допуне закона због Демократске странке, већ због свих припадника Министарства унутрашњих послова који се налазе у изузетно тешком материјалном стању.

Уставни основ за доношење овог закона о полицији садржан је у одредби члана 97. тачка 4. Устава Републике Србије.

Предложене измене и допуне Закона о полицији су потребне с обзиром на то у каквом се стању налазе сви припадници Министарства унутрашњих послова. Стање је толико лоше да је Српска напредна странка припаднике Министарства унутрашњих послова честила смањењем плате од 10%, па их је Српска напредна странка честила смањењем дневнице.

Данас српски полицајац и српски војник раде за срамотну дневницу од 150.00 динара дневно. За ту дневницу српски полицајац и српски војник који, ризикујући свој живот, обезбеђују нас и нашу границу и нашу државу, могу да купе једну кифлу и чашу јогурта, што је срамотно, данас у 2017. години.

Две су кључне тачке у изменама и допунама Закона о полицији. Прва је да Министарство мора да одреди потребе система Министарства унутрашњих послова и да у складу са тим прима студенте на Полицијску академију. Морамо имати компатибилност између оног броја ученика које школујемо и између оног броја који је потребан за рад у Министарству унутрашњих послова.

Данас ученици који су спремни, школовани, обучени, у које држава улаже финансијска средства, који заврше Полицијску академију, немају обавезан посао у Министарству унутрашњих послова, већ у Министарству унутрашњих послова ради некаква Дијана Хркаловић која није прошла поред полицијске станице. Зато нам се и дешавају ствари о којима прича колега Балша Божовић већ неколико дана.

Друга тачка је да се одредбом члана 172. тачка 2) руши презумпција невиности по Закону о полицији. У полицији се сада дешава то да против било којег полицајца, било који грађанин Србије, чак и неки Мартиновић, без икаквог доказа, без икаквог кредибилитета, може да поднесе кривичну пријаву, чак и неки криминалац који је убио Зорана Ђинђића, Звездан Јовановић, тај полицајац аутоматски бива удаљен са посла. Зато Демократска странка предлаже конкретну измену члана 172. тачке 2) Закона о полицији, јер наша полиција мора да се реформише на један општеприхваћен начин, да има европски закон. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 20, против – један, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици Посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2016. године, од дана расписивања републичких избора до дана објављивања коначних резултата избора.

Реч има Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, претпостављам да мали број грађана Србије зна да по члану 99. и члану 100. Закона о избору народних посланика Народна скупштина има обавезу формирања надзорног одбора за контролу спровођења изборних процеса у Србији. Веровали или не, од 2000. године, 17 година, никада није формиран надзорни одбор Скупштине Србије за спровођење избора, а да је икада формиран, имали бисмо поштене и фер изборе у Србији, а овако већ дуго, дуго немамо поштене и фер изборе у Србији.

А ево, да вам прочитам шта закон каже, Закон о избору народних посланика, шта заправо треба да буде улога једног таквог надзорног одбора: „1. прати предизборне активности и указује на евентуалне неправилности у поступању политичких странака, кандидата и других учесника у изборном поступку, 2. контролише поступање средстава јавног обавештавања у примени одредаба овог закона које се односе на обезбеђивање равноправних услова за представљање подносилаца изборних листа и кандидата са изборних листа, 3. предлаже мере за поштовање једнакости кандидата у излагању њихових програма, 4. обраћа се јавности ради заштите моралног интегритета личности кандидата, 5. упозорава на

поступке политичких странака органа управе, кандидата и средстава јавног обавештавања којима се омета изборна кампања и угрожава једнакост права свих кандидата.“

Веровали или не, поштовани грађани Србије, све пише у закону. Закон је јасно прописао како да у Србији имамо поштене и фер изборе, а власт не жели да има такве изборе. Седамнаест година ниједна власт није формирала надзорни одбор Скупштине Србије и довела је у питање регуларност свих избора од 2000. године до данас. Зато тражимо формирање анкетног одбора који би испитао регуларност избора.

А хоћете ли да вам кажем шта је обавеза и по члану 51? „Средства јавног обавештавања из става 1. овог члана, уз учешће представника оснивача и подносилаца изборних листи, утврђују ближа правила за представљање подносилаца изборних листа, изборних програма и кандидата са изборних листа.“ Па да ли је икада сео било ко заједно од подносилаца изборних листа да договори правила представљања на Јавним медијским сервисима РТС-а и РТВ-а?

Не знам шта је смешно, господине Орлићу. Вама је смешно поштовање закона, што никада нико није испоштовао... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас, образложите свој закон. Ви излазите, улазите, смејете се и ја то никада не коментаришем када други говоре. Дакле, немојте то да радите.

(Бошко Обрадовић: Не знам о чему ви причате.)

Молим?

(Бошко Обрадовић: Не разумем о чему причате.)

Ја вас уопште не разумем.

(Бошко Обрадовић: Али ви прекидате мене и узимате моје време.)

Да, у простаклуку.

(Бошко Обрадовић: Молим?)

Хоћете ли да наставите да предлагете или нешто друго да радите?

(Бошко Обрадовић: Дајте ми реч. Зашто сте ви мене искључили?)

За разлику од вас, када други говоре, ја вас пажљиво слушам да бих могла да реагујем.

Дакле, посланик не жели даље да образлаже свој предлог.

Стављам на гласање овај предлог.

(Бошко Обрадовић: Како вас није срамота?)

Посланиче, обуздајте ваше негативне страсти кад долазите на заседање.

(Аплауз.)

Хвала на томе што сте рекли да сам полудела. Хвала вам,

посланиче. Захваљујем, заиста. Захваљујем вам пуно. То пуно говори о вама. То заиста пуно говори о вама и ја се вама пуно захваљујем на овим речима и драго ми је што нисте постали председник државе.

Закључујем гласање и саопштавам: за предлог Посланичке групе Двери гласало је 18, против – један, уздржан – нико.

Констатујем да Скупштина, наравно, није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Кривичног законика.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председнице Скупштине.

Оно што је предлог овог закона јесте да се насилницима у породици одузме оружје пошто се региструју као насилници у породици у полицијској станици.

Овај предлог је из прошлог сазива Скупштине. Предложио га је Драган Шутановац, председник Демократске странке. Причали смо последњи пут веома озбиљно о овој теми крајем прошле године, нажалост, крајем прошле године и мислим да је веома важно да обратимо пажњу колико се живота могло спасти да смо на време ставили макар на дневни ред овај предлог закона, да смо дискутовали о њему, јер у њему нема политике. У њему искључиво има бриге о онима који су жртве насиља у породици.

Преко 50 жена је убијено зато што су њихови мужеви, њихови укућани имали легално наоружање. Регистровани су као насилници у породици, а онда су по тој регистрацији пуштени да се врате у свој дом и са легалним оружјем усмртили чланове своје породице. Е, на овај начин ми то спречавамо. На овај начин свако кога региструјемо као насилника у породици, прво што се ради јесте одузимање легално стеченог наоружања и нема ништа спорно у овом закону.

Ако желите да спасимо и у наредном периоду неки живот, хајде да ставимо ово на дневни ред. Не морамо уопште да расправљамо, зато што је ствар потпуно јасна. Можемо да спасемо неки живот. Могли смо да спасемо 50 живота од тренутка када је Драган Шутановац до дана данашњег предложио овај закон. Не разумем чему то окретање главе од овог проблема и због чега када причамо о овако страшној ствари и овако добром решењу овог проблема ви сагињете главу, не желите уопште да погледате предлагача у очи, немате храбрости да кажете – да, јесте, ово је један добар предлог, хајде да га ставимо на дневни ред.

Овде су у питању животи људи. Овде су у питању жртве насиља у породици и не знам због чега вам ово није тема која би била на дневном реду? Дакле, потпуно један нормалан и здраворазумски предлог који штити жртве насиља у породици, понављам, тако што се насилник,

који је регистрован као насилник у породици, само јави полицијској станици и полиција је обавезна да му тражи легално стечено наоружање. Мислим да овде заиста нема ничега спорног. Не знам зашто и ви као председавајући и зашто владајућа већина Српске напредне странке окреће главу од овог решења.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, колега Божовићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 22, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народна посланица Маја Виденовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о буџетском систему.

Да ли народна посланица Маја Виденовић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, господине потпредседниче.

Када говорим о изменама Закона о буџетском систему ту, заправо, говорим о укидању те погубне, неправедне, неправичне и дискриминаторске, такозване привремене забране запошљавања. Она, и сам цинизам и погубност, то сам говорила и прошли пут, потиче из самог назива, јер она нити је привремена, јер је ова влада, себично из године у годину, науштрб грађана Србије, науштрб институција – продужава, заправо, не постоји забрана запошљавања, зато што смо сви сведоци, грађани Србије, да она данас не важи за свакога.

Забрана запошљавања важи за честитог младог човека који је вредно учио и радио, који се определио да стиче искуства и знања и да ради посао, да се сутра запосли на месту које је природно усмерено на државу. Знате, можда је то некеме невероватно, али постоје људи који вредно раде и који желе да остану у овој земљи, да не беже из ње, који желе поштено да стекну диплому и да раде у оним областима које се усмере на државу, то је правосуђе, то је култура, то је наука, то су области у којима је држава Србија у буџету и за ову годину тиме што је на десетинама и стотинама апропријација прописала уговоре о делу, који су огољени простор за страначко запошљавање, са друге стране, рекла – млади људи, за вас нема места. То је порука коју ова држава пружа младим људима.

Дакле, ова забрана важи за младу докторку, за младу научницу, за младу уметницу, али не важи, као што сам и прошли пут истакла, за осуђеног екстремног десничара Мишу Васића. Па држава Србија не само што се руга младим људима и каже – за вас нема места, идите из ове земље, него демантује да тај Миша Васић уопште ради, да би га после само неколико дана сменила, односно да би му дала отказ на место на ком он заправо не ради.

Данас ћемо разговарати о избору судија и тужилаца. Не постоји област у овом друштву која не трпи последице због забране запошљавања. Када говоримо о тужилаштву и правосуђу, имамо чињеницу да преко 500 младих најбољих кадрова одлази из нашег правосуђа, што због тога што имамо нетранспарентне поступке за избор, што због тога што их дотиче забрана запошљавања и они не могу ни да остварују своја права, нити да напредују. Последишно и грађани који не раде у тим институцијама трпе зато што некакво њихово остваривање права трпи због тога што постоји ова забрана. Знате, када у тужилаштву не можете због забране запошљавања да запослите дактилографкињу јер је колегиница отишла у пензију, или уписничара, данас јавни тужилац има један радни дан за посао за који је истражни судија имао пет радних дана и због тога што он мора да ради све те послове правда обичног грађанина трпи и она траје дуже.

То су само неки од разлога због којих је ова мера погубна. Нажалост, због немања слуха и због те фискалне консолидације, која је вама постала идеологија која је важнија од живота, али ја нећу одустати од овог закона и аргумент...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Виденовић.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против и уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и издавања грађевинске дозволе ради реализације пројекта „Београд на води“.

Да ли Народни посланик Балша Божовић жели реч? (Да.)

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Дакле, у питању је чувени лекс специјалис који је усвојила Народна скупштина Републике Србије мимо закона и Устава, мимо системских закона и мимо Устава Републике Србије. Овај закон је омогућио да се неколицина људи из врха власти обогати тако што ће земљиште Београђана, које је Бранко Пешић још 1972. године оставио Београђанима, доделити бесплатно на 90 или 1.000 година, у зависности од тога колико буде трајала изградња пројекта „Београд на води“, једној малој групи пријатеља председника Владе или председника Републике Србије, који ће тамо градити себи шопинг-мол, који ће тамо себи градити кафану, који ће градити хотеле.

Мислим да је веома лоше то што се, с друге стране, Србија обавезала да чак сама финансира тој неколицини људи цео овај пројекат. Данас ми немамо новца ни за младе људе, ни за бесплатне уџбенике. Данас немамо новца за стипендије. Данас немамо новца за лечење, већ се то ради путем СМС-а, а са друге стране Србија кроз заједничко предузеће „Београд

на води“ улаже на стотине и стотине милиона евра, кроз земљиште и материјалне ресурсе на милијарде евра и онда вас питам – где је ту тачно јавни интерес, што је била основа да би се усвојио лекс специјалис? Где је јавни интерес да неко има хотел или шопинг-мол или коцкарницу? Од чега ће ту грађани тачно приходовати? Ко ће ту бити запослен? Колико ће радних места бити отворено за тих стотине и стотине милиона евра? То је све оно на шта нисте умели да одговорите, чак ни када је председник Влада Републике Србије био овде.

И стога ми предлажемо да Скупштина расправља о лекс специјалису. Прва ствар, као што смо обећали, када будемо чинили већину у овом дому јесте укидање овако штетног и пљачкашког закона. Сматрамо да је он срамота за Србију. Сматрамо да он сиромаше већ осиромашене грађане, а да се на овај начин богате неки ваши тајкуни, пријатељи из уског окружења председника Владе Републике Србије Александра Вучића.

Веома је јасно сваком грађанину колико држава Србија овде улаже, а колико мало добија. Након лекс специјалиса, као што и сами знате, ми смо писали разне кривичне пријаве управо за оне који су потписивали уговор о изградњи „Београда на води“, који имају директан утицај и директну корист. И нећемо одустати од борбе за правну државу и сматрам да ће овај закон, који није по Уставу, кад-тад бити укинут у овом дому како бисмо спасли финансије и грађане Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 21 народни посланик, против – један, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата.

Да ли народни посланик Балша Божовић жели реч? (Да.)

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Поднео сам Предлог закона о престанку важења Закона о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата због тога што је ово кровни споразум пљачке Републике Србије. Ово је био први међудржавни споразум који је омогућио усвајање лекс специјалиса који је омогућио потписивање уговора о „Београду на води“, где Србија улаже стоструко више средстава, како новца тако и материјалних добара, а има свега 32% у уделу заједничког предузећа.

С друге стране, арапски инвеститор улаже свега 150 милиона евра заједничког кредита, дакле за који гарантују грађани Србије, а има 68% у уделу предузећа. Та несразмера говори о томе колико ова владајућа већина не води рачуна ни о новцу грађана Србије ни о начину на који се он троши. Људи живе све лошије и лошије, грађани не могу нормално и достојанствено да живе у Србији, а с друге стране стотине и стотине милиона евра се даје неком специјалном арапском инвеститору који очигледно представља никог другог него пријатеља председника Владе Републике Србије.

Тужно је, уопште, што овакве споразуме у двадесет првом веку једна земља која претендује да буде озбиљна уопште и може да стави на гласање и уопште да усвоји једну овакву срамоту. Нећемо никада бити озбиљна земља ако се пред светом на овај начин презентујемо, да смо, онако, јефтина роба за неке тајкуне, да смо јефтина роба за оне који желе на сваки могући начин да се обогате на грбачи већ осиромашеног народа.

Ово није, заиста, начин, ово никако није ствар на основу које неко може да каже – поносимо се овим, ово смо урадили да би грађани Србије живели боље, ово смо урадили да бисмо отворили неко радно место. Не, ово смо урадили да би једна мала група људи на врху власти била још богатија, да би народ био још сиромашнији.

И стога мислимо да је ово штетан споразум. Он није демократски. Могли сте да усвојите овде да је Земља равна плоча, грађани од тога неће имати никакву корист, ово сте усвојили да бисте ви имали финансијску корист. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 19 посланика, против – један, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Да ли народни посланик Балша Божовић жели реч? (Да.)

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ово је закон који је подржао и поднео такође мој колега Марко Ђуришић и заједно смо у разговору са синдикатима пензионера дошли до закључка да овај закон о привременом умањењу, а не каже се ни на колико година, укинемо, зато што је пензија стечено право. То је имовина грађана који су поштеним и мукотрпним радом зарадили ову пензију. Као што би сутра неке, можда, по неком закону који донесе СНС, узимали телевизор или радио из куће, тако сте неке одузели имовину зато што сте донели закон који на најбруталнији начин крши људска права и о томе говоре сви

уставни судови земаља у региону, или земаља у Европи, где су владајуће већине на један овако ружан начин покушале да попуне дефицит у буџету.

То се десило и у Португалу, то се десило и у Италији, то се десило у Грчкој, то се десило у многим земљама где су некомпетентни политичари хтели на овај начин, демагошки мерама, неке да узму да би своју неспособност могли да прикрију. Ти уставни судови су, сви доједног, одлучивали на следећи начин – пензија је стечено право и она никада не може да буде умањена. Не можете стечена права умањивати.

Сада је проблем зато што се Уставни суд код нас не оглашава по овом питању. Зашто? Зато што је толики притисак извршне власти на судску да једноставно имате судије Уставног суда које не смеју, док је ова владајућа већина оваква каква јесте, да одлучују по овом питању. То говори о томе колико у држави Србији не постоји владавина права, а колико ви не хајете за то.

И зато је веома важно да овај закон буде на дневном реду, зато што се он тиче преко 700.000 грађана који живе, из године у годину, све лошије и лошије. Једном сте смањили пензије и нисте дозволили грађанима да добију своје пензије, током деведесетих година, па смо то враћали 2000. године. Опет ћемо враћати пензије, чак и све оно што недостаје у овом периоду и то јесте наш задатак. Што пре ова владајућа већина буде смењена и склоњена, и што пре будемо имали изборе, то ће пре грађани добити назад оно што им припада, пре свега пензионери. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против и уздржаних – није било .

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Да ли народни посланик Балша Божовић жели реч? (Да.)

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, уважени грађани Србије, ово је закон који је предмет једне широке дебате са, пре свега, младим људима у Србији који смо имали у претходних неколико месеци. Оно што јесте важно јесте да млади људи одлазе из Србије зато што овде не виде своју будућност, не могу да се запосле, не могу на прави начин да се остваре, не могу да оно што су научили примене у својој земљи, па онда излазе из ове земље и своје знање и своју енергију дају на коришћење некој другој земљи. То ће у наредних пет или десет година овим темпом од Србије направити тужну песму. Бићемо тужна песма „мајко стара“, као што је рекао Давичо у својој песми „Србија“, бићемо друштво које неће моћи да

одговори на изазове модерног света, бићемо друштво које апсолутно неће моћи да одговори на потребе модернизације.

Без младих људи, без њиховог знања и њихове енергије апсолутно немамо о чему овде више да разговарамо, зато што неће бити ни овог парламента, неће имати ко да лечи људе, неће имати ко да школује људе, неће бити људи који ће се школовати у Србији. И ми пропадамо као држава и као друштво, и то је оно што је суштина свега и из тог разлога на овај начин покушавамо да олакшамо неком младом човеку да се запосли.

Професор Мићуновић је такође узео учешће у дебатама које су се тицале и доношења предлога овог закона, из простог разлога што се као универзитетски професор већ дуго суочава са овом темом, јер млади не одлазе само у последњих неколико година, они одлазе у последњих неколико деценија. Али оно што нас забрињава, јесте то што млади, у највећем броју, одлазе управо у последње три, односно четири године. У последњих годину дана отишло је преко 60.000 грађана из ове земље. Према ОЕЦД-у, ове године ће изаћи преко 80.000 грађана Србије. Израчунајте са тим повећањем колико ће грађана у наредних десет година изаћи заувек из ове земље. Остаћемо без милион становника, ако не усвојимо овај предлог закона.

Што каже Александар Вулин, биће неко ко ће бити незапослен, неколико незапослених мање. Не, заувек ћемо изгубити потенцијал тих људи који излазе из ове земље, а то ми никада не можемо да надокнадимо. Зато је веома важно да урадимо све да овај млади свет сачувамо да он остане и да своје знање и своју енергију примени у Србији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 17 народних посланика, против – један, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о раду.

Да ли народни посланик Балша Божовић жели реч? (Да.)

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ово је такође закон о запошљавању младих, не би ли им на неки начин олакшали да брже дођу до посла. Овај предлог измена и допуна Закона о раду предвиђа да неко ко је у гимназији може да оде на тромесечну праксу; под одређеним условима може да се та пракса продужи на још три месеца, али да не би дошло до злоупотребе, она је ограничена на три месеца. С друге стране, студенти на факултету морају да имају праксу од шест месеци, која такође може, у одређеним условима, да се прошири на још шест месеци, како би наши млади људи, када заврше школовање, имали какво-такво искуство.

Данас је највећи проблем када сте млад човек, завршите средњу школу или факултет, или вишу, они на тржишту радне снаге вам кажу – па ви немате радног искуства. Овде ми спречавамо да то буде изговор да послодавци не би запошљавали младе људе. Дакле, ово је начин да они имају неко стечено радно искуство.

Такође су предвиђене неке дневнице, односно џепарац – пола на рачун послодавца, пола на рачун државе.

Закон о запошљавању младих људи кошта годишње 50 милиона евра. Потребно је само да оне неформално запослене, оне који раде на црно пребацимо у формално запослене, а то ћемо урадити на овај начин, и ми смо већ покрили губитак од 50 милиона евра. Сваки нови који се запосли је добитак за нашу земљу. Е, то је начин како млади да остану у Србији.

Ми смо то наравно предложили како би они што пре завршавали средње школе и што пре завршавали факултете, да им то буде награда тако што ће бити јефтинији на тржишту радне снаге, јер ће њихова цена коштања бити нижа него за оне преко 30 година. Дакле, од петнаесте до двадесет четврте године 20% за доприносе за обавезно социјално осигурање. И та стопа расте са годинама живота. Дакле, што сте млађи тиме сте конкурентнији и јефтинији.

Послодавци су веома похвалили овај предлог закона. Они сматрају да ће бити веома успешан јер и њима то одговара, а с друге стране ово је предлог за запошљавање младих, као у Холандији, на пример. Значи постоји упоредна пракса, она функционише у пракси, и у Холандији је овај закон донео огромне резултате.

Ми смо га прилагодили нашем законодавном систему и потребама нашег друштва, а мислим да је веома важно да и ви схватите као владајућа већина да нисте битни само ви, већ да постоје неки млади људи који желе да остану да живе у овој земљи и да њима такође треба дати шансу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против и уздржаних није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињенице о улози и одговорности највиших органа власти у бесправном рушењу објеката у београдској четврти Савамала и утврђивању чињеница о одговорности лица која су извршила рушење наведених објеката.

Да ли народни посланик жели реч? (Да.)

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Дакле, мој колега Марко Ђуришић и ја затражили смо формирање анкетног одбора из простог разлога што су многе ствари јасне, али једноставно о њима се не полемише, нити надлежни органи апсолутно предузимају било какве мере.

Полиција је под притиском Министарства унутрашњих послова одбила да ради тај истражни поступак, Тужилаштво је под притиском Републичког јавног тужилаштва, односно Владе Републике Србије одбило да ради свој посао и ми смо сада у неком вакууму. Већ више од годину дана имамо једно кривично дело у центру града. Нечији објекти су срушени, нечија приватна имовина разорена. Она је била део договора о изградњи „Београда на води“ и у самом уговору стоји да нечија приватна имовина мора бити уклоњена како држава Србија не би плаћала за то пенале. Дакле, нема дилеме да су највиши државни органи учествовали у овом кривичном делу.

Недељник НИН је на својој насловној страни у неколико наврата оптуживао Небојшу Стефановића, министра полиције као да је главни фантом у Савамали. Ми смо имали, поред тих информација, и информацију да је Александар Вучић такође један од главних фантома Савамале. Сад оно што нас буну јесте и оно што се дешава у последњих неколико дана – шта уколико се у свему овоме испостави да су и неки криминогени елементи, како из затвора тако и они који су на слободи, учествовали у извршењу овог кривичног дела?

Оно што је веома важно јесте да Народна скупштина формира анкетни одбор и да грађанима напоскон кажемо о чему се овде ради, да испитамо све оне који су осумњичени, оне из врха београдске власти, али исто тако и из врха републичке власти, да видимо ко је и уз чију помоћ из криминогених структура те ноћи када су се бројали гласови прошле године рушио нечију приватну имовину и везивао грађане Републике Србије, лишавао их живота, укидао Устав и законе и онемогућавао полицији да ради свој посао.

Очигледно је да је Небојша Стефановић један од главних актера, али нас такође занима у којој мери је укључен и председник Владе Републике Србије у овако нешто. Зато је веома важно да ова скупштина, која контролише, или би барем требало да контролише извршну власт, сазове анкетни одбор.

Ако немате шта да кријете, не видим разлога да се плашите анкетног одбора, и овом приликом уколико заиста ништа не кријете, онда гласајте за овај предлог. А ако кријете, ви немојте онда да гласате за овај предлог, па ће грађанима бити јасно шта је заправо резултат овога што говоримо колега Ђуришић и ја. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 17, против – двоје, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Горан Јешић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

Да ли народни посланик Горан Јешић жели реч? (Да.)

Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Прошло је пет година откако већину у овом парламенту чини Александар Вучић и његова партија и у протеклих пет година смо смањивали све оно што су јавна давања. Донели смо Закон о привременом смањењу пензија. Смањили смо плате у просвети. Смањили смо плате у здравству, јавној управи, полицији, војсци. Између осталог, смањили смо и сва давања према пољопривреди која су била плод буџета и давања до 2012. године.

Овај закон предвиђа да, уколико премијер говори истину, садашњи председник или треба да буде председник, да финансије никада нису биле боље и да срљамо у бољу будућност, морамо да вратимо давања која смо имали до 2012. године у пољопривреди. Наиме, од 2012. године директни подстицаји за пољопривреду су били 100 евра, а за максималних 100 хектара. Данас су они неколико десетина евра и омогућавају пољопривредницима, поготово у Војводини, да се обезбеде ти подстицаји пре свега за 20 хектара.

Паралелно са тим имамо девастацију пољопривреде. Паралелно са тим имамо најаву министра, он је овде у Парламенту пре шест месеци најављивао како ће нови закон о подстицајима омогућити да се привуку и европске паре из ИПАРД-а. Од ИПАРД-а ни гласа ни трага. На данашњи дан у мају... Чули смо како ћемо подстицати мале прерађивачке капацитете; од тога се ништа није десило до данашњег дана. Све смо чули, а оно што смо видели јесте да смо криминалним уговорима и међународним споразумима отуђили велику површину земљишта, дали у руке тајкунима, непознатим власницима за које се основано сумња да су блиски породици Вучић.

Ми данас имамо, за ових пет година, потпуну девастацију Робних резерви. Поједини посланици и њихове фамилије су у то умешани. Имамо кривичне пресуде против чланова фамилије, а и даље ћутимо и даље не желимо да се обрачунамо са оним што је најважније у овој земљи, чиме се највише дичимо, највише причамо о томе, а то је боља и европска пољопривреда.

Овај закон је неопходан уколико желимо да наши пољопривредни произвођачи буду конкурентни. Они су терет деведесетих изнели на својој грбачи. Испоставило се да, када се поново иста

номенклатура вратила на власт, ми данас имамо оне који опет треба да изнесу терет – а то су пољопривредни произвођачи, са чијим ће парама да се финансирају сумњиви пројекти „Београда на води“, „Етихада“, „Ал Равафеда“ и осталих измишљених приватних компанија за које не знамо ко су власници. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 10, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Горан Јешић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Да ли народни посланик Горан Јешић жели реч? (Да.)

Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Законом о државном пољопривредном земљишту који је донет 2007. године десила се последња аграрна реформа у овој земљи, када смо, одузимајући земљу тајкунима, омогућили малим пољопривредним произвођачима да на поштен начин, на лицитацији дођу до тог земљишта и тиме им пре свега омогућимо конкуренцију у домену пољопривреде.

Први и основни задатак Александра Вучића и СНС-а од 2012. године била је идеја како да поништи тај закон и како највећи ресурс ове земље, а то је државно пољопривредно земљиште, да одузме из руке паора и да приватним, страним инвеститорима. Овај закон је изазвао много турбуленција, од самих удружења пољопривредника, појединих посланика, стручне јавности, и никада није добио подршку. На крају, Управа за земљиште и људи који су професионално радили посао склоњени су са тог места, пошто су априори били против оваквог закона.

Резултат овог закона, после свих ових перипетија које су настале, био је „Тенисов закон“. Од „Тениса“ ни трага ни гласа данас, у мају 2017. године. Када смо антиципирали да ћемо узети 30% најбољег земљишта и дати непосредном погодбом тада се од стране министра деси следеће – да се конкурс за то земљиште поништи.

Овај закон је нешто најгоре што се десило у протеклих пет година. Он је плод, између осталог, и међудржавног споразума, он је плод тога да данас у Војводини имате стране инвеститоре за које не знамо ко су власници, а који се зову „Ал Равафед“, који су избрисани из регистра у Емиратима, једино постоје у Регистру Републике Србије, имате фиктивне канцеларије и губитак фирме која управља са 10.000 хектара земљишта у висини од пет милијарди, закључно са мајем прошле године и завршним рачуном који су поднели.

Моје питање је – шта још треба да урадимо и коме још треба да дамо земљу само зато да би се приватна номенклатура пријатеља и рођака обезбедила, а доказано је на примеру Ал Равафеда, Јадрана из Гајдобре, Бачке из Сивца, Карађорђева да апсолутно не знају шта раде?

Имате негативно мишљење правне службе Војске Србије у вези уговора са Ал Равафедом и све се то тиче овог закона и фантомских међудржавних споразума. Ускоро ћете имати банкрот Јата, ускоро ћете имати банкрот ЕР Србије, ускоро ћете имати проблем са финансирањем „Београда на води“, а пре свега тога имали сте банкрот фирме за коју је Александар Вучић потписао и „довео“ је у Србију а зове се „Ал Равафед“. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против и уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Горан Богдановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном информисању и медијима.

Да ли народни посланик Горан Богдановић жели реч? (Да.)

Изволите.

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, Закон о јавном информисању и медијима на снази је од 13. августа 2014. године и његово доношење у оквиру сета медијских закона је најављивано као велики реформски помак.

Сви смо сведоци да је, нажалост, тај закон буквално мртво слово на папиру, да никада, као што би рекао наш премијер, у новијој историји нисмо имали лошије медије. Оно што би сви требало да знате, поштовани народни посланици, јесте да власничка структура у свим медијима није на транспарентан начин приказана.

Оно што је у ствари предлог за измене и допуне овог закона, пре свега се односи на Регистар медија, да власници медија, директни или индиректни, без обзира на висину удела у оснивачком капиталу издавача, за разлику од различитих решења која предвиђају да се уписују само власници чији удео износи више од 5%, дакле овим изменама предлажем да се упишу и власници чији је удео мањи од 5%.

Сведоци смо да су данас у Србији власници медија буквално две или три породице, и то се на један нетранспарентан начин може и видети. Из тог разлога, ако се прихвати ова измена Закона о јавном информисању и ако власници, који су директни или индиректни, буду уписани у Регистар власника медија са уделом мањим од 5%, онда ћемо сигурно имати једну транспарентну власничку структуру медија.

Надам се да ће то допринети и враћању поверења грађана у медије, а истовремено ће и смањити могућност за евентуалне злоупотребе и недозвољене утицаје на медије или преко медија, које, нажалост, данас имамо. Зато вас позивам, поштовани народни посланици, да гласате за измену овог закона, јер мислим да ћемо овом изменом, понављам, на један транспарентан начин знати ко су све власници медија у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Горан Богдановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

Да ли народни посланик Горан Богдановић жели реч? (Да.)

Изволите.

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, по ко зна који пут желим да вам изнесем и образложим разлоге за стављање на дневни ред седнице Народне скупштине Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

Као што сте видели, овај закон суштински садржи само једну измену, један члан, али, по мени, са далекосежним и дугорочно позитивним ефектима по економију Републике Србије. Када сам анализирао овај закон знам да су поједини финансијски стручњаци или барем они који се тако представљају тврдили да је управо због ниских пореза, тј. ниских пореских стопа дошло до раста фискалног дефицита и јавног дуга.

Сведоци смо сви, на сву срећу, да није баш тако и да су поједини такозвани економски стручњаци, да би се додворили Влади, чинили све да потезе које Влада чини оправдају на један, по мени, лаички начин. Суштински, овај порез на добит од 15% има негативне ефекте, јер смо са стопом пореза на добит правних лица од 10% имали инвестиције много веће него што имамо у последње две године.

Наравно, порез на добит је био само један фактор за привлачење инвеститора, јер наша привреда, нажалост, има милион проблема, пре свега од доступности извора финансирања услед високих каматних стопа и такси до индексације кредита у инострану валуту. Многе транзиционе земље које су имале ниже порезе на добит имале су и веће стране инвестиције и имале су веће запошљавање које је утицало и на смањење стопе незапослености.

Из тог разлога, поштовани народни посланици, ако мислимо добро, а верујем да сви ми овде мислимо добро Србији, пре свега да

побољшамо економску ситуацију, мислим да би требало да гласате да се допуне овог закона уврсте у дневни ред овог заседања Народне скупштине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – седам, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Горан Богдановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном реду и миру.

Да ли народни посланик Горан Богдановић жели реч? (Да.)

Изволите.

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Пред вама је, поштовани народни посланици, Предлог закона о измени Закона о јавном реду и миру.

Као што знате, овај закон је ступио на снагу 2016. године или, боље рећи, 5. фебруара 2016. године. И тада, а и сада, имали смо примедбе на овај закон. У то време када је доношен овај закон ми смо покушавали својим амандманима да га побољшамо, али тада, нажалост, није било слуха или, боље рећи, није било разумевања код већине посланика да се амандмански побољша овај закон.

Као што знате, предмет закона је, између осталог, уређивање јавног реда и мира на јавном месту и утврђивање противправних дела против јавног реда и мира. Пре свега, ја ћу вас само подсетити шта утврђује овај закон. Закон даље утврђује да су надлежни органи за одржавање јавног реда и мира Министарство унутрашњих послова, комунална полиција, инспекцијски органи и други надлежни органи у складу са законом утврђеним делокругом.

Имајући у виду догађаје уназад годину – годину и више, дошао сам на идеју да предложим да се брише члан 22, који предвиђа „вређање службеног лица у вршењу службене дужности“.

Пре свега, када сам ово подносио, имао сам у виду чињеницу да је, нажалост, комунална полиција пре годину дана предузимала неке радње мимо својих овлашћења и злоупотребила своја овлашћења; имали смо чак ситуацију да се десио један случај и са смртним исходом. На тај начин не само што је био смртни исход, него су се свакако кршила људска и грађанска права грађана Републике Србије.

Када сам ово предложио, пре свега сам мислио, а и ово вам говорим из искуства, јер сам и сам радио као републички инспектор 11 година и сусретао сам се са разним стварима, пре свега са стварима где су многе моје колеге у то време покушавале да злоупотребе на неки начин и своја овлашћења и своје надлежности у вршењу својих радњи.

Када ово кажем, не мислим на било који начин да деградирам нити МУП, пре свега полицију, комуналну полицију, инспекцијске органе, јер сматрам да су, поред овог закона, и у другим законима у довољној мери одређена овлашћења службених лица у оваквим случајевима предвиђена...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Богдановићу. Три минута је истекло.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавном окупљању.

Да ли народни посланик Горан Богдановић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – четири, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народна посланица мр Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о пољопривредном земљишту.

Да ли народна посланица Александра Јерков жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Од момента када сам предложила овај предлог закона до сада прошло је већ доста времена. У међувремену је почео да се примењује Закон о пољопривредном земљишту, који је ова скупштинска већина донела, и почело је да се дешава управо оно на шта смо упозоравали када је закон доношен, односно трећина најбољег пољопривредног земљишта у државном власништву у свакој локалној самоуправи дата је на коришћење привредницима, по избору, и пословним партнерима оних који су на власти и у тим локалним самоуправама и у Републици Србији, а све на штету више од 10.000 породица пољопривредника које живе искључиво од тога што обрађују земљу која се налази у власништву државе.

Наиме, шта се десило? Када је усвајан закон, једна од одредби тог закона, против које смо ми изузетно били, била је да се без икакве процедуре, без икаквих услова, без икаквих јасних критеријума, далеко од очију јавности доноси одлука да се у свакој општини у Србији, у сваком граду у Србији до трећине пољопривредног земљишта у државном власништву може дати на период од 33 године извесним привредним лицима, правним лицима.

Баш као што смо тада упозоравали, десило се то, прво, да је то најбоље пољопривредно земљиште које постоји у тој општини и, друго, да

се то пољопривредно земљиште даје искључиво пословним партнерима оних који су на власти у тим локалним самоуправама и оних који су на власти у Републици Србији.

Предлогом закона који смо ми дали заправо предлагемо да се уведу макар неке процедуре; да се зна због чега неко добија земљу, под којим условима добија, шта он мора да испуни да би добио ту земљу, шта на тој земљи мора да ради да би добио ту земљу, да се зна ко су ти људи, какве обавезе они имају. А не да буде оваква ситуација да они практично разграбе најбоље пољопривредно земљиште које постоји у свакој општини, а онда пољопривредницима и њиховим породицама шта остане.

Притом, период од 33 године је јако дуг период. То је читав радни век једне генерације у једном, рецимо, пољопривредном домаћинству. Ви практично овим како сте замислили терате десетине хиљада породица да раде као надничари на пољопривредном земљишту које сте доделили, поклонили својим пословним партнерима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јерков.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против и уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народна посланица мр Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Кривичног законика.

Да ли народна посланица Александра Јерков жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Да ли знате, драге колеге, да тим родитељима којима су украдена деца не дају да виде тело детета? Да ли знате да им подмећу да потпишу изјаве како су упознати са смрћу детета и не желе да сахране дете? Да ли знате да им подмећу да потпишу како не желе да раде обдукцију детета? Да ли знате да им подмећу да потпишу да се одричу свих права у односу на своје дете за које им је речено да је умрло? И да ли знате да ти родитељи сами морају да иду да пријаве да им је дете умрло, што им после отежава када, можда, за неколико година дођу себи и схвате да је нешто било чудно и можда хоће да истраже истину о свом детету?

Да ли знате, драге колеге, да они добијају опомене што нису пријавили своје мртво дете да крене у први разред основне школе, зато што се та деца не налазе у књигама умрлих? Да ли знате да добијају подсећања да вакцинишу своју децу, да добијају казне ако нису уписали име свог детета за које им је речено да је умрло и да ли знате да се већина њих тек након више десетина година сабере довољно да почне да тражи медицинску документацију и да види да нешто није било у реду?

Да ли знате да онда када се повежу са осталим родитељима схвате да је свачија прича иста, да се дете родило здраво, да су им у једном

моменту рекли да са дететом нешто није уреду, да им онда само изненада саопште да је дете умрло, да не могу да виде дете, да не могу да га сахране, да је отишло на обдукцију у Београд, Нови Сад или Ниш, у зависности од тога на територији које општине се дете родило? И да ли знате да су умрлице и отпусне листе из болнице које добијају прецртаване, шаране, исправљане, са контрадикторним подацима, са потпуно супротстављеним подацима, без презимена детета, са тако очигледним злоупотребама да је то невероватно?

А они их натерају, у том моменту када саопште да им је дете мртво, да потпишу све и они потпишу све јер знају да шта год да потпишу неће вратити њихово дете, што им се у моменту када дете умре чини као једино решење.

Када крену да траже своје дете, када крену да истражују шта се десило, е тада је, драге колеге, касно. Касно је, између осталог, и зато што ви већ три и по године не желите да усвојите само једну једину измену у Кривичном закону, а то је – да кривично дело крађе беба не застарева.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јерков.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 19, против и уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народна посланици мр Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о финансирању АП Војводине.

Да ли народна посланица Александра Јерков жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседниче.

Колегинице и колеге, да се разумемо, мислим да нема оправдања што овај закон досада није усвојен. Нема оправдања ни што није усвојен од 2008. до 2012. године, али нема оправдања ни за то што није усвојен од 2012. до 2017. године.

Осим тога што нема оправдања, мислим да је много важније због чега грађани Војводине онда трпе. Јер, АП Војводина, захваљујући нечијим, а чини ми се да су то свачији, ингениозним решењима из Устава, наводно, има право на 7% буџета Републике Србије и од тога три седмине треба да се користи за капитална улагања на територији АП Војводине итд. Реалност је, међутим, потпуно другачија. У Уставу заиста пише да АП има право на 7% буџета Републике Србије, али нигде у Уставу не пише да је Република Србија дужна да обезбеди тих 7%.

Наравно, ово не би био проблем да АП Војводина има своје приходе онако како то пише у Уставу и како је Устав прописао да ће у року од годину дана закон о приходима АП Војводине, који управо ја предлагам, бити усвојен. У недостатку сопствених прихода АП Војводина је осуђена на то да зависи од тога, како ви кажете, што добија од Републике

Србије, а Република Србија, наравно, у својој великодушности даје чак 7%. Међутим, Република Србија не даје ни 7%. Једна од првих ствари коју сте ви урадили када сте дошли на власт јесте да сте рекли да то није 7% ни приходне стране буџета, 7% ни расходне стране буџета, него 7% пореских прихода.

Драге колеге, 7% пореских прихода није 7% буџета. То нису некакве паре које ће неко у Војводини да поједе, потроши или да себи у плате. То су паре које су се користиле за помоћ трудницама, породиљама, помоћ за вантелесну оплодњу. То су паре које су се користиле за изградњу станова за младе научнике. То су паре које су се користиле за подстицаје у пољопривреди, које сте ви три или четири пута смањили откако сте дошли на власт. То су паре које су се користиле за школе у Војводини, за болнице у Војводини, за домове здравља. То су све оне паре које сте ви из неког разлога престали да дајете, а сада у жељи да прикажете велики суфицит не желите чак ни да усвојите овај закон који је наша обавеза, и ваша и моја и свакога од нас ко седи овде и нема оправдања што раније није усвојено.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против и уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народна посланица мр Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања.

Да ли народна посланица Александра Јерков жели реч? (Не.)

Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против и уздржаних – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народна посланица мр Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о уџбеницима.

Да ли народна посланица Александра Јерков жели реч? (Не.)

Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против и уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народна посланица мр Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о високом образовању.

Да ли народна посланица Александра Јерков жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против и уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Ево, петог радног дана Народне скупштине у 2017. години, иначе 131. дана у 2017, поново ћу пробати да добијем вашу подршку за стављање на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Народна скупштина је за ова до сада четири радна дана размотрила два закона, а на овом заседању по свој прилици имаћемо само један, који је, пошто Влада није у овој години предложила готово ниједан закон, предложио народни посланик. Очигледно да могу и предлози закона које предлажу народни посланици да дођу на дневни ред, али једино и искључиво ако долазе од стране посланика владајуће коалиције. То је лоше и даје право оним грађанима који су незадовољни радом Парламента и упиру прст у све нас да говоре како не оправдавамо и не заслужујемо да будемо овде и да не представљамо и не бранимо њихове интересе.

Закон о локалној самоуправи усвојен је на почетку јесењег заседања прошле године и тада је смањено издвајање од пореза на доходак које је у старом закону износило 80%, то је остајало локалним самоуправама, општинама и градовима, Београду 70%, тај проценат је сада смањен за 4, односно 6%. Тада је образложено од стране министарке да су градови и општине једва дочекали ово смањење, да пет милијарди динара мање, колико ће бити пребачено на рачуне градова и општина, њима у ствари не треба и да ће тих пет милијарди бити искоришћено за јачање републичког буџета.

Ми предлажемо да се овај проценат смањи, односно врати на онај проценат који је био пре. Разумемо и, ајде да кажемо, верујемо министарки и представницима општина и градова који су рекли да им тих пет милијарди не треба, али сматрамо да тих пет милијарди, колико је овом изменом закона Владе пребачено у републички буџет, треба да буде умањено смањењем пореза на доходак грађана са стопе 10% на стопу 9%, како би се растеретила привреда и оно што се обећава годинама уназад, а сваке године више пута у ових пет година власти, коначно крене да и остварује. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против и уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о порезу на доходак грађана.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Као што сам већ рекао, Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансирању локалних самоуправа и Предлог овог закона су повезани. Наиме, стопа пореза на зараде се није мењала ниједном у последњих пет година мандата ове владе и износи 10%, а укупна издвајања на нето зараде исплаћене у Србији од стране сваког послодавца износе 67% – на порез, на доприносе, за здравствено и пензионо осигурање. По тој стопи привреда Србије је једна од највећих и најнеконкурентнијих.

Годинама уназад чујемо апеле људи из привреде да се нешто уради по овом питању и чујемо одговоре из Владе – да, да, ево сад ћемо, крећемо са реформама итд. Једна од последњих таквих најави била је пре неколико дана од одлазећег премијера и долазећег председника Републике Србије, који је рекао – да, ево, биће сигурно смањења пореза на доходак грађана, један, два, три или четири посто, колико нам, каже, дозволи ММФ.

Ја сад вас, колеге народни посланици, позивам да скупите храброст и да подржите овај предлог, без дозволе и аминовања ММФ-а, који каже да смањимо стопу за 1%, са 10% на 9% пореза на доходак грађана. То је минимум онога што је рекао долазећи председник да треба и може да се уради. Он је говорио до 4%. Хајде да сачекамо нову владу па да видимо колико ће и да ли ће им ММФ нешто одобрити.

Али хајде ми, ако ништа друго, да чујемо тај глас и да за 1% смањимо пореску стопу оптерећења пореза на доходак грађана. То је симболично у укупном износу, али шаље један сигнал, да Влада Републике Србије, односно не Влада, извињавам се, него Народна скупштина, пошто ово није предлог Владе него мој, а може да добије и да буде усвојен једино гласовима свих нас, чује глас људи који стварају додатну вредност у Србији и крене у ово растерећење. То растерећење омогућиће више средстава сваком послодавцу, који може да искористи то и да повећа плате запосленима, да реинвестира, да развија свој посао.

Мислим да је то једини прави пут за стварање привредног раста, а не ова шарена лажа о којој нам Влада говори већ пет година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12 народних посланика, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавним медијским сервисима.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Користим прилику коју имамо по Пословнику да на почетку сваког редовног заседања народни посланик предложи измене и допуне дневног реда и неке законе управо из жеље да грађанима Србије, уколико прате пренос из Скупштине и уколико га уопште има, омогућим да чују да постоји и другачија политика од оне политике коју Влада Републике Србије непрекидно, из дана у дан, и једино она промовише на каналима, у информативним емисијама Јавног медијског сервиса Србије.

А тај јавни медијски сервис Србије морају, по закону који смо усвојили 2016. године, да плаћају сви грађани, зато што је тада, упркос обећању да се то неће десити и да ће такса на електрично бројило којом се финансира Јавни медијски сервис бити укинута, та такса и тај намет поново враћен. И не само што је враћен, него је законом онемогућено да се ослободите плаћања те таксе уколико имате више електричних бројила на своје име у оквиру једног домаћинства. Значи, домаћинства која имају електрично бројило на неком помоћном објекту или гаражи, морају на основу сваког тог бројила да плаћају таксу за Јавни сервис и не постоји могућност, по закону, да се те таксе ослободе.

Оно што ми предлажемо је да грађанин Србије, порески обвезник, физичко или правно лице, може само једном да плати ову таксу, а не да плаћа по бројилу, јер то није суштина закона. Закон финансирају грађани Србије, а не електрична бројила. Мислимо да ако већ нема ништа од обећања да ће такса за Јавни медијски сервис бити укинута, ако је она поново уведена, ако ништа од тог обећања нема, макар можемо да ослободимо грађане да више пута плаћају оно што, верујем, велики број и не користи, јер је програм Јавног медијског сервиса такав да га грађани, бар велики број њих, верујем, не гледа. Они не могу да се информишу правилно, могу да чују само једну страну, само једну политику и наравно да онда и резултати избора у таквој дезинформисаности могу да дају само један резултат.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ђуришићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12 народних посланика, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Има више од годину и по дана од када је Посланичка група Социјалдемократске странке предложила Предлог закона о престанку важења привременог уређивања начина исплате пензија. Посланици Демократске странке и Посланичке групе Двери су се, такође, придружили са својим иницијативама и имају сличне предлоге закона.

Суштина свих тих закона је да се исправи неправда када је пре две и по године једном броју пензионера, без икаквог разлога, образложења, зашто је одређена та граница од 25.000 динара преко које су све пензије умањене за 20, односно 25 посто. И оно што је карактеристично за овај закон, који у свом називу има ту реч „привремен“ – начина уређивања исплате пензија – јесте да то „привремено“ у политици ове владе и намери ове владе, нажалост, постаје трајно.

Када је усвајан овај закон, тадашњи министар рада, и садашњи, нажалост, господин Вулин, рекао је да се одредница из закона о којем је говорио брише, када је оригинално стигао из Владе, да ће закон трајати три године, зато што ће се пре тог рока стећи услови да закон престане да важи, очигледно да се од тога одустало.

У образложењу Владе које је послато народним посланицима да се овај предлог закона прихвати стоји да је ова мера утврђена да би се омогућила дугорочна финансијска стабилност система пензионерског осигурања. У најавама Владе, министара, премијера и будућег председника нигде се ниједном речју не говори да ће ова неправда бити исправљена, да ће за пензионере којима су умањене пензије 2014. године престати важење овог закона, да ће њихове пензије бити враћене на исти ниво, а оно што је суштина нашег предлога закона је да и разлика која им није исплаћена буде исплаћена у наредних годину дана од ступања на снагу овог закона.

То што је урађено, та отимачина од пензионера, ја верујем да ће једног дана доћи на наплату. Колико год Уставни суд био нем, ја верујем да ће се наћи правни пут и да ће људи остварити своје право, а тада ћемо имати великих финансијских проблема да то вратимо.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о предлагању закона.

Да ли народни посланик жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Ево једног предлога закона који није политички, који нема ни економске последице по буџет Републике Србије, али би имао, уколико

бисмо га усвојили, велике позитивне последице по углед Парламента и начин рада.

Да имамо један овакав закон и да уредимо рад Парламента на начин на који је то предвиђено овим законом, не бисмо били у ситуацији као данас, 131. дана 2017. године, тек пети дан радимо у овом парламенту и вероватно нећемо радити још неко време, јер нам сада предстоји пад Владе и избор нове владе, већ бисмо имали много бољи резултат од тога да смо до сада за ова четири радна дана колико смо радили усвојили свега два закона. Словом и бројем, два.

На почетку сваког – од три – редовног заседања одбила је владајућа већина преко 60 предлога разних закона који су предложили народни посланици, углавном из опозиције, а када предлог закона дође од стране посланика владајуће већине, тај предлог се, као што смо могли да видимо данас, по хитном поступку без проблема ставља на дневни ред.

Предлог закона о предлагању закона треба да онемогући лошу праксу коју имамо, да се усвајају закони по хитном поступку без јавне расправе, без тога да јавност, заинтересоване стране, грађани имају увид шта то Народна скупштина планира да донесе и на који начин то планира да измени или на другачији начин уреди њихове животе. Избегли бисмо ситуацију где готово по правилу ти закону, усвојени по хитном поступку, и ступају на снагу по хитном поступку, не оних Уставом прописаних осам дана, него наредног дана по објављивању у „Службеном гласнику“.

Све ово чини правни систем Србије несигурним. Све то чини Србију несигурним местом за стране инвестиције и сваке друге инвестиције. Све то чини Србију земљом са најмањом стопом раста у региону, једном од најмањих стопа раста земаља које су ниско развијене, у које Србија, нажалост, спада. Уколико не урадимо нешто и уредимо наш правни систем, неће бити привредног развоја, неће бити привредног раста.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 12, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик, Марко Ђуришић, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на додату вредност.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

И овај закон стоји у процедури од септембра 2015. године, скоро две године. Суштина овог закона, верујем да моје колеге посланици то знају али упорно одбијају да ставе предлог овог закона на дневни ред, да о томе разговарамо и да га усвојимо, јесте да се стопа пореза на додату

вредност за дечију храну смањи са 20%, што је општа стопа, на 10%, као што је то случај са неком другом врстом робе.

Ова мера, по нашем мишљењу, пре свега треба да покрене расправу о тешком материјалном стању породица са малом децом у Србији. На које све начине држава Србија може да им помогне. И упорно одбијајући, скрећући поглед од ових проблема, нажалост, имамо трагичне последице. Из године у годину број младих људи и људи који одлазе из Србије све више расте, као што расте и негативна стопа прираштаја. Сваке године је све већа разлика између преминулих и новорођених грађана Србије.

Не знам колико је још ова влада спремна да окреће главу од овог проблема. Пет година овај закон и разни други закони не долазе на дневни ред Скупштине и о њима се не разговара. Најављују се само у кампањи када треба да се изађе на изборе, па се онда бесомучном пропагандом понављају лажи како ће се ускоро изменити закон и омогућити разне бенефиције породицама са малом децом. Нажалост, избори прођу, ништа се не деси, ствари остану онакве какве су биле.

Зато вас позивам, колеге народни посланици, да урадимо нешто, да урадимо овај мали и симболичан чин и допринесемо ефекту који он сам по себи има, али и да покажемо намеру да желимо да се као народни посланици, представници свих грађана Србије, ухватимо са проблемом беле куге, како се то каже у Републици Србији, и да видимо на који начин један негативан тренд који већ дуже времена постоји у Србији можемо да преокренемо. То је питање будућности и одговорности сваког од нас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 13, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик, Марко Ђуришић, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о акцизама.

Да ли народни посланик жели реч? (Да.)

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Суштина овог закона је да се уведе акциза на заслађена пића и вештачке сокове. Говорио сам већ о томе, Светска здравствена организација је пре неколико година на основу података из целог света прогласила епидемију гојазности. Као један од разлога навела је лошу исхрану, пре свега код деце, конзумирање великих количина нездраве хране, заслађених пића и вештачких сокова.

Ти подаци говоре да је број деце у свету која пате од гојазности дуплиран и да износи 4,9%. Нажалост, у Србији су те бројке много драматичније, па некад се каже да је сваки четврти ученик гојазан, а

друго истраживање каже да је сваки трећи или негде сваки пети. Такође, био је скоро неки текст да свако друго дете има проблем са гојазношћу. И уместо да Србија уради нешто по овом питању, као што је то урадила Мађарска, Мексико, Норвешка, САД и бројне друге државе, да уведе оптерећење на вештачки заслађена пића, Влада ради нешто сасвим супротно.

Министар финансија, који је овде лично рекао да он нема ништа против али иза тога стоје велики лобији, сам се ставља у функцију тих лобија и на промоцији „Кока-коле“ у Србији учествује у причи о резултатима пословања те компаније у Србији. Није спорно пословање „Кока-коле“ у Србији, али мислим да брига Владе Републике Србије пре свега треба да буду њени грађани.

Као што је здравље грађана Србије угрожено од дувана и дуванских производа и постоје одређене акцизе, тако сматрамо да је време да се уведе акциза и на заслађена пића. Она је симболична по нашем предлогу, то је пет динара по литру, а средства добијена тим требало би да се потроше на едукацију младих и обезбеђивање једног здравог obroка у школама. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за је гласало – 12 народних посланика, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Закон о систему плата запослених у јавном сектору од почетка има у себи једну велику мањкавост. Та мањкавост огледа се у томе што је дефиниција јавног сектора урађена према нашем мишљењу погрешно. Из јавног сектора, како то дефинише овај закон, искључена су јавна предузећа, Народна банка Србије и Јавни медијски сервис.

Управо она места, институције, где постоји највећа разлика у платама запослених који исти посао обављају, рецимо, у Народној банци Србије и у школству или у неком јавном предузећу и у здравству. Без укључивања ових институција у оквире овог закона нема праве реформе јавног сектора. Увођење платних разреда како је то најављивано за почетак ове године, а онда, гле чуда, волшебено одложено на још годину дана, неће дати резултате и исправити разлике у платама за исти посао у јавном сектору, уколико цео јавни сектор не буде обухваћен овим законом.

Наш предлог је да се у закон унесе да у јавни сектор спадају запослени у јавним предузећима, запослени у Народној банци и у Јавном медијском сервису. Према нашем мишљењу овај закон уводи један лош принцип и сматрамо да он треба да се промени, а то је принцип да се изнад свега ставља буџетско ограничење, односно испуњавање буџета као најважнији приоритет у раду, а не функције због које је и потребно да постоји одређени орган и посла који треба да обави, као и интерес грађана који треба да заштити.

То је један лош принцип, лош манир и сматрамо да треба да се промени. Овај закон је угрозио положај запослених у јавном сектору и они то на својој кожи осећају већ годину дана, како је овај закон усвојен.

Нажалост, поред све приче о реформама, расту, једино што изгледа у Србији не расте то су плате, па уместо обећаних 500 евра пре годину дана просечне зараде у Србији, пре неколико месеци се обећало 400, а онда не буде ни тих 400, него 383 евра.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем, колега Ђуришићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за је гласало – 13 народних посланика, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Закон о култури који је донела Народна скупштина пре нешто више од годину дана има у себи једну мањкавост коју ми овим предлогом о изменама и допунама желимо да исправимо.

Ради се о томе да се две ствари, једна је да се као културна делатност и област културне делатности законом дефинише и уметничка фотографија. То је постојало у Нацрту закона, а затим је у Предлогу закона, које је усвојило Министарство и послало у Народну скупштину, то било обрисано. Сматрамо да људи који се баве уметничком фотографијом заслужују да буду обухваћени овим законом, да им се омогуће права која овај закон пружа и да нису на месту аргументи тадашњег министра, срећом бившег, који је одбио да се овај предлог нађе у закону.

Друга ствар везана је за признање у виду доживотног месечног примања за врхунски допринос у националној култури. Ми смо предложили решење у закону онако како је то урађено за врхунске спортисте – да када културни радник добије признање светског или европског карактера стекне право на националну пензију, аутоматски по

закону, а не како је сада предвиђено одлуком министра, која може да буде позитивна али може да буде и негативна.

Сматрамо да би једна оваква мера олакшала рад културним радницима у Србији, побољшала тешко стање у култури, преокренула лош тренд да се из године у годину све мање издваја за културне манифестације и културне делатности, а надам се прекинула и ону лошу праксу, којој смо сведоци последњих дана, а то је да се и ово мало средстава што је на располагању у републичком буџету и буџету локалних самоуправа дели не на основу вредности нечијег знања и рада, него искључиво на основу страначке припадности и блискости са владајућим странкама. Имамо скандалозне одлуке на конкурсима за доделу средстава из области културе на конкурсима и у Републици и у градовима и општинама Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ђуришићу.

Стављам, на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за је гласало – 15 народних посланика, против – нико, уздржаних – није било.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансијској подршци породици са децом.

Да ли народни посланик жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Драго ми је да су се и колеге из Лиге социјалдемократа Војводине придружиле нашој иницијативи да се коначно на дневном реду Скупштине нађе Предлог закона о финансијској подршци породицама са децом. Ми смо овај закон поднели пре више од годину дана и добили смо одговор од стране министарства, министра Вулина, надлежног за ову област, да Влада ради на овом закону. Нажалост, Влада ради на овом закону свих пет година колико, у овом или оном облику, владајућа већина постоји. Пет година разне радне групе месецима разматрају, али тог предлога закона нема.

И поново смо у кампањи пред ове председничке изборе имали обећање како ће брзо бити усвојен овај закон и омогућене бројне бенефиције породицама са децом. Нажалост, то је било, очигледно, још једно лажно обећање владајућих странака, јер тог закона нема ни у процедури, а ево ни данас на дневном реду.

Ја вас позивам да нешто урадимо. Ово је закон у коме нема ништа спорно ни од стране министра, а чини ми се ни од стране Владе, јер када је овде био премијер једном приликом, рекао је – дајте Предлог закона. Лично сам му га доставио, иако је тај предлог закона и по процедури отишао у Владу, али никаквог одговора није било.

За то време стање у Србији је из године у годину све лошије. Србија је, нажалост, прва у Европи по ризику од сиромаштва. Неко каже

24,5% становништва, статистика каже 36%. У Србији је највећи јаз између богатих и сиромашних, у Србији је више од једне трећине деце угрожено сиромаштвом, а ми на све то немамо очигледно никакав одговор, јер бојим се да се иза овог мог излагања, када будемо гласали, неће чути звоно и овај предлог закона неће добити већину да се нађе на дневном реду. Па можемо да не усвојимо све што овде пише, можемо да усвојимо нека боља решења, али да усвојимо нека решења, изменимо закон који није мењан од 2011. године и променимо лоше стање у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам Предлог закона на гласање.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињенице и околности у вези са рушењем објеката у Београду, у делу града познат као Савамала 25. априла 2016. године.

Реч има Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Уместо да о овом предлогу расправљамо пре годину дана, с обзиром на то да је прошло више од годину дана од када се у Савамали нелегално од стране маскираних, непознатих лица рушила приватна имовина, од када су се од стране тих истих маскираних лица, још увек непознатих, лишавали грађани Србије слободе и одузимања им је лична имовина, дакле прошло је више од годину дана од када се полиција оглушила о позиве на помоћ од стране оних који су успели да побегну тим маскираним бандитима и позову полицију у помоћ и на интервенцију.

И данас, годину и више дана после, нема ни једног јединог одговора од стране надлежног органа који би требало да води истрагу по овом питању шта се тачно десило. А чуло се много тога, највише од председника Владе, који је прво рекао да су „комплетни идиоти“, а онда је рекао да су за то одговорни људи из врха градске власти. Значи, комплетни идиоти из врха градске власти.

Али, до дана данашњег немамо одговор ко су они, како се зову, на којим су функцијама, по чијем су налогу то радили, као што немамо ни одговор на то које наредио полицији да ту ноћ не поступа и остварује своју Уставом дефинисану обавезу да штити грађане, штити закон, зато што једина има право на монопол силе, ко је то одлучио да суспендује државу Србију на неколико сати и у чијем интересу.

Чини ми се да јавност одговоре на сва питања зна, и ко је главни фантом Савамале, и у чијем интересу се радило, па чак и ко су били извршиоци, иако су носили маске, али правни органи или органи надлежни за то још увек не реагују, и док они не реагују ми ћемо тражити формирање анкетног одбора.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржан – нико.

Констатирујем да предлог није прихваћен.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о играма на срећу.

Реч има народни посланик Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Колегинице и колеге народни посланици, знам да смо готово у петом сату утврђивања дневног реда, али држим да је јако важан предлог пред вама и молим за неколико минута ваше пажње.

Наиме, више пута смо до сада чули како би преусмеравање неког буџетског дела новца ваљало пренаменити за лечење не само ретких болести, већ за лечење обољења и стања која се не могу лечити у Републици Србији, то је званичан назив. Овај предлог за измену Закона о играма на срећу даје управо решење како је то могуће поспешити.

Наиме, по текућем закону 60% од прихода од игара на срећу се слива директно у буџет Републике Србије, преосталих 40% се наменски опредељују у пет области. Између осталог, за финансирање Црвеног крста, спорта и омладине, пројеката на нивоу локалне самоуправе и за лечење обољења и стања која се не могу лечити у Републици Србији, унутар тих 40%, само 5% је предвиђено за лечење, као што сам рекла, обољења и стања која се не могу у нашој земљи лечити.

Мој предлог иде, за почетак, на измену пропорција, односно стартног односа 60:40% какав је сада, у прерасподели прихода од игара на срећу, дакле од кладионица, покер-апарата, и ја предлажем да однос буде 50:50%, дакле да се 50% директно слива у буџет, а да се 40% повећа за 10%, односно 50% да иде за ове наменске сврхе и, између осталог, и за ову врсту лечења, а да се унутар тих 40%, односно повећаних 50% само 5% које је предвиђено за лечење ових обољења повећа за пет пута, дакле 25%.

Уз све уважавање спорта и омладине и разних пројеката на нивоу општине и градова, држим и верујем, као и сви ви да су животи нарочито најмлађих много важнији и да, као што смо више пута чули, не треба СМС порукама и хуманитарним концертима, такође уз све уважавање иницијатива грађана да се овим послом баве, обезбеђујемо лечење за наше суграђане, нарочито најмлађе.

Имали смо управо интензивне позиве на свим друштвеним мрежама, па и на телевизијама са националном фреквенцијом да се помогне девојци Теодори, која болује управо од обољења које не може да се лечи у Републици Србији. Дакле, овом изменом закона би се средства петоструко увећала...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланица Мариника Тепић, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Реч има народни посланик Мариника Тепић. Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Мој предлог се заправо своди на то да се вратимо на стање које је претходило измени овог закона јесенас овде у Народној скупштини и када је део прихода од пореза на зараде општинама и градовима узет или отет у корист републичког буџета.

То је, као што сви знамо, најсигурнији порески приход на нивоу општина и градова и потпуно је било невероватно да се он узима локалима у корист Републике а да притом, с друге стране, остају надлежности, које нису смањене. Дакле, надлежности општинама и градовима су остале и даље у обиму као пре тога, али су средства смањена.

Овим предлогом за измену закона тражим да се умањење поново врати на првобитно стање и да општинама и градовима остаје 80% од пореза на зараде, а да у републички буџет иде само 20%.

Морам да кажем да ми је тешко да се помирим са чињеницом да знам да ће та повећана средства, уколико се овај предлог усвоји, бити злоупотребљена, као што то увек бива, од стране владајуће Српске напредне странке и њених коалиционих партнера, који углавном јесу на власти у свим општинама и градовима у земљи, и јако ми је тешко да се помирим са чињеницом да ће значајна буџетска локална средства да се издвајају за оно што смо сведочили током последње кампање – митингаше који се, наравно из јавних буџета локала, превозе на скупове владајуће коалиције, за саме аутобусе, за ботове који у радно време раде ботовски посао, за „сендвичаре“, за људе у *door to door* кампањи који, уз обећања о уговорима о раду, такође из јавног локалног буџета скупљају капиларне гласове, за такозвана средства јавног информисања као што је „Информер“, који, рецимо, у мом граду Панчеву добија средства за финансирање. Потпуно ми је јасно да „Информер“ има пројекат, али он свакако не треба да се финансира из било ког јавног буџета, нарочито локалног.

Тако да вас молим да обратите пажњу, колегинице и колеге, на овај предлог и да заиста конструктивно приступимо управљању јавним буџетима, да помогнемо локалним самоуправама да постану власне над својим буџетима и да не зависе од центара моћи некада политичких, некада искључиво финансијских.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о забрани манифестације неонацистичких или фашистичких организација и удружења и забрани употребе неонацистичких или фашистичких симбола и обележја.

Да ли народна посланица жели реч? (Да.)

Реч има Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Морам да приметим мали, али ипак важан и позитиван корак у односу на моје образлагање на претходној седници до данас. Имали смо распон од неколико дана када се више нико није појављивао у Народној скупштини машући фотографијама деце других људи стигматизујући ту децу, али време је да одемо корак даље и да се заиста посветимо правом садржају ове измене закона, а тиме би практично владајућа већина показала да управо стоји иза прве тачке експозеа свог председника, а то је да негује не само европске, већ и цивилизацијске вредности по којима су сви једнаки, без обзира на националну, верску и сексуалну оријентацију.

(Маријан Ристичевић: Шта је ово?)

Дакле, овај мој предлог усмерен је на то да је кажњиво да се неонацистички и фашистички симболи истичу и да је кажњиво да се организују манифестације неонацистичке и фашистичке, и које су уперене против ЛГБТ заједнице.

(Марко Атлагић: Шта је ово?)

Дакле, у текућем закону у члану 5. ово је забрањено само у односу... Видим да није јасно како се уопште закон зове, то је био збун очигледно и прошлог пута. Дакле, забрана неонацистичких и фашистичких симбола кажњива је само ако је усмерена против националних мањина и против цркава и верских заједница. Овим мојим предлогом члан 5. би требало да се прошири и на припаднике ЛГБТ заједнице. Дакле, да убудуће буду кажњиве неонацистичке и фашистичке манифестације, организације и догађаји, и истицање симбола против ЛГБТ заједнице.

Мислим да је време да покажете и као посланици већине ту европску зрелост и цивилизацијску зрелост да су сви једнаки, без обзира на националну, верску и сексуалну оријентацију. Као што сам рекла, то је, између осталог, и приоритет владе коју подржавате и време је да та једнакост буде препозната и у овом закону. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – један, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Кривичног законика.

Да ли народна посланица жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Мариника Тепић. Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Овим предлогом да се измени Кривични законик заправо преиначујем амандман који ми нисте дозволили да образложим када је последњи пут мењан Кривични законик овде у Народној скупштини и када сте ме обманули, рекла бих, образложењем да је он противустанован. Као што видимо сада, то није тачно, пошто је он потпуно једнако преточен у измену Кривичног законика и потпуно је уредно прошао редовну процедуру и, ево, стекао услове да се нађе на дневном реду и да имам право да га образложим. Мислим да је био политички проблем да се дозволи у том тренутку образлагање тог амандмана, које би трајало два минута. На сву срећу, сада имам три минута, па ето више времена за оно што ми нисте дозволили да једнократно искористим у двоминутном периоду.

Наиме, ради се о новоуведеном члану Кривичног законика, по којем је постало кривично дело, дакле кажњиво, негирање геноцида и ратних злочина, али у овом нашем сада важећем закону су то само ратни злочини и геноциди који су проистекли из пресуде домаћих судова и Европског суда правде.

Овај рестриктивни избор, не знам по ком основу, министарка правде је покушала да образложи, да су сви остали међународни судови који се баве геноцидима и ратним злочинима ад хок судови и да се не могу уврстити у закон, што апсолутно нема никаквог основа, зато што је орочено само трајање рада тог суда, а не самим тим да су доведене у питање њихове одлуке. Дакле, одлуке су правоснажне потпуно једнако као и када је реч о трајним судовима, само што ови јесу орочени у смислу рада, а не по питању валидности или довођења у питање пресуда и одлука.

Мој предлог је проширење овог члана у Кривичном закону, уз још два суда, односно Светског суда правде и познатог у скраћеној верзији Међународног суда за ратне злочине на простору бивше Југославије, односно Хашког суда, зато што дубоко сматрам и сигурна сам да је за оздрављење овог постконфликтног и послератног друштва и за суочавање са прошлошћу страшно важно да се суочимо са злочинима који су почињени у наше име, а не само да се суочавамо и разумемо суочавање са злочинима на другим континентима, рецимо...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – три, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Александар Мартиновић предложио је да се обави заједнички начелни и јединствени претрес о:

– Предлогу закона о изменама и допунама Закона о судијама,

– Предлогу закона о потврђивању Споразума о зајму (Први програмски зајам за развојне политике у области јавних расхода и јавних предузећа) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој,

– Предлогу закона о потврђивању Финансијског уговора „Унапређење објеката правосудних органа Б“ између Републике Србије и Европске инвестиционе банке,

– Предлогу одлуке о престанку функције члана Високог савета судства из реда професора правног факултета,

– Предлогу одлуке о престанку функције председника Привредног апелационог суда,

– Предлогу одлуке о престанку функције јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Нишу,

– Предлогу одлуке о престанку функције јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Чачку,

– Предлогу кандидата за члана Високог савета судства,

– Предлогу одлуке о избору председника судова,

– Предлогу одлуке о избору судија који се први пут бирају на судијску функцију,

– Листи кандидата за избор тужиоца за ратне злочине,

– Листи кандидата за избор јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Панчеву,

– Листи кандидата за избор јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пожаревцу,

– Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Зајечару,

– Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пироту,

– Листи кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу,

– Листи кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Младеновцу,

– Листи кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врбасу,

– Листи кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови,

– Листи кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Великој Плани,

– Листи кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пријепољу,

– Листи кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару,

- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Зајечару,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врању,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Алексинцу,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Петровцу на Млави,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Деспотовцу,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Шапцу,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пироту,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Неготину,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Куршумлији,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Руми,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Сомбору,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Брусу,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Бору,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Прокупљу,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лозници,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Панчеву,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Ваљеву,
- Предлогу одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Мионици,
- Предлогу одлуке о избору заменика јавног тужиоца и
- Предлогу аутентичног тумачења одредбе члана 82. став 1. тачка 2) Закона о државном премеру и катастру („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 18/10, 65/13, 15/15-УС и 96/15).

Да ли народни посланик Александар Мартиновић жели реч?

(Не.)

(Марко Ђуришић: Пословник.)

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Сматрам да је предлог у супротности са чланом 157. Пословника став 2 који каже: „Народна скупштина може да одлучи да обави заједнички начелни претрес о више предлога закона који су на дневном реду исте седнице, а међусобно су условљени или су решења у њима међусобно повезана, с тим што се одлучивање о сваком предлогу обавља посебно.“

Значи, ми у овом предлогу имамо два закона о потврђивању споразума и све остало су именовања и избори. Зато сматрам да не можемо да објединимо расправу о законима, о избору на јавнотужилачке функције, на функције председника судова, на функције судија, не можемо да објединимо и расправу о аутентичном тумачењу одредаба члана 82. и да за то постоје други механизми.

Уколико желите да овај парламент не ради или да ради краће, имате члан 95, који говори о могућности скраћене расправе када су на предлогу дневног реда избори и именовања, када су на предлогу дневног реда међународни споразуми, када су на предлогу дневног реда мање измене закона. Значи, све то можете да урадите, али не можете да обједините расправу о 43 тачке дневног реда. И, овде уопште не говорим о бројевима; говорим о томе шта се обједињује. Пословник не говори о могућности обједињавања избора на функције са законом, него искључиво о могућности да се закони чија су међусобна решења међусобно условљена и повезана, да се једино тада може објединити расправа.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Уважени посланиче, ово је предлог. Значи, унапред сте нешто тражили, а о предлозима свих посланика се гласа. Према томе, унапред повреде не постоје. Предлог посланика Александра Мартиновића ће, у складу са Пословником, посланици усвојити или неће усвојити.

(Марко Ђуришић: Није у складу са Пословником.)

Да, у складу са Пословником.

(Марко Ђуришић: Не могу да усвоје нешто што није у складу са Пословником.)

Значи, када је повреда непосредно учињена.

(Марко Ђуришић: Ви сте је учинили када сте ставили...)

Стављам на гласање овај предлог посланика Александра Мартиновића да се обједини расправа.

Закључујем гласање: за 139, против – 15, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

(Саша Радуловић: Пословник.)

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Прекршили сте члан 27. став 2. и члан 157. Значи, нисте могли ни да ставите ову тачку на гласање зато што члан 157. јасно каже да се тачке дневног реда могу објединити само у случају када се ради о повезаним законима или међусобно условљеним законима.

Признаћете да расправљати о именовању тужилаца, које је јако важна ствар, не можете везати са законима о финансијској помоћи. Те две ствари немају никакве везе једна са другом. Такође, Закон о судовима нема никакве везе са Законом о избору тужилаца. Спојити то све заједно практично онемогућава расправу, пошто свака од ових ствари захтева посебну расправу. Могу се објединити одлуке о постављењу тужилаца у једну, Закон о судовима у другу и поједине одлуке, односно потврђивање споразума о кредитима у посебне тачке дневног реда.

Овако спајате неспојиво у једну тачку дневног реда само да бисте уштедели време. На тај начин Народна скупштина не врши своју функцију, него служи само за потврђивање онога што је извршна грана власти доставила Скупштини.

Нисте смели уопште да дозволите да се гласа о овоме, јер ако гласамо о стварима које су изричито забрањене Пословником, то је као да сада ставите тачку дневног реда да изгласамо да је данас, односно да је сада ноћ, а није ноћ него је дан. Не може Скупштина да се изјашњава о стварима које су немогуће, као што нам члан 157. јасно каже. На овај начин заиста у потпуности подводите Народну скупштину под вољу извршне власти, а то је управо супротно ономе што подела власти у једном демократском друштву значи.

ПРЕДСЕДНИК: Уважени посланиче, уопште нисте у праву, барем у свом образложењу. Управо се старам о примени Пословника, а то је да ставим предлог сваког посланика на гласање, па како посланици одлуче. Тако стављам и предлог да ја будем смењена, а има само 30 посланика који то захтевају, а ја то морам да ставим на гласање иако је очигледна воља већине да не жели да смени председника Парламента. Нема еклатантнијег примера од тога, а ја морам да ставим то на дневни ред.

Према томе, не постоје, осим неке физичке силе, коју ја никада не примењујем у животу ни према коме ... Немате ви права. Ја треба да образложим, па сам образложила на свој начин. Не потпадам под ваш утицај да рецитујем оно што бисте ви волели да чујете.

Хвала вам, посланици.

(Саша Радуловић: Да се гласа.)

Поштовани посланици, сагласно члану 27 и члану 87 (Немојте викали на мене.) ставови 2 и 3 Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова, због дугог утврђивања дневног реда који смо имали а због потребе – чули сте образложење на почетку зашто смо у краћем року сазвали седницу

– да донесемо акта из дневног реда ове седнице и изаберемо носиоце правосудних функција.

Чули су записничари да се гласа за повреду Пословника коју је тражио посланик Саша Радуловић.

Пошто смо се изјаснили о предлозима које смо чули, стављам на гласање предлог дневног реда у целини, те молим посланике да гласају ако се слажу са дневним редом.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 137, против – 10, уздржан – један, није гласао 21 посланик.

Констатујем да је Скупштина утврдила дневни ред Треће седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у овој години, у целини.

Молим службу да у паузи припреми пречишћени текст дневног реда.

Дневни ред:

1. Предлог закона о изменама и допунама Закона о судијама који је поднео народни посланик др Александар Мартиновић,

2. Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (Први програмски зајам за развојне политике у области јавних расхода и јавних предузећа) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, који је поднела Влада,

3. Предлог закона о потврђивању Финансијског уговора „Унапређење објеката правосудних органа Б“ између Републике Србије и Европске инвестиционе банке, који је поднела Влада,

4. Предлог одлуке о престанку функције члана Високог савета судства из реда професора правног факултета, који је поднео Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу,

5. Предлог одлуке о престанку функције председника Привредног апелационог суда, који је поднео Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу,

6. Предлог одлуке о престанку функције јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Нишу, који је поднео Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу,

7. Предлог одлуке о престанку функције јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Чачку, који је поднео Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу,

8. Предлог кандидата за члана Високог савета судства, који су поднели декани правних факултета у Републици Србији на заједничкој седници,

9. Предлог одлуке о избору председника судова, који је поднео Високи савет судства,

10. Предлог одлуке о избору судија који се први пут бирају на судијску функцију, који је поднео Високи савет судства,
11. Листа кандидата за избор тужиоца за ратне злочине, коју је поднела Влада,
12. Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Панчеву, коју је поднела Влада,
13. Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пожаревцу, коју је поднела Влада,
14. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Зајечару, коју је поднела Влада,
15. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пироту, који је поднела Влада,
16. Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу, коју је поднела Влада,
17. Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Младеновцу, коју је поднела Влада,
18. Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врбасу, коју је поднела Влада,
19. Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови, коју је поднела Влада,
20. Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Великој Плани, коју је поднела Влада,
21. Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пријепољу, коју је поднела Влада,
22. Листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару, коју је поднела Влада,
23. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Зајечару, који је поднела Влада,
24. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врању, који је поднела Влада,
25. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Алексинцу, који је поднела Влада,
26. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Петровцу на Млави, који је поднела Влада,
27. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Деспотовцу, који је поднела Влада,
28. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Шапцу, који је поднела Влада,
29. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пироту, који је поднела Влада,
30. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Неготину, који је поднела Влада,

31. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Куршумлији, који је поднела Влада,
32. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Руми, који је поднела Влада,
33. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Сомбору, који је поднела Влада,
34. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Брусу, који је поднела Влада,
35. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Бору, који је поднела Влада,
36. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Прокупљу, који је поднела Влада
37. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лозници, који је поднела Влада,
38. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Панчеву, који је поднела Влада,
39. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Ваљеву, који је поднела Влада,
40. Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Мионици, који је поднела Влада,
41. Предлог одлуке о избору заменика јавног тужиоца, који је поднело Државно веће тужилаца,
42. Предлог аутентичног тумачења одредбе члана 82. став 1. тачка 2) Закона о државном премеру и катастру („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 18/10, 65/13, 15/15-УС И 96/15), који је поднео Одбор за уставна питања и законодавство Народне скупштине,
43. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска радикална странка,
44. Предлог одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, који је поднела председник Народне скупштине Маја Гојковић.

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, у складу са чланом 87. Пословника, одређујем паузу у трајању од 60 минута. Са радом настављамо тачно у 15.45 минута. Хвала.

(После паузе – 15.50)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Даме и господо народни посланици, настављамо даљи рад по утврђеном дневном реду.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су позвани да данашњој седници присуствују: Нела Кубуровић, министар правде, др Душан Вујовић, министар финансија,

Ненад Мијаиловић, државни секретар у Министарству финансија, Мирјана Филиповић, државни секретар у Министарству рударства и енергетике, Славица Јелача, помоћник министра правде, Бранко Дрчелић, вршилац дужности директора Управе за јавни дуг у Министарству финансија, Мишела Николић, саветник потпредседника Владе и министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, проф. др Сима Аврамовић, председавајући Заједнице правних факултета у Републици Србији, Иван Јовичић, изборни члан Високог савета судства из реда судија, Татјана Лагунџија и Сандра Кулезић, изборни чланови Државног већа тужилаца, Александар Малешевић, самостални саветник у административној канцеларији Државног већа тужилаца и Весна Јањић, самостални саветник у Одељењу за статусна питања судија Високог савета судства.

Сагласно одлуци Народне скупштине да се обави заједнички начелни јединствени претрес о предлозима аката из дневног реда по тачкама од 1. до 42, а пре отварања заједничког начелног и јединственог претреса, подсећам вас да, према члану 97. Пословника Народне скупштине, укупно време расправе за посланичке групе износи пет часова, као и да се ово време распоређује на посланичке групе сразмерно броју народних посланика чланова посланичких група.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 157. став 2, члану 170. став 1, члану 195, члану 201. став 2. и члану 202. став 2. Пословника Народне скупштине, отварам заједнички начелни и јединствени претрес.

Прелазимо на тачке 1–42 дневног реда:

1. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДИЈАМА,

2. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ЗАЈМУ (ПРВИ ПРОГРАМСКИ ЗАЈАМ ЗА РАЗВОЈНЕ ПОЛИТИКЕ У ОБЛАСТИ ЈАВНИХ РАСХОДА И ЈАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА) ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕЂУНАРОДНЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ,

3. ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ФИНАНСИЈСКОГ УГОВОРА „УНАПРЕЂЕЊЕ ОБЈЕКТА ПРАВОСУДНИХ ОРГАНА Б“ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ БАНКЕ,

4. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ЧЛАНА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА ИЗ РЕДА ПРОФЕСОРА ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА,

5. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ПРЕДСЕДНИКА ПРИВРЕДНОГ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА,

6. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У АПЕЛАЦИОНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У НИШУ,

7. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ЧАЧКУ,
8. ПРЕДЛОГ КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА КОЈИ СУ ПОДНЕЛИ ДЕКАНИ ПРАВНИХ ФАКУЛТЕТА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ,
9. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА СУДОВА,
10. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ СУДИЈА КОЈИ СЕ ПРВИ ПУТ БИРАЈУ НА СУДИЈСКУ ФУНКЦИЈУ,
11. ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ТУЖИОЦА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ,
12. ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ВИШЕМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПАНЧЕВУ,
13. ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ВИШЕМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПОЖАРЕВЦУ,
14. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ВИШЕМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ЗАЈЕЧАРУ,
15. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ВИШЕМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПИРОТУ,
16. ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У НИШУ,
17. ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У МЛАДЕНОВЦУ,
18. ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ВРБАСУ,
19. ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У СТАРОЈ ПАЗОВИ,
20. ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ,
21. ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПРИЈЕПОЉУ,
22. ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У НОВОМ ПАЗАРУ,
23. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ЗАЈЕЧАРУ,
24. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ВРАЊУ,
25. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У АЛЕКСИНЦУ,
26. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПЕТРОВЦУ НА МЛАВИ,
27. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ДЕСПОТОВЦУ,

28. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ШАПЦУ,
29. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПИРОТУ,
30. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У НЕГОТИНУ,
31. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У КУРШУМЛИЈИ,
32. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У РУМИ,
33. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У СОМБОРУ,
34. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У БРУСУ,
35. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У БОРУ,
36. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПРОКУПЉУ,
37. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ЛОЗНИЦИ,
38. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПАНЧЕВУ,
39. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ВАЉЕВУ,
40. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У МИОНИЦИ,
41. ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЗАМЕНИКА ЈАВНОГ ТУЖИОЦА,
42. ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 82. СТАВ 1. ТАЧКА 2) ЗАКОНА О ДРЖАВНОМ ПРЕМЕРУ И КАТАСТРУ (заједнички начелни и јединствени претрес).

Да ли представници предлагача желе реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам, као народни посланик, Предлог закона о изменама и допунама Закона о судијама. Желим да се захвалим Влади Републике Србије што је дала позитивно мишљење о овом предлогу закона.

Предлог закона је релативно кратак, он има четири члана, и нећу вам одузимати много времена, али желим да истакнем неколико основних ствари, везано за овај предлог закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Овај предлог закона поднео сам из два разлога. Први разлог је да се додатно истакне посебна улога и посебно место које у правосудном

систему Републике Србије има Врховни касациони суд, као највиша судска инстанца у Републици Србији. Наиме, председник Врховног касационог суда бира се на период од пет година и према досадашњим законским решењима, односно према важећем Закону о судијама, на период од пет година бирају се и председници свих осталих судија у Републици Србији.

Сматрао сам да је логичније да је више у складу са Уставом Републике Србије да се, ипак, направи разлика између председника Врховног касационог суда, односно његовог мандата, у односу на председнике осталих судова у Републици Србији, па сам предложио да се председник суда бира на период од четири године и да може бити још једном изабран на функцију председника истог суда. Са друге стране, важан разлог који ме је мотивисао за подношење овог предлога закона јесте да се обезбеди континуитет у раду председника судова у Републици Србији.

Мислим да је овде важно да се истакне да ми говоримо о председницима судова као носиоцима судске управе, не о председницима судова као поступајућим судијама у конкретним судским предметима, кривичним, парничним, или неким другим. Ми говоримо о председницима судова као о људима који су задужени у суду за послове судске управе. Послови судске управе су послови који нису непосредно повезани са вршењем правосудне функције у оном најужем смислу те речи. Дакле, послови судске управе не састоје се у суђењу и у пресуђивању, али подразумевају читав низ послова без којих се сама судијска функција не би могла ни замислити.

Због тога је важно да када изаберете председника суда, а он у међувремену наврши године живота због којих може да оде у пензију, да му се омогући да у пензију оде не када наврши свој радни век, него када му истекне мандат. Мислим да је то јако битно како би се обезбедио несметан рад свих судова у Републици Србији, како би се обезбедио континуитет у функционисању судске управе, јер признаћете и сами, и ви, даме и господо народни посланици, а и ви, представници највиших судских инстанци у Републици Србији, да бити председник суда, а поготово бити председник, на пример, вишег или апелационог суда јесте један прилично деликатан посао. Захтева и организационе способности, захтева да се предузме читав низ мера кадровске, материјалне, финансијске, административно-техничке и друге природе, који су неопходни да би саме судије у судовима могли да раде свој посао.

И, оно што је такође важно да се нагласи то је да је на председницима судова највећа одговорност у поштовању Судског пословника. Као што знате, Судски пословник је један веома озбиљан акт, ко га је читао могао је да види да је прилично обиман, и применити до краја Судски пословник, а поготово у овим вишим судским инстанцама, мислим да није нимало једноставан посао и да због тога треба омогућити, између осталог, председницима судова један континуитет у раду, односно треба

направити изузетак од правила да председник суда иде у пензију онда када наврши радни век, односно да му треба омогућити да се пензионише тек истеком мандата председника суда.

Влада Републике Србије је за ово што сам ја предложио нашла разумевање и ја се Влади Републике Србије још једанпут захваљујем.

Оно што такође желим да истакнем везано је за члан 4. Иако начелна расправа није расправа о амандманима могу да кажем да ћу да прихватим амандман мог колеге Петра Петровића везано за ступање на снагу овог предлога закона, односно прихватићу амандман да закон ступи на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, ценећи аргументацију која је дата у амандману господина Петра Петровића.

Наравно, уколико колеге буду имале нека питања, ја сам спреман да на та питања одговорим, а вама, господине Арсићу, хвала што сте ми дали реч

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Нела Кубуровић. Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, даме и господо народни посланици, данас свакако најобимнији и највећи део дневног реда односи се на избор јавних тужилаца у Републици Србији, и то јавних тужилаца у 30 тужилаштва у Републици Србији.

Пред вама се налази листа кандидата који су предложени за избор за обављање функције тужиоца за ратне злочине, листа кандидата за обављање јавних тужилаца у четири виша јавна тужилаштва и листе кандидата за обављање функција јавних тужилаца у 25 основних тужилаштва.

Одредбом члана 159. став 2. и став 3. Устава Републике Србије прописано је да јавног тужиоца бира Народна скупштина на предлог Владе, а да мандат јавног тужиоца траје шест година и да исто лице може бити поново бирано на ту функцију.

Одредбом члана 74. став 2. и став 3. Закона о јавном тужилаштву прецизирана је и наведена уставна одредба тако што је Влада овлашћена да Народној скупштини предложи једног или више кандидата за избор на функцију јавног тужиоца и то са листе кандидата који утврђује Државно веће тужилаца.

Управо поступајући у складу са Законом о јавном тужилаштву Државно веће тужилаца објавило је три конкурса у току претходне године и то: конкурс за избор тужиоца за ратне злочине, за избор јавних тужилаца за виша јавна тужилаштва и основна јавна тужилаштва у Републици Србији.

Први оглас за избор јавних тужилаца у вишим и основним јавним тужилаштвима у Србији објављен је 9. септембра 2015. године.

Сагласно члану 28. Пословника о раду Државног већа тужилаца, Веће је образовало комисију, која је утврдила благовременост и потпуност пријава, као и да ли кандидати испуњавају опште и посебне услове за избор за јавног тужиоца који су прописана одредбама члана 76. и члана 77. Закона о јавном тужилаштву.

На седници одржаној 29. септембра Веће је у складу Правилником о критеријумима и мерилима за оцену стручности и оспособљености и достојности кандидата у поступку предлагања избора носилаца јавнотужилачке функције образовало Комисију за састављање и вредновање писаног теста и вредновање програма организације и унапређења рада јавних тужилаштава. Комисија има пет чланова, од тога су три носиоци јавнотужилачке функције и два стручна лица. За чланове Комисије по овом конкурс у именовани су: Гордана Јанићијевић, заменик Републичког јавног тужиоца, Милан Ткалац, јавни тужилац у Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду, Милијана Дончић, јавни тужилац у Апелационом јавном тужилаштву у Крагујевцу, Александар Вујичић, судија Апелационог суда у Београду и Ненад Вујић, директор Правосудне академије.

Као што вам је познато, на седници Народне скупштине која је одржана 21. септембра 2015. године на основу наведеног конкурса и листе кандидата које је доставило Државно веће тужилаштва од укупно упражњених 85 јавнотужилачких места разматрали су се предлози Владе за 54 јавнотужилачка места, за која је Народна скупштина извршила избор. За преостала јавна тужилаштва Државно веће тужилаштва је утврдило да је неопходно да се обаве накнадни разговори са пријављеним кандидатима и након тога достави листа за преостале кандидате Влади Републике Србије.

На седници која је одржана 23. септембра 2016. године Веће је утврдило листу кандидата за избор јавних тужилаца у двадесет једном основном и четири виша јавна тужилаштва. На истој седници одлучено је да се избор у Основном тужилаштву у Бору, Врбасу, Брису и Сомбору понови, због чега је 30. септембра 2016. године објављен нови оглас за избор јавних тужилаштва у наведеним основним јавним тужилаштвима.

Након што је надлежна комисија Већа утврдила потпуност и благовременост пријава, Државно веће тужилаштва је 14. новембра 2016. године образовало Комисију за састављање и вредновање писаног теста и вредновање програма организације и унапређење рада јавних тужилаштава. За чланове комисије по овом конкурс у именовани су: Јанко Лазаревић, судија Врховног касационог суда, Ана Милошевић, судија Вишег суда у Београду, Младен Ненадић, тужилац за организовани криминал, Станислав Дукић, члан Државног већа тужилаца, и Милан Петровић, заменик тужиоца за ратне злочине.

Комисија је на основу вредновања стручности и оспособљености кандидата и оцене квалитета представљеног програма

саставила ранг-листу кандидата према броју добијених бодова. На седници која је одржана 25. јануара ове године Веће је утврдило листу кандидата за избор још четири јавна тужиоца, које је доставило Влади. На основу достављених листа кандидата Влада је утврдила предлоге за избор јавних тужилаца у четири виша и 25 основних тужилаштава.

За Више јавно тужилаштво у Панчеву предложена су два кандидата и то: Гордана Чолић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Панчеву, и Небојша Живковић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду.

За Више јавно тужилаштво у Пожаревцу предложена су три кандидата: Момчило Дедић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, Наташа Трнинић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, као и Александра Грбовић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду.

За Више јавно тужилаштво у Зајечару предложен је Иван Марковић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Зајечару.

За Више јавно тужилаштво у Пироту предложена је Соња Нешић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пироту.

Када је реч о избору јавних тужилаца у основним тужилаштвима, Влада Републике Србије предложила је следеће кандидате: за Основно јавно тужилаштво у Бору предложен је Живан Ђорђевић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Краљеву; за Основно јавно тужилаштво у Брусу предложен је Милан Михајловић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Брусу; за Основно јавно тужилаштво у Врбасу предложена су два кандидата, Александар Амићић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду, као и Бранислав Лепотић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Саду; за Основно јавно тужилаштво у Сомбору предложена је Весна Дражић Михаљевић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Сомбору; за Основно јавно тужилаштво у Ваљеву предложе се Миле Николић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Ваљеву.

За Основно јавно тужилаштво у Великој Плани Влада је предложила два кандидата. Како је накнадно достављено обавештење да је једном кандидату утврђен трајни губитак радне способности и одлазак у пензију, за избор јавног тужиоца предлаже се Славица Ивановић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Великој Плани.

За Основно јавно тужилаштво у Мионици предложена је Снежана Јовановић, заменик у Основном јавном тужилаштву у Мионици; за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Младеновцу предлажу се два кандидата, и то: Иван Конатар, заменик јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду, као и Александар Ђорђевић, заменик јавног тужиоца у Трећем основном јавном тужилаштву у Београду;

за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Панчеву предлаже се Ненад Стефановић, заменик јавног тужиоца у Трећем основном јавном тужилаштву у Београду; за Основно јавно тужилаштво у Лозници предлаже се Весна Везилић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лозници; за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Руми предложена је Софија Витомировић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Руми.

За јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови предложена су два кандидата, и то: Слободанка Нешковић Братуша, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови, као и Владимир Николић, заменик јавног тужиоца у истом тужилаштву.

За Основно јавно тужилаштво у Шапцу предлаже се Небојша Јанковић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Ваљеву; за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Деспотовцу предложен је Првослав Антић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Деспотовцу; за Основно јавно тужилаштво у Новом Пазару предложена су четири кандидата, и то, Живан Ђорђевић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Краљеву, Јован Милановић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару, Хазбија Алибашић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару, Нермин Кошко, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару; за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Петровцу на Млави предложен је Радомир Јанаћковић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пожаревцу.

За јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пријепољу предложена су два кандидата, Јасминка Бошковић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пријепољу, као и Петко Пуцаревић, заменик јавног тужиоца у Основном тужилаштву у Пријепољу.

За јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Алексинцу предлаже се Иван Митровић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Алексинцу; за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врању предложена је Милица Петковић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врању, док је за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Зајечару предложен Славиша Димитријевић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Зајечару; за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Куршумлији, предложен је Ранко Максимовић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Прокупљу; за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Неготину предложен је Милослав Срећковић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Великој плани.

За јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу предложена су два кандидата Александар Радосављевић и Саша Ђокић,

обојица заменици јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу; за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пироту предложена је Миљана Ранђеловић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пироту и за Основно јавно тужилаштво у Прокупљу предлага се Јелена Бошковић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Прокупљу.

Као што можете да приметите, за нека тужилаштва Влада је предложила више кандидата, док је у појединим предложен по један кандидат за избор. Одлука Владе зависила је искључиво од листе коју је доставило Државно веће тужилаца, односно да ли је Веће доставило Влади листу једног кандидата или више кандидата за одређено тужилаштво.

Када је реч о избору тужиоца за ратне злочине, Државно веће тужилаца је оглас за избор објавило 12. фебруара 2016. године. За све пријављене кандидате спроведен је поступак утврђивања стручности, оспособљености и достојности, прописан чланом 82. Закона о јавном тужилаштву и у складу са Правилником о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности кандидата у поступку предлагања избора носилаца јавнотужилачке функције.

На седници која је одржана 23. марта 2016. године Веће је образовало Комисију за састављање и вредновање писаног текста и вредновање програма организације и унапређења јавних тужилаца. За чланове Комисије именовани су Едвард Јерин, јавни тужилац у Апелационом јавном тужилаштву у Нишу, Јован Пријић, заменик Републичког јавног тужиоца, Мирјана Илић, судија Вишег суда у Београду, Младен Ненадић, тужилац за организовани криминал и Ратко Поповић, судија Вишег суда у Београду. Комисија је на основу вредновања стручности и оспособљености кандидата и оцене квалитета представљеног програма саставила ранг-листу кандидата, а на седници која је одржана 27. септембра 2016. године Веће је утврдило листу од три кандидата за избор тужиоца за ратне злочине, коју је доставило Влади.

Имајући у виду специфичност у погледу стварне и месне надлежности Тужилаштва за ратне злочине, биографије предложених кандидата, досадашње искуство у поступању по предметима за кривична дела која су у надлежности Тужилаштва за ратне злочине, као и критеријума из члана 5. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, Влада је Народној скупштини предложила листу од два кандидата за избор тужиоца за ратне злочине, и то: Снежану Станојковић, заменика у Првом јавном тужилаштву у Београду, и Милана Петровића, заменика тужиоца за ратне злочине.

Избор тужиоца за ратне злочине је од великог значаја и за испуњење обавезе које Република Србија има у оквиру Поглавља 23. Један од првих корака, који је у складу са Акционим планом за Поглавље 23,

очекује Тужилаштво за ратне злочине и израда и усвајање тужилачке стратегије за истрагу и гоњење ратних злочина.

У оквиру ове стратегије Тужилаштво за ратне злочине треба да учини потребне напоре на унапређењу унутрашње организације и унапређење ефикасности рада Тужилаштва. Поред Акционог плана за Поглавље 23, бројне будуће активности Тужилаштва за ратне злочине дефинисане су и у оквиру Националне стратегије за процесуирање ратних злочина у Републици Србији, коју је Влада Републике Србије усвојила у фебруару 2016. године. По броју и обиму активности из ове стратегије, коју је потребно спровести, Тужилаштво за ратне злочине чини главног носиоца њеног успешног спровођења. Тужилаштво, такође, има и значајну улогу у процесу ефикасне међународне, а нарочито регионалне сарадње у истрази и процесуирању ратних злочина, због чега избор новог тужиоца треба да помогне интензивирању ових механизма.

Имајући све поменуто у виду, као и чињеницу да се услед поновљене процедуре избора већ значајно касни са спровођењем два поменута стратешка документа, пред новим тужиоцем налазе се бројни изазови и велика одговорност, чија су разумевања оба кандидата доказала и кроз предложени програм рада који је представљеном Државном већу тужилаца.

Подаци о свим кандидатима су саставни део предлога одлука о избору јавних тужилаца, са којима сте имали прилику да се упознате.

Морам да истакнем да је Влада утврдила предлоге на основу достављања листе Државног већа тужилаца, те да у оним случајевима где је било пријављено више кандидата на конкурс а Веће предложило само једног кандидата, Влада није користила своје законско овлашћење и могућност да врати предлог Државном већу тужилаца управо налазећи да су на ове одговорне функције предложени најбољи кандидати.

Уверена сам да ће предложена решења, уколико их будете подржали у дану за гласање, допринети што квалитетнијем раду јавних тужилаштва, ефикаснијој и квалитетнијој борби против корупције, која представља један од приоритета Владе Републике Србије и приоритета Министарства правде, као и ефикаснијој имплементацији нових одредаба Кривичног законика, Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, као и Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању корупције и организованог криминала и тероризма, који је Народна скупштина усвојила током јесењег заседања.

Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли известиоци надлежних одбора желе реч? (Да.)

Реч има народни посланик Петар Петровић.

Изволите.

ПЕТАР ПЕТРОВИЋ: Господине председавајући, госпођице министарка, даме и господо представници Високог савета судства, Државног већа тужилаца, поштовани народни посланици, Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу је на својим седницама, на којима је разматрао предлоге који су данас пред нама, већином гласова донео одлуке да подржи све предлоге који су данас пред нама и о којима ћемо се изјашњавати за неки дан.

Прекјуче је Одбор подржао и Предлог измена и допуна Закона о уређењу судија, односно Закон о судијама, са образложењем које не бих понављао, које је предлагач закона, господин Мартиновић, овде дао пред нама.

Такође нећу да понављам оно што је и министарка Нела Кубуровић рекла када су у питању предлози за избор носилаца јавнотужилачких функција у основним јавним тужилаштвима и у вишим јавним тужилаштвима, као и избор тужиоца за ратне злочине, који је Влада упутила Народној скупштини Републике Србије на усвајање и Одбор је то подржао.

Оно што желим да кажем јесте да ће се на овај начин са избором председника судова, који већ дуго чекају да буду разматрани пред Народном скупштином Републике Србије, и избором носилаца јавнотужилачких функција у тужилаштвима, где до сада није био извршен избор, већ су били вршиоци функција на тим положајима, заокружити у скоро 95% случајева избор носилаца како функција председника судова, тако и носилаца јавнотужилачких функција у основним и вишим тужилаштвима, и мислимо да ће то допринети даљем јачању судске и јавнотужилачке функције у држави Србији.

Позивам све народне посланике да подрже предлоге које је упутио Високи савет судства, Државно веће тужилаца, као и Влада Републике Србије на усвајање, а истовремено позивам народне посланике да подрже и предлог Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, који је званични предлагач на основу предлога са седнице професора правних факултета у Републици Србији, да се за члана Високог савета судства изабере др Кеча, редовни професор са Правног факултета Универзитета у Новом Саду. На тај начин ће и Високи савет судства бити у могућности да лакше ради, јер ће имати још једног члана, да би могао да има пуни састав за свој рад.

На крају, ако ми, господине председавајући, дозволите само две реченице, да се не бих поново јављао, пошто сам истовремено и заступник Посланичке групе Јединствена Србија, да кажем да ће посланици, односно Посланички клуб Јединствене Србије у дану за гласање подржати све предлоге који су данас на дневном реду.

Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александра Томић. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, као председник Одбора за финансије, буџет и контролу трошења јавних средстава моје је да кажем да је на данашњој седници Одбора, а у саставу данашње седнице, био Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (Први програмски зајам за развојне политике у области јавних расхода и јавних предузећа) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, који је Влада поднела 17. фебруара 2017. године и Предлог закона о потврђивању Финансијског уговора „Унапређење објеката правосудних органа Б“ између Републике Србије и Европске инвестиционе банке, који је Влада поднела 4. јануара 2017. године.

Овај последњи финансијски уговор о коме говоримо практично је наставак уговора којим су се дефинисали сви инвестициони пројекти од 2011. године, а трајаће тај низ инвестиционих пројеката и њихова реализација до 2018. године, а односе се на објекте који чине правосудне институције, тако да су ове транше повучене на основу овог споразума за реконструкцију објекта Палате правде, објекта Тужилаштва за организовани криминал и Специјалног суда.

Онај део који се односи на Споразум о зајму (Први програмски зајам за развојне политике у области јавних расхода и јавних предузећа) јесте Споразум о зајму који представља зајам који је био дефинисан у доларима, сада у еврима и износи 182,6 милиона евра, који ће бити утрошен за структурне реформе и фискалну консолидацију и, практично, смањење отплате јавног дуга по много повољнијим каматним стопама него они који су подизани 2011. године, са каматном стопом од 6% и 7%, а сада 2,2%.

Оно што још треба рећи то је да су ова два финансијска споразума врло важна ради дефинисања реорганизације уопште, и трошкова и реализације Програма ЕПС-а и Железница Србије. Стога мислим да смо имали врло конструктивну расправу и са предлозима предлагача, а и члановима Одбора, о којима смо добили довољно информација да у дану за гласање ова два споразума прихватимо, не само ми као скупштинска већина, већ и многи чланови опозиционих странака, због тога што су пројекти започети још 2011. године и практично је ово друга и трећа фаза наставка реализације реконструкције читавог низа објеката везано за правосудни систем. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли председници, односно представници посланичких група желе реч? (Да.)

Реч има народни посланик Војислав Шешељ.
Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, данас је веома тешко, још теже него прошли пут, учествовати у расправи у Народној скупштини, јер су тачно спојене 43 тачке дневног реда, а ја имам 20 минута. Значи, о свакој тачки немам ни пола минута. Док прочитам наслов тачке дневног реда – готово.

То говори о вашим намерама да до краја формализујете рад Народне скупштине, да она заправо треба да буде само неко пропусно прево за ваше законске марифетлуке. Докле ће то тако? Ја мислим да сте већ постигли рекорд са ова 43 закона, односно 43 тачке дневног реда. Не би ме изненадило да наставите у том правцу.

Зато сам ја одабрао да говорим само о избору тужиоца за ратне злочине. Овде су два кандидата, али ви сте унапред одредили за кога ћете гласати, па је свеједно за кога ћемо гласати ми српски радикали. Биће одабран онај за кога сте се ви већ унапред као посланичка група договорили, заједно са вашим коалиционим партнерима. Наравно, већина одлучује. Али ја доводим у питање саму институцију Специјалног суда за ратне злочине и према томе и Тужилаштва за ратне злочине.

То је на накарадан начин својевремено створено, вештачки убачено у наш правни систем. Формирана су два специјална суда, па је онда речено да они нису специјални, а ми видимо у пракси да су заиста специјални, по начину рада, по начину финансирања, по начину плаћања и по свему осталоме. Крајње је време да бар укинемо Специјални суд за ратне злочине и да ту надлежност пребацимо на редовне судове. Можда је важно да оставимо Специјални суд за организовани криминал, то скоро свака цивилизована земља има и то не бих доводио у питање, али за ратне злочине нема више никаквог резона постојања. *Raison d'etre*. Је л' тако, министарко?

Да бих вам доказао да заиста нема никаквог разлога да постоји ни Суд за ратне злочине ни Тужилаштво за ратне злочине изнећу неколико примера из праксе. Прво, штампа је више пута објављивала како се бивши тужилац Владимир Вукчевић састајао са америчким амбасадором, са другим амбасадорима, посебно земаља чланица Европске уније, како је одлазио у Америчку амбасаду – то је апсолутно недозвољиво за једног јавног тужиоца. У неким земљама је чак недозвољиво да они путују и приватно у иностранство, а камоли да иду на разна саветовања, семинаре, да им заправо дају сугестије како ће деловати против интереса свога народа и државе. Умешан је Вукчевић и у неке финансијске афере у самом Тужилаштву и захтевам да министарка правде хитно поведе поступак о томе, да се утврди којих је то размера и о чему се тачно ради. Али да је било таквих случајева, било је сигурно.

Даље, реч је и о некомпетентности појединих тужилаца. На пример, ја пред собом имам предмет Кравице. Видите колико је ту некомпетентан поступајући тужилац, а потписали су заједно Владимир

Вукчевић и Мирољуб Виторовић. Каже: „Заробљеници су изведени пред стрељачки строј“. Он је тужилац из области кривичног гоњења, ратни злочин, али не зна шта је стрељачки строј. Стрељачки строј је строј у коме војска напада. Некад је био линијски стрељачки строј, закључно са првом половином 19. века. Кад је пронађена пушка „острагуша“ – знате ли шта је то „острагуша“? она што се одстрага пуни – повећала се брзина паљбе и више тај линијски стрељачки строј није могао да опстане. Прешло се на расути стрељачки строј.

Овај јадник који је писао оптужницу и који је ту оптужницу излагао суду мисли да је стрељачки строј онај постројени вод за стрељање. Он мисли да је то стрељачки строј. И то је већ довољно да не може да ради у Тужилаштву за ратне злочине. Није стручан. Не зна о чему се ради. Не зна шта је вод за стрељање, а шта је стрељачки строј.

Стрељачки строј убија у току борбе. Ако је линијски строј, прва линија пуца, док друга линија пуни пушку, па онда мењају места и тако се све то одвија некада у три групе, четири групе, зависи од квалитета пушака. А расути стрељачки строј да би свако могао да брине о сопственом заклону и како би избегао противничку паљбу.

То само да вам покажем да вам нису стручни људи у Тужилаштву за ратне злочине. Ја сам мислио да су најнестручнији у Хашком трибуналу. И тамо сам имао случај неког официра сталне белгијске армије који није знао разлику између аутомата и аутоматске пушке. Убеђен сам да ни ови ваши овде не би знали, а постављени су на тако важна места.

Али зашто помињем баш овај случај Кравице? Зато што је он на путу да постане највећи скандал у нашем правосуђу, чак већи скандал од суђења за Овчару, или су ту негде. То су два најсрамотнија процеса која су вођена пред нашим Специјалним судом за ратне злочине. У Кравици се десило то да је српска полиција, 10-15 полицајаца довело 200 заробљених муслиманских војника у хангар земљорадничке задруге. Ниједан није био везан и, док су их спроводили, један муслиман је искочио из колоне, отео аутоматску пушку српском полицајцу, убио га и хтео да пуца у остале.

Командир вода који се затекао на лицу места ухватио је руком за цев, цели рафал је испаљен у ваздух, окренуо је цев у ваздух, и њему је спржио руку. Они су некако утерали те заробљенике у хангар и он је пожurio у суседно село на превијање. Кожа му је потпуно спржена. Пошто је било мало српских војника, а око 200 невезаних заробљеника, дошло је до комешања, дошло је до нервозе, дошло је до нових напада на српске полицајце. И тад су, у таквој ситуацији неки почели да пуцају. Неки почели, други наставили. Знате да је, када се деси такав случај у рату, људска психоза сасвим другачија, да људи не реагују сасвим рационално, а да нису ни могли другачије реаговати, јер 200 ненаоружаних људи кад крене на десет наоружаних, кад је међу њима два-три метра размака, онда вам не

вреди оружје. Првог убијете, другог убијете, трећи вам отима пушку и убија вас. Ето, то се десило у Кравици.

Ја сам Кравицу проучавао на основу документације Хашког трибунала и Специјалног суда у Сарајеву. Објавио сам већ у једној књизи коментаре неколико пресуда Специјалног суда у Сарајеву, а ускоро излази моја књига „У Сребреници није било геноцида“, где ћу анализирати комплетан проблем Сребренице. Због тога се сматрам компетентним за ову критику, коју износим, ваших поступака у Специјалном тужилаштву. Надам се да ће судско веће одолети тим махинацијама, да им неће подлећи.

Дакле, дошло је до спонтане пуцњаве, није било организованог убијања. Нема никаквог долуса, а камоли долуса специјалиса. Није постојала намера да се убију. Постојала је намера да се затворе док се не буду пребацили на неко друго место. Уосталом, они су имали логор за заробљенике на Јахорини, могли су их тамо пребацивати. Реч је о полицији, а не војсци. Полиција је деловала прилично самостално у односу на војску. Није било хијерархијске субординације.

А овде у оптужници видимо да се износи да је било неколико фаза убијања, па су једни побијени па однесени, па доведени други па побијени и тако редом у четири, пет или шест тура. Каже тужилац у уводној речи, а тако стоји и у оптужници, да је убијено 1.313 људи. Судија га лепо пита – а колико је од тога могуће приписати овим оптуженицима? Тужилац не зна, јер каже – била је ова група полицајаца која је довела заробљенике, али су долазили и неки други и доводили их. Он каже, Шеховчани, или како ли је рекао, о неколико група је реч. Он 'оће да осуди за имагинарну бројку од 1.313 ову групу јадника која је случајно ту била, нашла се у веома тешкој животној ситуацији и реаговала.

Можда је могло и другачије. Можда су могли боље да тај ред успоставе на лицу места, али питајмо се како би свако од нас реаговао кад га ухвати страх на лицу места, кад се боји за сопствени живот. Онда тешко размишља о животу ратног заробљеника. Нећу ја да оправдам никога ко је убијао вољно, с намером да убије, с намером да се освети итд, али ово постају спонтане ситуације где ниједан суд не би реаговао на овај начин.

Погледајте онда колико је то складиште, тај хангар земљорадничке задруге у Кравици. Тамо не може да стане више од 200 људи, а они кажу 1.313. И ко је то онда одложио? Немогуће је то тако организовати. Немогуће је довести заробљенике на место где су већ неки заробљеници стрељани, а онда налазе тамо шест-седам места где су наводно нађени лешеве. Ко зна одакле су ти лешеве. Те лешеве је тешко упоредити са овим списковима.

Уосталом, тачно је да је тамо дошло до измештања тих колективних гробница када су се уплашили неки који су се бојали сопствене одговорности, јер стрељања је било. Стрељано је око 1.000-1.200 заробљеника, то нико не може да оспори, а то је кривично дело. Али то је

само кривично дело убијања ратних заробљеника; овде те људе представљају као цивиле и ово као злочин над цивилима. Како? По ком основу? Људи, цела 28. муслиманска дивизија се пробијала из Сребренице ка Тузли, наилазила на српске заседе, тукла је све време српска артиљерија, губитака имала много, али кад је дошла на положаје Зворничке бригаде према Тузли, командант Зворничке бригаде морао је да их пусти да прођу, јер да их он није пустио, они би се вратили натраг и заузели Зворник. Толико их је било и толико су били снажни.

Међутим, овде је некеме циљ да се докаже да је злочин над цивилима у питању. Не би ме изненадило да неко инсистира да је и ово геноцид и било шта друго. Ово се десило 13. јула, а ова стрељања која су се такође десила, десила су се 14. и 15. јула и међусобно везе немају.

Како се сазнало за Кравицу? Полицијски генерал Боровчанин повео је неког новинара Зорана Петровића Пироћанца са камером да овековечи његову командантску улогу. Боровчанин је са мном био у Хагу, ја знам причу из прве руке. Он је хтео да се камером сликају и ови заробљеници. Кад су дошли с камером, заробљеници су већ били мртви и овај Пироћанац је снимао и после продао неком Американцу или некеме те снимке. Лепо, масно зарадио. Међутим, дошло после до тога да мора да сведочи у Хагу. Е онда је било – куку, помагај. Покушао је да избегне више пута, па су запретили процесом за непоштовање суда и тако даље. Појавио се у Хагу, али на тајном сведочењу, као тајни сведок. Наравно, после је умро. Са толико оптерећеном савешћу, није ни чудо што је умро.

Дакле, ево вам један случај срамоте за српско правосуђе. Ми српски радикали сада ћемо детаљно да пратимо овај процес. Ја лично идем на судска заседања. Пријавићу се у Министарство правде, пријавићу се у Специјални суд, желим пропусницу за сваку судску сесију као правни стручњак међународног угледа, а имам доказе за то. Је ли тако, министарко?

Други скандал је скандал са суђењем групи на Овчари. Злочин на Овчари је организован, али га није организовала ни Територијална одбрана, ни власт Српске Аутономне Области Источна Славонија, Барања и Западни Срем, него Војна служба безбедности, на челу са Александром Васиљевићем. Ја овде имам његову изјаву пред Специјалним судом у Београду. Он потврђује да је 21. новембра био у команди гардијске бригаде у Негославцима. Шта је тамо радио? Имамо изјаве Весне Босанац. Вуковар је пао 18. новембра, а тек су 20. ујутру наши официри ушли у болницу у Вуковару. Претходну ноћ је у команди Гардијске бригаде прављен план за ликвидацију тачно 200 заробљеника. У томе је учествовао генерал Александар Васиљевић, као и три пуковника које је он, лично, дигао из пензије, без икаквих папира, Славка Томића, Богољуба Кијановића и Богдана Вујића. Богдан Вујић је још жив, пожурите, и Васиљевић је још

жив, има 79 година, да не умакне. Грехота је за морал и историју српског народа да то прође некажњено.

Уместо када су преузети заробљеници из болнице да буду одвезени као сви остали у Сремску Митровицу у заробљенички логор, они су прво одвезени у касарну, возио их лично мајор Шљиванчанин и он је лично са њима дошао на Овчару и оставио их тамо. Ја не могу да кажем да ли је он знао да ће они бити стрељани или не, али он их је тамо довео. Тамо су их преузели други официри из безбедности. Тамо су сравњивани спискови. Васиљевић је наредио, пошто је договорио са Хрватима, да се стреља тачно 200. Доведено је 207. Седам је пуштено са Овчаре. Имам њихове изјаве у мом хашком списку. Све ћу сада да објавим у књигама, све, сву хашку документацију. Ту више нема ни лажи ни подметања, ништа више не може да буде. Несрећа је велика за нас што је преминуо Горан Хаџић. Он и његов адвокат су успели још детаљније да раскринкају случај на Овчари него ја.

Два главна лажна сведока, два заштићена сведока која су сведочила пред Специјалним судом у Београду су Спасоје Петковић звани Штука. Он је био редовни војник на одслужењу војног рока у Гардијској бригади, није био ни добровољац ни територијалац. Био је и неки Божо Латиновић, звани Боро Крајишник. Њих двојица су се после хвалили како су убијали. Међутим, први пут када су били ухапшени пристали су да лажно сведоче против других, они су прошли некажњено. Не би ме изненадило да Спасоје Петковић звани Штука још добија плату од српске полиције и да су га негде склонили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Двадесет минута је протекло.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Ево, ја бих наставио па да се одбије од оног времена.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не можете сада, зато што сада могу само овлашћени представници или шефови посланичких група.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Па ја сам овлашћени представник.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Истрошили сте 20 минута.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Добро, онда ћу наставити кад будемо имали оних 27. Запамтићу где сам стао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Када буде по списку, у реду.

Реч има народни посланик Душан Павловић. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Поштоване даме и господо, поштовани гости, грађани Србије, ја бих говорио о избору јавних тужилаца и о избору кандидата на место заменика јавног тужиоца. Имамо веома одговоран посао данас овде. Бирамо 17 заменика јавних тужилаца по први пут. То су млади људи који први пут почињу да раде ту веома одговорну државну дужност. Имамо негде око тридесетак, мало више од тридесетак, ако сам успео добро да избројим кандидате које бирамо на места јавних тужилаца.

Да кажем прво на који начин би требало да приђемо данашњем послу. Ово је веома одговоран посао због тога што у великој мери начин на који се бирају људи на ова веома важна и одговорна места одређује њихово понашање. Дакле, ми овде у Народној скупштини још увек по постојећем систему, односно начину избора јавних тужилаца представљамо неку врсту контролног тела, дакле, ми не улазимо у меритум ствари, не одређујемо ко завређује, а ко не завређује да буде јавни тужилац, већ покушавамо да установимо да ли је цела процедура избора људи који долазе на места заменика јавних тужилаца и самих јавних тужилаца била спроведена онако како је она законски прописана. Дакле, то је наша улога као посланика у Народној скупштини. Ми овде бранимо јавни интерес да се ови важни државни функционери бирају по закону. Ако се не бирају по закону већ мимо закона, то може касније снажно да утиче на њихово понашање, јер онај ко се бира мимо закона касније може веома лако да прихвати да се понаша мимо закона.

Што се тиче избора јавних тужилаца, којих овде има више од 30, добили смо неке биографије, иако те биографије заправо више прикривају него што показују детаље и информације које су нама потребне овде. Да бисмо могли да ваљано одучимо да ли су људи који су предложени на та места, тј. да ли је Државно веће тужилаца које је предложило кандидате и Министарство које их је нама предложило урадило добар посао, било би добро да знамо мало детаљније биографије од оних које су нам достављене од стране Министарства и Државног већа тужилаца.

Неки подаци су нам достављени, ја ћу да кажем нешто о њима, који могу да буду веома интересантни и да питам представника Државног већа тужилаца и министарку, која овде представља Министарство, да ли о томе могу да нам кажу нешто мало више. Рецимо, један кандидат за јавног тужиоца рођен је 1953. године, други 1954, то значи да они сада имају 63, односно 64 године живота. Они ће ускоро у пензију. Да ли је било баш оправдано и са ког становишта је било оправдано бирати људе који имају још две, односно једну годину до пензије, осим, уколико можда колега Мартиновић неће да предложи закон по коме ће и мандат јавних тужилаца да се продужи на неколико година, када већ они буду спремни за пензију.

Чули смо такође јуче на Одбору да је један кандидат који је рођен 1956. године заправо већ примљен у инвалидску пензију пре неколико дана, па се онда његова кандидатура повукла. Да ли је могуће да је дошло већ дотле и да се само дан уочи избора схватило да неко које у инвалидској пензији може да буде биран за јавног тужиоца? За једног кандидата се каже да је радио на Пословнику о раду Етичког савета Удружења јавних тужилаца и на изради Етичког кодекса тужилаца, али се такође у биографији не каже да се у штампи помињало његово име пре неколико година у једном случају новчане изнуде. Да ли предлагач може нешто да нам каже о томе? Један је, рецимо, 2010. године биран за

помоћника у јавном тужилаштву, од 2015. године ради као секретар вишег тужилаштва, није никад био заменик, барем из ове биографије то не следи, а већ га бирамо за јавног тужиоца. Да ли може неко ко никад није био на месту заменика да дође одмах на место јавног тужиоца? Затим, један је изабран за заменика 2016. године и после годину дана већ га бирамо за јавног тужиоца.

Хтео бих јавност да упознам са чињеницом да сваки од ових кандидата, сви ови људи који се сада бирају за јавне тужиоце, имају у Државном већу тужилаца једну мало ширу биографију која се назива „лични лист“ и чије су информације законом заштићене, тј. чије информације ни јавност, ни ми као посланици не можемо да имамо. А у том личном листу налазе се неки веома интересантни детаљи који би нама помогли да видимо да ли су људи који су кандидати за ову функцију заиста оспособљени, стручни и достојни да је обављају. Рецимо, у том личном листу налази се, поред различитих детаља о кретању у каријери, такође и оцена о испуњавању норме, у прошлости наравно, о томе да ли је кандидат имао неке дисциплинске мере које су изречене у прошлости, о томе да ли му је престала функција у неком тренутку, објављеним стручним и научним радовима, о вредновању његовог рада, о учешћима у програмима стручног усавршавања итд. То су све ствари које су необично важне да јавност чује, пошто је јавни тужилац, како му само име каже, јавна функција.

Знате, када хоћете да обављате некакву јавну функцију, један део вашег живота више не може да буде тај. Дакле, људи који желе да обављају јавне функције као што су народни посланици, председници државе, председници владе, министри, судије, јавни тужиоци, морају да се одрекну једног дела јавног живота. Ако то не желе да ураде, онда не треба да се пријављују да буду кандидати за те функције. Скривати те функције од јавности није примерено.

Дакле, не разумем шта је тачно правни резон да се садржина личног листа скрива од јавности. Због чега јавност не може да зна, да ли је, рецимо, неко од кандидата за јавног тужиоца кажњаван дисциплински у својој прошлости. Због чега не може да зна какво је његово вредновање било у прошлости од стране претпостављених у тужилаштву, због чега су сви ти подаци тајни, тј. због чега само ви имате приступ њима, а ми немамо? Ја сам Такође сам јавни функционер исто као и ви, не могу да видим те податке, ви можете. Зашто?

Хоћу сад да кажем нешто о избору заменика јавних тужилаца. Дакле, то су млађи људи који се по први пут бирају на ово важно место. Функција заменика јавног тужиоца понекад може да буде много важнија, или може да да већи утицај на сам ток истраге коју тужилаштво води, од самог јавног тужиоца. За публику, која мало слабије прати ову тематику, дакле, свако тужилаштво има по једног тужиоца и много, много заменика који фактички реално обављају послове истраге, тако да они могу значајно

да утичу на сам ток истраге и на то шта ће на крају јавни тужилац да одлучи да ради или да не ради. Дакле, то су веома значајне функције иако се називају заменичке, реално оне могу да буду веома, веома значајне.

Сад, како се бирају ти заменици? Бирају се тако што се законски одређује да људи који желе да буду заменици морају да имају завршену Правосудну академију и ту добијају неку оцену од један до пет. Ако немају ту оцену могу да полажу испит који организује Државно веће тужилаца и ту добијају неку оцену од један до пет. То је законски регулисан избор заменика јавних тужилаца. Дакле, Закон о јавном тужилаштву члан 77а и члан 82. уређује ове ствари.

Међутим, шта се десило? Пре неколико месеци Државно веће тужилаца донело је један правилник о избору заменика, где се установљавају додатни критеријуми за избор заменика тужилаца, па се онда каже, поред ових оцена које неко може да добије или на испиту или на Правосудној академији, обавља се још усмени разговор са кандидатима, па онда у том усменом разговору кандидат или кандидаткиња могу да добију оцене од један до три. Ово је потпуно противзаконито, јер се овако нешто не садржи у Закону о јавном тужилаштву, нити се садржи у Акционом плану, који је Влада Србије усвојила прошле године, за имплементацију мера за Поглавље 23. Да вас подсетим, поглавље које се бави правосуђем. Ту се, такође, у тачки 1.3.1.3. недвосмислено каже да је оцена са Правосудне академије или испит који организује Државно веће тужилаца оно што одређује ранг-листу кандидата када се предлажу за избор Народној скупштини.

Дакле, ви сте донели правилник где сте увели нове критеријуме и тако потпуно пореметили цео поступак избора. Вероватно знате да је Удружење бивших студената Правне академије оспорило пред Уставним судом овај правилник, да поступак тренутно тече, ако Уставни суд донесе одлуку да Правилник није у складу са законом шта ће бити са избором свих ових људи о којима говоримо данас, ових 17 људи о којима говоримо данас. Мислим да то није баш мудар потез, требало је да сачекате да се Уставни суд изјасни, па да онда кажете, да онда промените закон и видите да ли можете да их бирате на такав начин.

Дакле, ви сте утврдили оцену са Правосудне академије или оцену са испита као претходни поступак у том правилнику, а онда додајте нове додатне поене на основу разговора који обављате са кандидатима. А то није све. Шта се заправо дешава у том усменом разговору, да ли постоји некакав записник о томе? Да ли можемо да знамо како сте утврдили да ли неко треба да добије оцену један, два или три на том разговору? Јер, рецимо, на тесту, на испиту који се полаже то можемо да видимо веома лако и оцена са Правосудне академије то може да вам покаже веома лако. Не знам да ли овај усмени разговор то може да вам покаже.

И не само то, вас закон обавезује на прављење ранг-листе. Ево, министарка је, такође, малопре поменула ранг-листу. Да ли можемо да видимо ту ранг-листу? Желели бисмо да видимо које су оцене добили људи који су прошли, а како су били рангирани људи који нису прошли. Зашто нема ранг-листе? Да ли можемо да је видимо некако? Знате, ми одлучујемо о томе и функцијски смо заинтересовани да видимо такве детаље.

Како је, рецимо, Комисија доносила одлуку у случајевима када су кандидати имали и када је било више кандидата који су имали исте максималне оцене, а онда је требало да се одлучите, рецимо, за једног, двоје, или неколико од њих. Рецимо, ја знам податак за Тужилаштво у Београду – било је 25 кандидата који су имали потпуно исте оцене, максималну оцену осам, дакле пет са испита и три са разговора, а онда се Комисија Државног већа тужилаца одлучила за шест од тих 25. Како?

Дакле, било их је 25 са истом оценом, ви сте се одлучили за шест. По ком критеријуму? Морали сте да уводите неке додатне критеријуме да бисте то одредили. Који су то критеријуми? То морамо да знамо да бисмо могли да видимо да ли сте добро урадили посао. Ми смо они који вас контролишу овде.

Знате, изгледа да постоји у јавном тужилаштву, уопште, нека врста тенденције скривања биографија, скривања података о томе како оно ради. Дакле, поред чињенице да постоји много података о јавним тужиоцима које нам нисте доставили, поред чињенице да не знамо како је Комисија доносила оцене са тих усмених разговора, било је, рецимо, и случајева, односно, пардон, нисте такође доставили ни, оригинално, просечне оцене свих кандидата са студија које сте предложили за заменике јавних тужиоца. Па сте онда тек на реакцију повереника за информације од јавног значаја доставили те податке.

Да вам не помињем случај да је пре неколико месеци исти тај повереник тражио од јавног тужилаштва податке о тужиоцу који је задужен за случај Савамала које јавно тужилаштво није хтело да достави, па је онда повереник казнио тужилаштво, па је онда тужилаштво, замислите, подигло тужбу против повереника за информације од јавног значаја због тога што је тражио те информације. Па је л' ми можемо да знамо уопште било шта о томе који људи седе у тужилаштву и какве су њихове биографије? Или ако се било ко усуди да тако нешто пита, добиће тужбу од јавног тужилаштва. Ово нема везе са вама, само говорим, јер вам ово изгледа да уводите као неку врсту тренда који постоји у јавном тужилаштву.

Да закључим ово што сам говорио. На почетку сам рекао да начин на који се овако важни функционери бирају може значајно да утиче на њихов рад у будућности. Људи који се бирају нерегуларно, не знам због чега их доводите у ову ситуацију. Верујем да највећи број тих људи апсолутно заслужују да ту буду, али остављате једног црва сумње о томе да ли су заиста сви такви.

Дакле, људи који се на овакав начин бирају на ова места веома лако могу касније да потпадну под политички утицај. Људи који се овако бирају остају дужни некоме, а они који су дужни они онда те дугове у будућности морају да враћају. То није добро за правосудни систем.

То није добро за ниво корупције у овој земљи и ја бих вас молио да ако можете поново размотрите или барем дате неке одговоре, можда сте ви потпуно у праву, барем дате неке одговоре о томе због чега је оволико пуно пропуста направљено у овом поступку предлагања, због чега не можемо да имамо приступ свим информацијама које су релевантне. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Повреда Пословника. Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине Арсићу.

Рекламирам члан 108, да се о реду на седници стара председник Народне скупштине, председавајући, тј. у овом тренутку ви. Прекршили сте и члан 103. јер ми малопре нисте дали повреду Пословника, иако неко ко рекламира повреду Пословника има приоритет у односу на све друге говорнике. Тако да, ја знам за тај ваш анимозитет према посланицима Демократске странке, али вас молим да се држите Пословника.

И, ако можете да ми одговорите само, ту не мислим на претходног колегу који је говорио, већ на оног пре њега, да ли ја сада могу овде поводом ове тачке дневног реда да говорим о томе какве ће затворске казне да добију криминалци који данас у Врбасу малтретирају одборнике Демократске странке и прете им да гласају за вашег председника општине... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Радослав Милојичић: Зашто сте ми сада одузели реч?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Зато што то није предмет повреде Пословника.

(Радослав Милојичић: Није ни претходни говорник говорио о теми...)

Господине Милојичићу, мени ништа друго не преостаје него да вам...

(Радослав Милојичић: Претходни говорник је...)

ПРЕДСЕДНИК: Је л' то то? Пословник? Па ово што сте изнели нема везе са одредбама Пословника.

(Народни посланици говоре у исто време.)

(Радослав Милојичић: Председнице, нисте били ту.)

Ту сам ја стално, веровали или не.

Пуно вам захваљујем.

Пословник председавајући није повредио.

(Радослав Милојичић: Јесте, није ми дао реч. Члан 103.)

Добићете реч кад дођете на ред, а и добили сте, колико сам видела, док сам вршила консултације са мојим колегом Александром Мартиновићем.

Само полако, не знам шта се овде дешава...

Министре, не можете да добијете реч на Пословник.

Само помоћ мала...

Министре, ви желите да одговарате на дискусију? Морам да избришем листу да бисте се ви пријавили.

Немојте, Марко, молим вас. Министар има право да одговори на дискусију Душана Павловића.

(Марко Ђуришић: Кад не поштујете ред.)

Боже, какве силеције. Невероватно. Сачекајте, пустите министра да одговори Душану Павловићу. Немојте сваки пут да вичете на председавајућег кад покушава да води седницу, неукусно је. Стварно је неукусно, вршите терор овде.

(Радослав Милојичић: Сиђите доле, па дебатујте са посланицима.)

Хоћете бити љубазни да ваше приватне опсервације о вођењу седнице задржите за ресторане и кафиће у слободно време. А ја бих да дам реч министру.

Молим вас, слободно се пријавите и одговорите Душану Павловићу. Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Даме и господа народни посланици, с обзиром на то да је у претходној дискусији изнета тврдња да су Влада Републике Србије и Државно веће тужилаца прекршили закон у поступку предлагања јавног тужилаца, нисам сигурна да сам чула који су то аргументи и које су одредбе закона прекршене.

Морам да истакнем да је посланик напоменуо да имамо кандидате који имају 63 или 64 године који су предложени. Не знам зашто би била сметња да неко обавља јавнотужилачку функцију, с обзиром на то да до 65. године може да буде на месту јавног тужиоца или заменика јавног тужиоца. Закон о јавном тужиоцу изричито прописује да је приликом избора и предлагања кандидата за јавнотужилачку функцију забрањена дискриминација по било ком основу, самим тим и у погледу година живота.

Оно што је такође битно, морам да скренем пажњу да постоји процедура коју спроводи Државно веће тужилаца у којој врши рангирање и бодовање кандидата на основу стручности и оспособљености и достојности програма који јавни тужиоци изнесу, и на основу тог бодовања се врши рангирање.

Сама листа и ранг-листа кандидата налази се на сајту Државног већа тужилаца, и привремена ранг-листа и коначна ранг-листа, на основу које Државно веће тужилаца и предлаже кандидате.

Оно што је битно у поступку предлагања ових јавних тужилаца, то је да је Државно веће искључиво предлагало кандидате са највећим бројем бодова и неки од ових кандидата који су предложени имају максималан број бодова који могу да добију на основу вредновања, то је број бодова 70. Што значи да су сви ти подаци јавно били доступни и могли сте да се упознате са њима уколико сте били заинтересовани.

Што се тиче самог рангирања, мислим да Влада није морала да вам предложи и да вам оставља такве податке, с обзиром на то да је то поступак који претходно обавља Државно веће тужилаца. И оно што сам и у самом говору на почетку рекла, ово је први пут да Влада Републике Србије није вршила избор кандидата, већ је доставила Народној скупштини апсолутно све кандидате које је Државно веће тужилаца предложило, управо да се не би говорило о било каквом политичком утицају на избор јавних тужилаца и народни посланици свакако не да не могу да контролишу и законитост поступка, мислим да и те како можете да контролишете кандидате које смо предложили с обзиром на то да је, верујем, Државно веће тужилаца стручност и оспособљеност оценило на најбољи могући начин, а када је реч о достојности, она се подразумева. Уколико било ко од посланика овде има неке податке, информације које могу да буду од значаја за дан за гласање, свакако имају право да то изнесу и истакну.

Тако да, уколико још инсистирате на томе да је било повреде закона, ја бих волела да нам кажете које су то одредбе повређене и да Влада Републике Србије није испоштовала процедуру када је у питању предлагање јавних тужилаца.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајућа.

Врло је компликовано дискутовати о оволико тема за 20 минута, колико имамо право, с обзиром на то да се ради о потпуно неповезаним стварима. Ја ћу покушати да што више кажем о свему што је на дневном реду.

Прво је Закон о судијама. Оно што је интересно то је да овај закон није предложила Влада, него један народни посланик, а Влада се, у допису који смо данас добили од председника Владе, сагласила са овим предлогом закона, уважавајући, каже, оно што пише у образложењу. И онда сам ја читао мало разлоге за доношење овог закона и никако нисам успео да пронађем разлоге којима се мења могућност избора председника судова у више од једног мандата и скраћује рок са пет на четири године. С обзиром на то да је иста ова већина у новембру 2013. године изменила Закон о судијама, у ком је стајало да је мандат председника суда четири године и да може на то место да буде биран поново.

Ја једино могу да разумем да колега Мартиновић тада није био у Парламенту. Тада је, као што каже ова књига, „газио“ Тому и Вучића... па

једна књига..., данас се овде делила по Скупштини... и он није био ту када је већина, којој сада припада, изменила Закон о судијама. Мислим да би требало министарка правде, иако ни она није била на тој функцији тада али је континуитет власти у Србији који постоји пет година, да нам објасни шта је то било лоше у тим изменама које је иста ова већина пре непуне четири године усвојила и сада враћа на старо. Јер ја из овог образложења ништа нисам видео, ниједан аргумент да се то сада промени онако како је то било 2013. године.

Али то је манир ове власти – пет година, мењају се ствари, врте се укруг. Једна од првих измена била је управо то. Рекли сте једном на пет година и нема никаквог продужења што се тиче пензија, одласка у пензију и слично. А онда се за ових пет година све мењало, па је могао неко да остане на функцији и пошто стекне законски услов за одлазак у пензију на једној функцији, на другој функцији. Ево га сада поново то. Значи, може да остане на функцији председник суда до краја мандата, може поново да се бира. Јесте ли погрешили? Реците да сте погрешили и где сте погрешили, а грешите у свему што радите, јер не знате шта радите.

Промена овог закона није дошла из Владе, која би морала да организује јавну расправу, па да се прича о томе какви су ефекти промене из 2013. године и шта је тада лоше урађено и зашто је ово урађено сад. А урађено је зато што овај закон има своје име и презиме. Он се тачно ради за одређене људе, одређене људе који су одани власти, људе, од оних 600 судија чланова СНС који сада треба да остану на својим функцијама и да одраде неки посао за СНС.

Ја позивам предлагача закона да нам до краја расправе каже који су то људи, њихова имена и презимена. Ово су закони који се пишу за одређене људе, закони којима се нарушава начело општости код доношења закона. Зато је стање у правосуђу Србије из године у годину све лошије и лошије. И ту ћу да станем, јер желим нешто да кажем о међународним споразумима, којима се Србија задужује за додатних 208 милиона евра. О томе од стране предлагача, а то је овде министарка Кубуровић која није рекла ни једну једину реч.

Она је овлашћена од Владе да говори и о ова два закона. И као што је прочитала, везано за избор тужилаца, могао је неко из Министарства финансија да јој достави да прочита нешто и о овим зајмовима и да видимо зашто се држава Србија задужује за нових 208 милиона евра.

Који су то ефекти за 182 милиона евра кредита Први програмски зајам за развојне политике у области јавних расхода и јавних предузећа? Како ће то да се унапреди рад јавних предузећа за 182 милиона евра, колико Народна скупштина треба сада да одобри да се повећа дуг Србије? И да нам да она одговоре о стању у јавним предузећима, о томе да је 4. марта ове године, по закону који је ова скупштина усвојила, истекао рок да се окончају избори свих директора у јавним предузећима. Годину

дана како је усвојен закон, 2016. године у марту, Влада је имала да оконча избор директора. Да ли је окончан? У колико је окончан? Ни у једном. Ево, ја ћу да кажем, ни у једном. Влада је једва успела да распише огласе за избор директора у тим јавним предузећима.

А шта је радила у тих годину дана? Наставила са праксом постављања партијских кадрова на места директора јавних предузећа. Најсвежији пример – Коридори, наш бивши колега Бабић, в.д. директора, директор Поште, в.д. директора, посланица, наша колегиница, директор Србијагаса, посланик, директор. Па да ли је то у складу са законом који смо донели овде пре годину и нешто дана? Зашто доносимо те законе ако их не поштујемо? И шта да очекујемо, шта ће се десити са ових 182 милиона евра које треба да оду у развојне политике јавних предузећа?

Волео бих да ми министарка објасни које су то политике, шта ће то да се ради у јавним предузећима, да ли ће да се смање губици који ће ове године износити преко 300 милиона евра. Јавна предузећа у Србији су највећи генератор дефицита.

Има везе, јер говоримо о зајму од 182 милиона евра за јавна предузећа. А какво је стање у јавним предузећима? Да ли треба да кренемо редом, од ЕПС-а, од Србијагаса, Поште, Електромреже? Колики су губици и шта се тамо дешава? Колико је била мања производња струје у ЕПС-у у марту ове године у односу на март прошле године, у фебруару ове године у односу на фебруар прошле године?

Шта је са читањем електричних бројила? Ако је све било у реду, зашто се поништио уговор и ради се сада нови конкурс? Све су то питања о којима овај парламент треба да разговара, а Влада нас није удостојила да пошаље неког ко ће о томе рећи једну једину реч, него очекују да се овде гласа и да се да одобрење да се Србија задужи за 182 милиона евра.

Наравно да Посланичка група СДС неће подржати ове споразуме, без расправе и тога да знамо за шта ће те паре бити потрошене, ко је одговоран за стање у којима се сада налазе јавна предузећа Србије.

Хајде да кренемо даље. Какав однос има ова скупштина према хитном поступку? Имамо две тачке после, четири и пет, ваљда, чини ми се, дневног реда, где треба да се утврди престанак функције одређених људи, по хитном поступку. И онда, од 27. децембра чекамо тај хитан поступак до 11. маја, четири и по месеца, хитно. Стварно је хитно.

И сада нешто да кажем, драго ми је што је министарка неколико пута нагласила како се Влада није мешала у предлоге који су долазили из Државног већа тужилаштва за тужиоце о којима данас расправљамо. Сада ја вас да питам – да ли је истина да је Државно веће тужилаца упутило Влади три имена за тужиоце за ратне злочине? А колико је Влада упутила Скупштини имена? Два. Значи да је мењала. Значи, рекли сте неистину, јер сте рекли да није мењала ништа. Ја сам вам нашао једну

промену. Не кажем ја да ли Влада има или нема права, ја говорим о томе да је министарка неколико пута инсистирала – ништа нисмо мењали. Мењали сте. Мењали сте, лагали сте. То је манир целе владе, не чуди ме да то и ви радите.

Шта је проблематично код овог избора? Влада је нама послала два имена. И, за оне који су ту мало дуже од овог једног сазива, та имена нису ништа ново. Ја ћу вас подсетити, пошто је већина била ту у децембру 2015. године, да су иста ова два имена, и Снежана Станојковић и Милан Петровић, поред још три имена, били кандидати за тужиоца за ратне злочине. И расправљали смо овде у Парламенту у децембру 2015. године, пре истека мандата тужиоца који је тада био на тој функцији, и ниједан кандидат није добио већину.

Госпођа Снежана Станојковић добила је 75 гласова посланика, а господин Милан Петровић пет. Највише гласова добио је господин Дејан Терзић, који сада није прошао Владу. Значи, било је то треће име на предлогу које је послало Државно веће тужилаца, али се тај кандидат није нашао пред нама. И шта ми сада да очекујемо, који ће кандидат добити већину овде ако пре годину и по дана ниједан није добио већину? Зашто се играмо са том институцијом? Шаљу се иста имена после годину и по дана. Шта се променило?

Влада нам је послала само биографије, али није нам послала, рецимо, планове рада. Државно веће тужилаца је, када је утврђивало листу кандидата, јер је било пет кандидата, разговарало са њима, дало оцену стручности. Ту су сви добили максималан број поена, али су се те оцене разликовале у представљању програма. И госпођа Снежана Станојковић, колико сам ја успео да нађем, добила је 19,6 поена, господин Милан Петровић 13,6 и господин Дејан Терзић 11,6, тако их је и рангирала и послала Влади. Али ми нисмо видели те програме. На основу биографије очекујете да се определимо за људе који су већ били овде и нису добили подршку. Па то је неозбиљно, то је неодговорно. Ви урушавате институцију Тужилаштва за ратне злочине на овај начин.

Сигуран сам да постоји пуно случајева којима то тужилаштво треба да се бави да би спрали љагу са свих оних грађана Србије који у ратним злочинима, а то је највећи број, нису учествовали. Треба да буде осуђен свако ко је чинио ратне злочине у Србији и у име српског народа. Ко није учинио, наравно, требало би да буде ослобођен. Никада нећемо да кренемо напред уколико не скинемо ту љагу која стоји на свакоме од нас.

И на крају желим нешто да кажем о избору судија који се први пут бирају и председника судова. Ми смо овде добили кандидате за избор председника седам судова, предлог је послат 31. октобра 2016. године.

Моје прво питање је – на који мандат их бирамо? Да ли их бирамо на пет година или их бирамо на четири године, ако се усвоји сада ова измена? Тридесет првог октобра било је пет година једанпут. На колико

их сада бирамо? Нисмо чули ништа о њима. Нико нам се из Високог савета судства није обратио.

А следеће питање је везано за избор три судије који се први пут бирају на судијску функцију. У образложењу стоји да је конкурс за ова три места расписан 14. априла 2016. године, значи, пре више од годину дана. Моје питање је, с обзиром на то да се тих годину доста дешавало на пољу избора судија који се први пут бирају на функцију – да ли су ова три кандидата полагала тест? Тест је обавеза која је по правилнику морала да буде усвојена до 29. марта 2016. године од стране Високог савета судства. Па Високи савет судства није то урадио на време, па је поништен оглас за судије који је био из септембра прошле године, јер није био усвојен правилник и по њему није извршено тестирање, а то је обавеза по закону.

Сада сам, припремајући се овде, видео да је Правилник усвојен у фебруару ове године, да се у њему налазе 782 питања, а била је прича да ће бити 200. С обзиром на то да овде у образложењу не видим када је обављен разговор са овим кандидатима, да ли су ови људи, ови кандидати прошли сада тај законом обавезан део и да ли је овај предлог у складу са законом или не?

Све ове ствари не дају нам право да гласамо ни за један предлог који се налази на дневном реду у овој обједињеној расправи. Све што смо чули и у претходној расправи о стању, о избору тужиоца, али пре свега о стању у Тужилаштву, у коме се, срећом, сада све више и слободније говори од стране самих тужилаца о политичким и другим притисцима којима су изложени. Чињеница је да је Тужилаштво добило и Повереника за самосталност, који сам говори о томе да постоје притисци. Као пример први и највећи говори у случају о Савамали, а можемо да му додамо и пример овога што се дешава у Бачкој Паланци – прогону једног полицајца који се бори против нарко-дилера, где јавни тужилац из Бачке Паланке не налази елементе кривичног дела, а после притиска тражи изузеће и случај се пребацује у Нови Сад, вероватно код неког подобног тужиоца.

Све што прође кроз Владу Републике Србије, оваква каква јесте, која ради на начин на који ради, која лаже, која лаже, доказао сам да лаже, јер је министарка неколико пута рекла нисмо мењали, а онда призна да је мењала, све те лажи, преваре и обмане, стање у Србији, у правосуђу, у економији, у здравству, школству, налажу нам да будемо против Владе и сваког предлога. Нећемо подржати ове предлоге.

Верујем да овде има часних људи и не желим ни на кога појединачно да бацим љагу, али ради се о једном нетранспарентном поступку, у атмосфери страха, у атмосфери притисака, у атмосфери аутоцензуре и цензуре. И док на те ствари не дамо одговор, ни као друштво, нећемо кренути напред, никаква Поглавља 23 и 24, акциони планови који се не испуњавају, јер не могу да се испуне јер Парламент не ради. Свега је пети радни дан у овој години, два усвојена закона, па верујем да смо само

за Поглавље 23 морали више од 20 закона да усвојимо по Акционом плану, а где је Устав? Реформа Устава до краја ове године, по Акционом плану. Никада ми тај посао нећемо завршити док је ова влада у мандату, и зато је добро да што пре оде.

ПРЕДСЕДНИК: Парламент ради сваки дан, колега. То да знате. Можете да дођете на посао сваки дан од пола осам до пола четири.

Реч има народни посланик Санда Рашковић Ивић.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Госпођо министарка, уважена господо из Министарства, даме и господо народни посланици, као што су и моји претходници стављали примедбе на то да смо добили сазив са 43, а сада је искрсла и 44. тачка, јако је тешко говорити о свим тачкама, па ћу се ја онда сконцентрисати на 1. и 2. тачку дневног реда, односно на Предлог закона о изменама и допунама Закона о судијама и о њему ћу најпре говорити.

Овде видимо да се скраћује мандат председницима судова са пет на четири године и да је могућ реизбор, а и да се продужава радни век судији који поред навршених година живота може да обавља функцију до истека судијског мандата.

Овде је, такође, у образложењу речено да се ово све ради да би се постигла већа ефикасност. Нисам успела, заиста, одавде да разумем у чему се та ефикасност састоји. Наиме, имамо ситуацију да ћемо продужавати радни век судијама који данас седе на пирамидама предмета и по начину на који су, ево и тужиоци, бирани, и многе судије биране, можемо, уз моју ограду да ту сигурно има и часних људи, закључити да се ради о послушним људима који ће завршавати послове за власт, односно за Српску напредну странку.

Што се саме ефикасности тиче, заправо, видели смо да ефикасност у одређеним случајевима постоји. Ефикасност је, рецимо, изванредно показана онда када је др Небојша Стефановић приватном тужбом тужио НИН, па је онда суд врло брзо пресудио, па је онда следећа инстанца ту пресуду оборила. Ту смо видели ефикасност.

Међутим, ефикасност, односно боље речено неефикасност суда могли смо видети на случају Савамале, где је истрага још увек у току, где не знамо ни ко су окривљени, иако је господин Вучић, премијер и председник, још пре годину дана, рекао да се ради о „комплетним идиотима из врха градске власти“.

Очевидно су се ти „комплетни идиоти из врха градске власти“ препознали, сложили су се с тим да су комплетни идиоти и нису се наљутили, нису тужили господина премијера за увреду, тако да ни ми, а ни они, нисмо могли да видимо каква је то ефикасност данашњих судова.

Ми можемо мењати закон колико год хоћемо, међутим, остаје један горак укус од истраживања које је рађено, путем анонимне анкете, о томе колико судије у Србији трпе притисак. По тој анонимној анкети 44%

судија се изјаснило да они трпе притисак. Да ли се ради о притиску који трпе из виших инстанци судске власти или о притисцима из извршне власти, то није дефинисано до краја, али је нађено да су најчешћи притисци из виших инстанци судске власти и из редова извршне власти.

Ми смо такође били сведоци што се тиче чак и Уставног суда Србије. И тај уставни суд Србије је, такође, трпео врло велики притисак и то од самог председника Републике, који је прво отезао с тим да се изјасни у вези Бриселског споразума, и још у вези са многим другим стварима, јер, наводно, ето треба мало да сачека док се не усвоји Уставни закон. Значи, то је једно флагрантно мешање извршне власти у рад правосудних органа, па је тако бивши судија Уставног суда, проф. Ивошевић, Уставни суд прозвао „зауставни суд“, односно касније и „зауздани суд“.

Тakoђе, овде нема, кад се говори о ефикасности, ни речи о томе шта се дешава са застарима. Наиме, у часопису „Нова економија“ из маја 2017. године говори се о застарима и нарочито о томе, повезују се застаре са улажењем у СНС, као, рецимо, код случаја Браце Кертеса, улажењем у коалицију или давања одређених погодности и финансирања Српске напредне странке.

Овде нема ни речи, у овој реформи, о реформи буџета, не тражи се никакав већи буџет, а знамо да, ако правосудни органи немају властити буџет, они немају своју аутономију и да, ако чекају на кашичицу или на капаљку да им неко да паре, неће моћи да буду довољно самостални.

Све нам ово говори о томе да је велики притисак на правосудје, да је начин на који се бирају и судије и тужиоци, понављам, сигурна сам да има и часних људи, али један велики део је свакако под утицајем садашње власти. Ту бих цитирала и Стивена Спилберга који је описујући једну банана републику, а то се може односити и на ову нашу Домановићеву „Страдију“, рекао – ако не владаш судовима, не владаш уопште. Мени се чини да сте управо ви, као данашња власт, узели ту максиму, и ви ћете заиста владати судовима да бисте владали.

Друга тачка о којој бих желела нешто да кажем јесте Споразум о зајму (Први програмски зајам за развојне политике у области јавних расхода и јавних предузећа) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој. Прво, оно што је мени било посебно занимљиво, јесте био рок отплате. Наиме, овде обично бива тако да је рок отплате сваког зајма негде пет до седам година, али овде испада да је фантастичан рок отплате до 15. новембра 2036. године. Рекли бисмо, на први поглед, јао дивно, не морамо да враћамо паре до 2036. године, међутим, све време док откуцава тај сат ми морамо, као држава, да плаћамо камате, а овај зајам треба, иначе, да повучемо већ до марта 2018. године.

Ми знамо да је стање, иначе, и у свету врло нестабилно и да су светске економске прилике јако нестабилне, тако да компоненте које

одређују стопу камате могу јако да варирају, посебно гледано са аспекта овако дугачког временског периода.

Даље, пронашла сам овде у Одељку II, у оквиру Програма, где у параграфу А стоји, у Општим одредбама, каже: „Зајмопримац може повлачити средства Зајма у складу са одредбама овог одељка и додатним инструкцијама које Банка може утврдити у обавештењу Зајмопримцу.“ Е сад, какве су то додатне инструкције и шта то заправо значи?

Даље се наставља у параграфу В, Услови за повлачење транше, где каже: „Повлачење средстава из јединствене транше Зајма неће се вршити уколико Банка није задовољна (а) реализацијом Програма од стране Зајмопримца; и (б) адекватношћу оквира макроекономске политике Зајмопримца.“ Овде се поставља питање наше економске независности или зависности, јер овај зајам који држава узима може, једноставно, да се укине уколико зајмодавац није задовољан са оним како се ствари овде одвијају, другим речима, није задовољан како ова држава слуша, односно не слуша.

Наравно, поред ових ствари, обратила бих пажњу и на то да ми узимамо кредит од 182.600.000.000 евра, да бисмо могли да реанимирамо, односно помогнемо рад јавних предузећа. Овде се највише помиње предузеће „Електропривреда Србије“.

Пошто нисам из те бранше, консултовала сам шта о томе каже Фискални савет, а Фискални савет је, даме и господо, неко кога уважавамо и ми овде и кога уважавате, уосталом ви сте тај фискални савет и поставили. Павле Петровић, председник Фискалног савета каже да ЕПС није урадио систематизацију радних места, да су инвестиције у ЕПС-у мање од амортизације и да је ЕПС једна темпирана бомба где је одбројавање експлозије управо у току и то на челу са генералним директором Милорадом Грчићем.

Ту се, у чланку који је писао господин Ћулибрк у НИН-у, а реферишући се на налазе Фискалног савета, каже да су штете од поплава у 2014. години за ЕПС биле 100 милиона евра, а ове године је у прва три месеца ЕПС искеширао 50 милиона долара, јер није успео да произведе струју. Зашто није успео да произведе ту струју? Није успео да произведе струју јер нема инвестиција, амортизације су веће, не зна се када ће прорадити „Костолац“, и Агенција за привредне регистре је сврстала, за 2016. годину, ЕПС на друго место ранг-листе фирми са укупним губицима од 103,5 милијарди динара, одмах иза „Србијагаса“.

Такође, члан Фискалног савета господин Владимир Вучковић упоређује рад ЕПС-а са радом ЧЕЗ-а, односно чешке електропривреде и каже – ЧЕЗ је направио нову систематизацију. Сада у ЧЕЗ-у ради 26.000 запослених и ЧЕЗ приходује десет милијарди евра годишње, док ЕПС има 30.000 радника и приходује две милијарде евра, и видимо која је ту огромна разлика.

Овај мањак инвестиција у односу на амортизацију, коју сам ја већ поменула, износи између 15 и 20 милијарди динара, што значи да ово предузеће ни не одржава ове производне капацитете, а камоли да их увећава, а финансијски дуг ЕПС-а се од 2009. године па до краја 2015. године удвостручио и износи 1,1 милијарду евра.

Наравно, у ЕПС-у поред свега овога нису јасни ни механизми управљања. Није јасно ни шта ће бити са радницима ЕПС-а са територије Косова и Метохије.

Мени не би било жао да се ми задужујемо да подигнемо ЕПС на ноге, али ја видим да су јавна предузећа партијски плен. То видимо и по менаџментима, односно по управљачким тимовима који у јавним предузећима седе.

Ми видимо да овде, овде је већ речено, а ево ја ћу поновити, имали смо господина Бабића који је стављен на чело „Коридора“ који нема апсолутно никакве квалификације да буде на том месту. Имамо госпођу која је в.д. директора „Поште“, такође без квалификација да буде на том месту. Ми имамо и у ЕПС-у разне директоре који су били власници печењара, тако да имамо неукост која овде царује Србијом, а ми се задужујемо и задужујемо своју децу и своје унуке са још додатна 182 милиона евра.

То није економија. То је ватрогасна економија. То је гашење пожара и сада постоје само две ствари – или је неком у интересу да ЕПС потпуно растури и тако га растуреног онда, као спасилац, понуди неком страном инвеститору или ћемо наставити да се овако до бескраја задужујемо и да даље постављамо људе који ничим не заслужују да воде предузећа која ће упропастити, а и Србију и све људе у њој. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реплика. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Право на реплику – помињање странке, директно, и то у контексту, морам да признам, врло чудном, питање финансирања и Српска напредна странка. Је л' тако било? Врло чудном не због тога што долази и од кога долази, дакле неке ствари, ми већ овде врло добро знамо, од неких и могу да се очекују, шта год била тема. Међутим, врло чудно због тога што је избор пао, па, баш на ову тему, јер, знате, поред тога што, наравно, са финансијама СНС нема ама баш ништа спорно, кад год се неко трудио да било шта сазна добио је комплетно све податке.

Постоји и друго питање – шта ћемо са питањем финансија оних од којих се ова тема покреће? Шта ћемо са тим? На пример са посланичком групом која је формирана од стране – чули сте вероватно за оног веома успешног досовског кандидата Јеремића. Шта ћемо на пример са онима који су силне милионе уложили у кампању и пре него што је званично почело? Је л' то можда питање за неке званичне органе и за неке

званичне анализе, они, који су силне милионе потрошили и током те кампање, за које наравно не само да се не зна порекло, него никаквог оправдања неће ни бити.

Данас медији шпекулишу да се и они који су давали позајмице великодушно интересују – када ће видети тај свој новац. Шта ћемо са онима који данас када причају о задуживању ни на секунд не ставе прст на чело и не запитају се – ко је пре само неколико година, значи није то било не знамо када па да се не сећамо, толико задужио ову земљу и под таквим условима да је улетела у онај вртлог који је премашио законске оквири, који је увалио све у дубоке проблеме и што никада нису ни умели ни желели да реше, што јесте решио Александар Вучић и та Српска напредна странка, коју помињу, и што ће наставити да решава.

А за силне милионе ти и такви добили су – колико ? Па мање од једног процента по милиону на изборима. Хвала лепо. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Санда Рашковић Ивић: Реплика.)

По ком основу? Није вас споменуо. Говорио је о кампањи Вука Јеремића.

(Санда Рашковић Ивић: Споменуо је посланичку групу.)

Није он споменуо вашу посланичку групу. Једино ако желите да нам саопштите да сте посланичка група Вука Јеремића.

(Санда Рашковић Ивић: Нисам.)

Па онда хвала вам. Помогли сте ми.

(Санда Рашковић Ивић: Немојте да будете безобразни.)

О, хвала на комплименту. О, безобразлуку никад краја. Пуно вам хвала.

Посланице Санда Рашковић Ивић, ви нисте Вук Јеремић. Нисте посланички клуб који је ушао на изборима уз помоћ кампање Вука Јеремића. По ком основу вама да дам сада реплику?

(Санда Рашковић Ивић додајује.)

Није. Узмите његов говор од две минуте. Прочитајте, дођите до мог стола и докажете ми. Хвала вам пуно.

Реч има министар. Изволите.

(Санда Рашковић Ивић: Тренутак један...)

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Пошто је овде изнето да говорим неистине, односно да лажем, морам само да подсетим шта сам рекла на почетку у вези с избором тужиоца за ратне злочине.

На седници одржаној 27. септембра 2016. године Веће је утврдило Листу од три кандидата за избор тужиоца за ратне злочине коју је доставило Влади. Имајући у виду специфичност у погледу стварне и месне надлежности Тужилаштва за ратне злочине, биографије предложених кандидата, досадашње искуство у поступању предметима за кривична дела која су у надлежности Тужилаштва за ратне злочине, као и критеријуме из

члана 5. Закона о организацији надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, Влада је Народној скупштини предложила листу од два кандидата за избор тужиоца за ратне злочине и то: Снежану Станојковић, заменика у Првом јавном тужилаштву у Београду, и Милана Петровића, заменика тужиоца за ратне злочине, што значи да није истина да нисам рекла да су била предложена три кандидата од стране Државног већа тужилаца.

А када је реч о избору тужилаца у основним и вишим тужилаштвима, ту је предложена листа онако како је ...

(Марко Ђуришић додајује.)

Па сад ви процените ко лаже а ко не говори истину.

ПРЕДСЕДНИК: Санда Рашковић Ивић, по Пословнику.

Изволите.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Члан 107. Пословника, достојанство Народне скупштине.

Госпођо председнице, ви сте били дужни да овде уведете ред и мир и да се дискутује о теми. Управо је претходни млади колега говорио потпуно ван теме. Ја нисам поменула никакво финансирање Српске напредне странке и мене је његова дискусија јако подсетила на то када ја студента питам који су симптоми шизофреније, а он мени почне да прича о томе када је рођен Наполеон.

Значи, то није имало ама баш никаква везе и престаните, молим вас, да се стално вадите на неке измишљене везе, моје или овог клуба, са Вуком Јеремићем око приче од тога да смо, ето, ми сви који смо били раније све упропастили. Па ви, господо, газдујете шесту годину ...

(Председник: То је реплика, посланице. Извињавам се што вас прекидам. То је реплика.)

Па ево, реплика, личи на његову.

ПРЕДСЕДНИК: Па ето, видите како то изгледа. Свако ради шта хоће.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Па сад извол'те.

ПРЕДСЕДНИК: Значи, не може реплика на реплику. Члан 27. говори о достојанству.

Извињавам се, члан 107.

Рекли сте да уведем ред и мир. Ред и мир, барем сада, постоје.

Добро, посланица Санда Рашковић Ивић и не жели да чује одговор, али и ви сте причали о печењари; то такође нема никакве везе са дневним редом. А ово није била дискусија о дневном реду него реплика, али како год хоћете.

Пословник. Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Само напомена у вези члана 103. Унапред вам кажем да не тражим да се изјашњавамо гласањем, али мислим да постоји једна ствар коју увек треба имати у виду када се догоди нешто попут овога што се догодило малопре. Дакле, реч је о очигледном пропусту. Када се укаже на Пословник, па се онда не да одговарајуће образложење, па се искористи за реплику, није било нарочито убедљиво, сви смо томе сведоци, али грешка је почињена. И мислим да у сваком случају треба да постоји одређена одговорност.

Знате, овде је неко искористио прилику да устане, тражи реч по Пословнику да би реплицирао. Још једном, није било никаквог ефекта, али мислим да мора да постоји одређена одговорност. Члан 103. каже у ставу 8. да, кад се направи грешка те врсте, дакле не рекламира се адекватно, онда може да се остане без дела времена за даљу расправу. На то сам ја хтео да укажем овом приликом. Јер знате...

(Председник: Можете само на повреду Пословника.)

Тако је.

Дакле, само да укажем на то да водимо рачуна о томе током даље дискусије, а што се тиче непознавања Пословника, а боже мој, имали смо ми већ један курс за младе посланике, вероватно можемо да га организујемо још који пут током овог сазива. Ја сам сигуран да би многим овде врло добро дошао. Ето, нека то буде конструктивни предлог са моје стране. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Не осећам никакву одговорност, а посланица није баш тако страшно злоупотребила Пословник да бих ја морала да користим став 8. Имамо много драстичнијих примера па нисам користила став 8. Али, ако сматрате да треба да гласамо о повреди Пословника, коју могу само ја да починим... Хвала.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Због изузетно кратког времена које сте нам оставили за расправу, моћи ћу тек да загреbem једну овако важну тему. Предложеним изменама и допунама закона који је предложио уважени колега, шеф посланичке групе владајуће већине, врши се још један утицај политике на правосуђе.

Наиме, ми из овог образложења не видимо који су то разлози и зашто је било потребно да поново у кратком року мењамо законско решење и да поново вратимо могућност реизбора председника судова, да скратимо њима мандат и да им продужимо останак на тој функцији ако испуњавају услове за старосну пензију? Нема нигде никаквих образложења, нема става упоредне праксе, нису се изјасниле ни стручне организације о том питању, што значи да нико није питао струку, нити теоријске доктрине.

То је још један доказ да, пре свега, нема ни стратегије како Српска напредна странка управља правосуђем, а ја бих хтео да кажем да је

ово чак и незаконито решење, с обзиром на то да члан 59. Закона о судијама има једну старију и општију норму, где изричито одређује да мандат престаје навршавањем радног века, када судија наврши 65 година живота. Није вам први пут да имате један закон са противречним одредбама.

Међутим, имамо ми много важнијих проблема у српском правосуђу него што је овај закон покушао да наметне као тематику. Мало пре је поменуто да је 44% судија изјавило у анонимној анкети Друштва судија Србије да је трпело притиске, и пре свега је таргетирано као највећи извор притисака председнике судова, који јесу канал којим најчешће иде утицај политичких структура извршне власти и политичких партија на правосуђе. Међутим, хтео бих да кажем да ми то можемо да сагледамо и из једног другог угла.

Наиме, члан 280. став 1. Законика о кривичном поступку прописује да државни и други органи, правна и физичка лица, пријављују кривична дела за која се гони по службеној дужности. Став 2. истог члана каже да ће Кривичним закоником бити предвиђено у којем случају непријављивање кривичног дела представља кривично дело.

Кривично дело према члану 332. став 2. Кривичног законика представља када – службено или одговорно лице које свесно пропусти да пријави кривично дело за које је сазнало у вршењу своје дужности, ако се за то дело по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна, казниће се затвором од шест месеци до пет година. Даље, Кривични законик предвиђа да су то: злоупотреба службеног положаја, кршење закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика, трговина утицајем, примање мита и давање мита.

Сада постављам питање – ако је 44% судија рекло да је било принуђено да доноси одлуке не по закону, него под утицајем, а чули смо какве су то структуре утицаја, да ли су онда они само жртва или можда и саучесници једног таквог стања у правосуђу? Такође, њихове колеге које имају та сазнања да постоје колеге које су жртве тих притисака и да су починили кривична евентуална дела, а не пријављују та кривична дела, да ли и они крше закон? Ово је врло проблематично питање и мислим да треба дати један такав аспект посматрања.

Овде постављам, откако сам посланик, једно питање и никако нисам добио одговор – шта је са 650 исписница судија и тужилаца који су у тренутку када су се учланили у СНС имали право, јер нису били на својим функцијама, али када их је Уставни суд вратио, није им дата исписница? Где су исписнице са датумима њиховог ишчлађења из СНС?

Видите, својевремено док сте ви из владајуће већине били у опозицији, критиковали сте утицај западних невладиних организација у реформи правосуђа, УСАИД, немачки ГИЗ, изузетно издашно су вршили уплив у правосудни систем и реформу такозваног правосуђа. Међутим, они то и даље настављају да раде. Сама та Правосудна академија, коју сте

критиковали као опозиција, сада је један стуб које ваше министарство правде пропагира и залаже се. Шта је, рецимо, са Фондом за хуманитарно право и разним другим организацијама које су и даље присутне у српском правосуђу? То вам је македонски сценарио који ви стално помињете, а сами га негујете у једној грани власти каква је правосудна власт.

Е видите, хтео бих да укажем на одређене примере о овоме што сам говорио. Наиме, сада је актуелна афера са „Дајнерсом“. Овде сам постављао питање када смо усвајали измене Кривичног законика и када смо обрисали члан 228, значи да кривичном гоњењу не подлежу више платне картице без покрића. Међутим, шта ћемо сада што је неко до 2016. године дозволио „Дајнерсу“, који није био банка већ ДОО, да издаје платне картице? Тек тада је Народна банка Србије донела пропис којим је увела њега у законске токове. Шта ћемо што су тужиоци, на пример Прво основно јавно тужилаштво и тужилац Љуба Ђорђевић колико је људи гонио, на основу ког прописа је „Дајнерс“ био третиран као неко ко може да издаје платну картицу? Исто тако, ево нека нам Први основни суд каже колико је лица пресуђено по томе.

Даље, како иде вршење кривичних дела од стране људи у правосуђу? Објавили смо једну аферу, назвали смо је „Двериликс“, која се тиче изношења разног доказног материјала који није коришћен за оно за шта је прибављен, за процесуирање кривичних дела, већ служи за политички утицај. Ја овде упућујем да је Зоран Ђопић Ђопа, лице које је осуђено правоснажно и у Србији и у БиХ, 18.2.2009. године обавило више телефонских разговора, где се види да је обавило састанак у кафићу „Зодијак“ на Сењаку са председником Привредног суда у Зрењанину, где су договарали решења у одређеним поступцима. А каква су то решења види се, рецимо, из његовог разговора 2.3.2009. године, документ носи назив – „Државна тајна“, имате га у судским списима, број 5291, где он каже за „Шећерану“ у Зрењанину, која је била у стечају, одређеном лицу које купује, Н.Н. лице, мушко лице – „Не, не купујеш од државе, купујеш од мене, ја ћу да ти продам, зато сам и увео фирму у стечај, реорганизација, значи чисто, без динара дуга, без радника, без ичега, без терета.“

Да ли је икада одговарао овај судија? Ево питам људе из Државног већа тужилаца који су овде присутни – шта они раде по том питању, или шта раде по питању што одређени посланици из Посланичке групе Двери износе документе који су квалификовани као државна тајна и указују да ви, људи, не радите свој посао? А у следећим тачкама ћу вам објаснити зашто не радите свој посао и зашто је ово битна политичка тема.

Тачка 11. овог дневног реда, придружујемо се захтеву да се укине и Суд и Тужилаштво за ратне злочине. Апсолутно нема потребе за тим. Тај суд је имао политичку функцију до сада и није радио свој посао на законит и ваљан начин, то је овде свима јасно. Зашто га и даље држимо? Нећу понављати образложења која су рекли одређени посланици пре мене,

али бих такође потенцирао одређене скандале српског правосуђа који се тичу поступака под тим судом и тај случај који је само једном речју поменут, а заслужује више, а то је случај „Овчара“ и судбина пет лица која је тај суд упропастио: Предрага Милојевића званог Кинез, Милована Чужанина званог Камени, лице Драгомир, заборавио сам, мислим да је Милојевић звани Цеца из Сремске Митровице, Љубоја Маре и Вујо Златар. То су лица која су жртве српског правосудног система и ми се сада овде сви правимо, забијамо главу у песак, а нико не одговара за то, бројна кривична дела извршена од стране лица умешаних у тај поступак, по налогу управо иностраних центара моћи, Америчке амбасаде, господина Сема Назара, који је тада био у Амбасади, Фонда за хуманитарно право и Наташе Кандић.

И објасните ми, молим вас, како, рецимо, организује то тужилаштво да долазе из Босне и Херцеговине да саслушавају овде лица из Србије, наше држављане, да их водимо тамо на реконструкције одређених догађаја. Знате да је због таквих ствари избио Први светски рат? То тужилаштво не ради свој посао, а доказ за то је... Да ли је икада покренут поступак за први и основни злочин из ког произлазе сви остали злочини који имају везе са ратним дејствима – злочин против мира? Ако га не познаје Статут Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију, познаје га наш закон и зашто Тужилаштво никада то није процесуирало? Зато мора бити укинато.

Сада бих замолио и министарку да ме пажљиво слуша за следеће две тачке дневног реда, јер је малопре сама тражила да укажемо на недостојност одређених лица која не би требало изабрати, а има везе и са њом лично. Доћи ћу и до тога.

Наиме, у тачки 41. бирамо господина Миљана Дедића за заменика у Трећем основном тужилаштву, и то лице је спорно. Наиме, Агенција за борбу против корупције упутила је један допис Тужилаштву, Апелационом тужилаштву, односно Првом основном тужилаштву на основу кривичне пријаве Анђелке Дедић против судског вештака Мирјане Лабовић. Тражили су обавештење о фази поступка. И, добили су два дописа од надлежног тужилаштва – 9. фебруара 2007. године, катастарски број 4027/16 и исти број 21. фебруара 2017. године: прво је било да од УКП и Полицијске управе Београд прибављају потребну документацију, а 21. обавештавају да су утврдили да нема елемената кривичног дела.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас да не читате бројеве судских списа.

СРЂАН НОГО: Добро. Какве то везе има?

Ја ћу тражити да ми се достави диплома заменика јавног тужиоца Сузане Ристић, предложеног кандидата Дедића, као и тужиоца Првог основног тужилаштва господина Ђорђевића... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Грешком сам вас искључила уместо себе. Нема зле намере, вратите...

СРЋАН НОГО: Баш на овоме да ми нестане реч, врло занимљиво.

Господин Ђорђевић је обећао место тужиоца овоме кандидату зато што је тај кандидат потписао тај допис Тужилаштву од 21. фебруара 2017. године да нема елемената кривичног дела, за шта му је обећано да ће бити јавни тужилац.

А зашто је занимљива госпођа Лабовић? Између осталог и АТП Војводина, вештачење, ослобођен Богољуб Карић и један врло важан поступак...

Иначе, ту долазим до вас, госпођо Кубуровић. Ако се сећате, ја сам вам поставио питање прошле године како је она уписана као судски вештак када има диплому која гласи, ево је овде копија њене дипломе, да је завршила економију 1984. године – Универзитет Косова у Приштини. Никада Универзитет у Приштини, Министарство просвете је доставило информацију, није носио назив Универзитет Косова у Приштини.

Та жена има фалсификовану диплому и ви и даље толеришете њен рад. Ви мени одговарате да нисте надлежни да смењујете тужиоце, упућујете ме на тужилаштво. Ваш секретар очигледно не познаје закон и члан 19. Закона о судским вештацима, а такође не зна праксу, јер је министар Никола Селаковић 2013. године разрешио једног судског вештака, доћи ћу до њега у следећој тачки.

Ја бих вам овде доставио један документ који имам за вас, а тиче се поступка који се односи на поменутог судског вештака и на судију Гркинић из Трећег основног суда. Наиме, у судском поступку између тужиоца Мирјане Лабовић и „Дан Графа“ д.о.о. дневног листа „Данас“, тај материјал је коришћен као судски доказ и на основу тога је одбачена кривична пријава Мирјане Лабовић. Она је, доказано на овоме што ћу вам ја дати, рекла да није вештачила о једном предмету према правилима струке него према инструкцијама које је добила од судије Гркинић.

У изјашњењу које је дала вашем министарству тим поводом, с обзиром на кривичне пријаве и на жалбе које је добило ваше министарство, она децидирано каже да то није тачно. Ви ћете чути аудио-снимак са тог суђења које ће доказати супротно. Такође и Високи савет судства има приговор против судије Гркинића и има његово изјашњење где он такође тврди да то није тачно, ја ћу вам уручити тај доказни материјал.

Господин Ђорђевић је, поменуо сам у посланичким питањима прошле недеље и чекам одговор Александра Вучића, кум Ненада Ковача, звани Неша Роминг, који је кум Николе Петровића. И ту долазимо до тачке 12, четврти део мог излагања. Ви предлагате Гордану Чолић за вишег јавног тужиоца у Панчеву. Својевремено, господин Петар Јојић клима, ја се сећам да је 2010. године имао излагање у Скупштини којим је јавно указао зашто она не би смела да буде тужилац. Ви сте је склонили и сада је поново враћате. Госпођа Чолић је права слика српског правосуђа. Значи, њена

нестручност, неспособност, корупција, политичка подобност, непотизам и бахатост описују целу њену каријеру.

У једном приговору, који је њена жртва упутила Министарству правде, помиње се велики број некретнина које она има. Такође, 2015. она је оптужена да је примила 610.000 евра. Иначе, Ненад Ковач је уговарао то са њеним зетом, господином Копчалићем, једним од највећих грађевинских предузимача и грађевинских мафијаша у Србији у кафићу „Мода“ на Врачару – добила је 610.000 швајцарских франака да би дала имунитет господину Сави Терзићу, лицу које управља „Бус плусом“.

Тај поступак такође има везе и са Мирјаном Лабовић и са свим оним што сам претходно помињао, као и са целим „Двериликсом“. Ако се сећате, Ненад Ковач је 2009. године разговарао са Зораном Ћопићем, и господин Сава Терзић је разговарао са Зораном Ћопићем. Сад постављам питање, постоје одређени аудио материјали – зашто нису унети у доказне предмете, а тичу се истраживања нарко-клана Дарка Шарића и прања новца, значи афера „Балкански ратник“? Тадашњи бивши тужилац Раде Терзић, Тахир Хасановић, група адвоката Сеад Спаховић, Владимир Гајић и други, као и Цане Суботић и његов заступник Ненад Ковач отели су фирму „Цертус“ и за две године украли 25 милиона евра. И та кривична дела је госпођа Чолић покривала.

Она је наине тврдила да је један уговор, који је био предмет судског спора, фалсификат и за то је ангажовала судског вештака Аницу Бајић. Добро ме слушајте, госпођо министарка, има везе са вама. Судски вештак Аница Бајић је вештачила без одговарајуће дипломе. Ја имам и копију њене дипломе, наравно, сад ћу вам је показати. Господин Селаковић, ваш претходник на том месту, 2013. године је разрешио Аницу Бајић зато што је њена диплома из школе „др Драгољуб Татомировић“, нека криминалистичка школа која нигде није заведена, нити у АПР-у да постоји таква установа, нити има дозволу Министарства правде. У жалби коју изјављује Аница Бајић она каже да има рад као рашљар, таленат као рашљар и да зато може да вештачи област графоскопије. И ви сте је недавно вратили у Регистар судских вештака.

Поступак који је водила тада Гоца Чолић као тужилац, иначе идентично је вођен и парнични поступак где је утврђено да је уговор оригинал, да није фалсификован и већ има правоснажна пресуда по том питању. Њен рад за пет и по година као вишег тужиоца у Панчеву и њене колегинице из Основног јавног тужилаштва је био погубан. Изгубиле су заједно 535 поступака пред судовима у Панчеву и Вршцу. Држава је била принуђена да плати 57.642.254 динара на име трошкова поступка, али је та цена много већа, јер ви добро знате да је најскупљи део, значи, када су невина лица у притвору то се плаћа преко Министарства правде из буџета.

Иначе, њен рад је исто занимљив. Случај Мирјане Пузић, директорке панчевачке апотеке против које је ДРИ у фебруара 2013. године

поднела захтев за покретање прекршајног поступка. Буџетска инспекција је утврдила да је она незаконито трошила средства РФЗО у износу од 1,3 милијарде динара, а Гордана Чолић је дала наредбу за покретање кривичне истраге, али је обухватила само 20% спорног дела. Тако да овде имате једно лице које је директно умешано у криминал.

Ја бих и вама касније уручио транскрипте прислушких разговора где су поменута лица, значи Сава Терзић, Ненад Ковач, који су инструисали Гоцу Чолић да поступа у овим кривичним делима, била део криминалног миљеа које је прало нарко-новац.

Један од тих система је и „Бус плус“. Сава Терзић је лице које стоји иза „Бус плуса“ у име Ненада Ковача. Кум Ненада Ковача је Никола Петровић, који је кум Александра Вучића. Био је један састанак у „Мошиној вили“, врло занимљив, где су одлучили како да покривају њихова дела. Загорка Доловац се није изјаснила у притужби на рад о том састанку.

Ја кажем, српско правосуђе је болесно. Износим доказе, директно оптужујем именом и презименом одређена лица и очекујем да неко реагује. Сви који буду ћутали, и тужиоци, и судије, и функционери Министарства правде јесу саучесници, озбиљни саучесници у вршењу кривичних дела. Молим вас, немојте да се питате зашто 88% грађана нема поверење у правосуђе. Овде је велики проблем неправда, озбиљан проблем неправда и грађане нико не може да заштити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

(Владимир Орлић: Реплика.)

Господин Орлић, право на реплику, на помињање председника Српске напредне странке.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Тако је, господине председавајући, и хвала вам.

Дакле, да, када неко покушава да буде занимљив, а мисли и вешт тиме што ће да упире прстом и оптужује, па покушава да људе доведе у неку везу са Александром Вучићем, а то не испадне ни занимљиво ни вешто, онда чује реплику. Не знам, ал' то изгледа тако иде.

Значи, било је ово поприлично конфузно. Да чујете и ви, господине председавајући, а и остали народни посланици, и верујем да ћете се сложити сви, поприлично конфузно. Од ових двадесетак минута пола се није чуло, било је скакања с теме на тему, те неки подаци, те једна, те друга, па пета варијанта, па све уназад. Да вам кажем искрено, 2,29% од свега нисам разумео, ни 2,29%. Не знам зашто ми баш тај број пада на памет када одговарам овој лиги експерата Иван Вернер.

Требало би да престану да се толико баве садржајем онога што објављује лист „Таблоид“ и то им је већ речено кад су се бавили овим темама овде у холу Народне скупштине за време кампање ове године. Ево,

сада изгледа и даље праве исту грешку, раде исту ствар. Не само што цитирају најприземније и најодвратније што постоји на медијској сцени, не само да се таквог друштва држе и тим стварима служе, него заиста престају да звуче и занимљиво и озбиљно било коме. И то им не кажем ја, то им каже народ Србије, јер, знате, 2,29% резултат на изборима мислим да је довољно сликовит, да довољно говори сам за себе.

И још једна напомена на самом крају, тих 2,29% биће им астрономски висока цифра ако наставе да се баве послом народних посланика на начин на који се баве. Ако су ово сада малопре рекли само зато што су реаговали да и они заштите оног свог досовског кандидата, нек се запитају колико им се исплати. Човек је банкротирао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

Господин Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Реплика, директно обраћање претходног говорника.

Заиста не знам зашто се он нашао прозваним и увређеним, с обзиром на то да нисам помињао његову странку и указао сам на озбиљне проблеме. Ја износим доказе. Ово нису приче рекла-казала. Ово су аудио-снимци које су надлежне службе безбедности Републике Србије прикупили. Ово су материјали који су заведени у судским списима. Ово су бројни докази: дипломе, уверења званичних државних органа и институција. Значи, окончани судски поступци. И ниједном речју нисте успели да ме оповргнете. Нисте успели да кажете да не говорим истину.

Шта ћемо да радимо по једном озбиљном проблему? Знате, постоје одређени људи у правосуђу, одређени људи у тим структурама који сежу до врха државе криминалним структурама који су претрајали сваку власт. Они су тренутно савршено добро уклопљени у ваш систем, ал' су били и у ранијим системима. То је један озбиљан и објективан проблем. Ви уместо да се запитате и забринете како то да решите, ви просто реагујете и браните неке ствари које су неодбрањиве. Шта ви мени можете да кажете на аргументе да госпођа Чолић не испуњава услове да буде виши тужилац? Ништа. Шта можете да ми кажете да млади господин Вељић не испуњава услове да буде заменик у Трећем основном тужилаштву? Ништа.

Ја сам изнео озбиљне доказе. Изнео сам доказе о одређеним судским вештацима. Изнео сам доказе да се фалсификују записници у кривичним поступцима пред судовима Србије, да се фалсификују записници чак и у парницама у судовима Србије, бројна кривична дела која чине носиоци правосудних функција, која чак не морају да имају везе са политиком, него просто имају везе са корупцијом. И нико на то не реагује. Ево, ја још једном позивам и надлежне институције и надлежне органе – па зашто ме нико не позове у тужилаштво да ме пита, ако ништа друго, да ли чиним неко кривично дело можда што износим такве тврдње, или да ми тражи да презентујем доказе и сазнања о овоме?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ного.
(Александар Мартиновић: Као предлагач закона.)

Изволите. Само се пријавите, молим вас.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, пре свега желим да се осврнем на критике које су упућене на Предлог закона о изменама и допунама Закона о судијама. Први пут чујем да Закон о судијама може да буде противречан Закону о судијама. То смо данас чули.

Дакле, ја сам предложио да се председници судова бирају на четири године, а не на пет година као што стоји у важећем закону о судијама. Мислим да је то легитимно, јер треба направити разлику између Врховног касационог суда, где се председник суда бира на пет година, као врховне судске инстанце у Републици Србији, и осталих судова у Републици Србији. Тако да, Закон о судијама, односно Закон о изменама и допунама Закона о судијама, тако се и зове зато што желимо да променимо нешто што већ пише у Закону о судијама: да се председници судова не бирају на период од пет година, него на период од четири године, да могу бити поново изабрани на ту функцију на период од четири године, и предлагемо да онај председник суда коме се радни век наврши у току мандата може свој радни век, односно своју функцију председника суда да оконча онда када му истекне мандат. И то је потпуно у складу са Уставом Републике Србије, зато што Устав Републике Србије када је у питању дужина трајања мандата председника суда познаје само мандат председника Врховног касационог суда, а све остало је препустио Народној скупштини да регулише путем закона и ми то овим путем и чинимо.

Што се тиче тог вашег „Двериликса“, на коме сте темељили вашу изборну кампању, то би требало да буду, наводно, крунски докази, даме и господо народни посланици, који ће да сруше, како ви кажете, режим Александра Вучића, односно који ће доказати да је ваш председнички кандидат најбољи за Србију. И читав ваш „Двериликс“ заснивао се на текстовима Милована Бркића, ви ме исправите ако грешим, који је саопштио, гле чуда, један од демонстраната спонтано окупљених грађана, који су се до пре неки дан окупљали овде испред Народне скупштине, зато што су, иначе то први пут чујем у животу, незадовољни резултатом председничких избора.

Дакле, читава ваша фамозна афера „Двериликс“ заснива се на текстовима Милована Бркића, што је врло једноставно да се провери. А иначе, нисте рекли да је тај Зоран Ћопић, кога помињете, 2014. године осуђен. Дакле, у време када је СНС била на власти. Једино сте тај део испустили из ваше приче. Све сте ви споменули, и Зорана Ћопића, и с ким је причао 2009. године када СНС није била на власти, и ко је коме кум и тако даље, спомињали сте и Александра Вучића, ал' никако да кажете да је тај фамозни Зоран Ћопић осуђен баш 2014. године. Ни 2008, ни 2010, ни

2011, него 2014. године. Као што данас нећете да кажете, сви ви који плачете над тужном судбином судија које наводно притиска СНС, над ево најновијим случајем министра унутрашњих послова Небојше Стефановића. Када је суд осудио, односно пресудио да један недељник треба да плати накнаду штете Небојши Стефановићу зато што је објавио његову фотографију на насловној страни, где је писало – главни фантом из Савамале, онда сте сви скочили на ноге – ево, СНС врши притисак на судије, ево га Горан Весић испред зграде суда врши притисак да се осуди тај недељник и тако даље. Сад када је по жалби та пресуда пала и када тај лист не треба да плати Небојши Стефановићу тих, не знам колико беше, 300.000 динара, па где вам је сад притисак на судије? Где вам је сад притисак на правосуђе?

Значи, вама како кад одговара. Кад се донесе нека пресуда која се вама не свиђа онда СНС врши притисак на правосуђе. Када вам се донесе пресуда која иде у корист оних који клевећу и лажу, који могу неометано да објављују фотографије људи и да кажу да су они фантоми, онда је све у реду, онда нема притиска на правосуђе. Кажете – врши се притисак на правосуђе од стране СНС. Не знам где је Маријан Ристичевић. Ево човека живог. Саша Радуловић је против њега, госпођо Кубуровић, поднео приватну кривичну тужбу због речи изговорених овде у Народној скупштини. По Уставу Републике Србије народни посланик је слободан да изнесе свој став у Народној скупштини и не може да буде кривично гоњен, нити се против њега може водити било какав други судски поступак. Нећу из пристојности да наводим име судије. Тај судија који суди Маријану Ристичевићу каже: „Па шта мене брига шта пише у члану 103. Устава, ти има да одговараш због онога што си говорио у Народној скупштини.“ И сад вас ја питам – где је ту притисак СНС на правосуђе у Републици Србији? Ко ту на кога врши притисак?

Могу да кажем да је Небојша Стефановић жртва лоших пресуда. Могу да кажем да је Маријан Ристичевић жртва лошег противуставног и незаконитог поступања појединих судија. Као што могу да кажем да се читава афера „Двериликс“ заснива на аргументима Милована Бркића, који је протестовао овде испред зграде Народне скупштине, који је ушао у анале српског новинарства по томе што је тврдио како је Александар Вучић општио са својим сином и како је отац Александра Вучића наводно неки Албанац са Косова и Метохије. Само се ви крстите. Ево, то су аргументи на којима ви заснивате ваше фамозне афере и због тога не ваља Александар Вучић, због тога не ваља СНС, не ваља вам министарка правде, не ваља вам закон о изменама и допунама Закона о судијама, само ви ваљате, а то колико ваљате рекао је народ. Чуо сам данас аргумент, каже – ми смо против Владе. Супер, али је народ за Владу, народ је за Александра Вучића, народ је своје рекао пре неки дан, и

ви сви скупа, колико вас има, можете на главу да се окренете, али да прекројите политичку вољу народа не можете.

(Срђан Ного: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ного, ви сте изнели одређене констатације и поставили одређена питања као овлашћени представник. Имали сте могућност у додатна два минута кроз реплику, омогућио сам вам то, да појасните јер сам сматрао да сте се јавили из разлога што нисте адекватно протумачени. Управо сте од представника предлагача добили одговоре на питања и констатације које сте изнели. Сада заиста немате основа за реплику.

(Срђан Ного: Повреда Пословника.)

Не можемо се играти, нећете добити сада повреду Пословника.

(Срђан Ного: Дужни сте да ми дате реч. Колега Мартиновић ме је поменуо.)

Господине Ного, ви сте покренули овакву врсту расправе. Повреду Пословника могу да учиним ја, а не господин Мартиновић.

(Срђан Ного: Рекао сам да сте ви, а не да је колега Мартиновић повредио.)

Сматрате да сам ја учинио? Изволите, образложите.

СРЂАН НОГО: Молим вас, господине Милићевићу, члан 104. Пословника: „Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику који није члан исте посланичке групе наводећи његово име и презиме или функцију, односно погрешно протумачи његово излагање, народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику.“

Господин Мартиновић је као овлашћени предлагач говорио пет минута искључиво осврћући се на моје излагање. Он пре тога није био ни у каквој дискусији са мном. Значи, целога дана нисмо водили никакву дискусију. Надовезујући се на моје излагање он коментарише моје излагање и погрешно га је протумачио. Између осталог, помињао сам члан 59. Закона о судијама и говорећи, на пример, да је та његова одредба противречна тој одредби, што ви вероватно не разумете, не знам да ли сте правник, није ни битно, издаје низ грубих квалификација и неистина о ономе о чему сам ја говорио, наводећи, на пример, да је мени извор информација одређена новина, а ја тврдим да ми је извор информација, имам аудио-снимке, имам транскрипте, нека друга институција.

Молим вас, дозволите ми да у два минута одговорим на једну такву чињеницу. Значи, немате право да ми ускратите реплику. Ја нисам господина Мартиновића испровоцирао, нити сам га помињао до сада па да буде – прекидамо расправу. Само желим аргументовано да изнесем чињенице и укажем, просто, на моје излагање. Не знам што је то толико проблематично и спорно, осим ако се неко моћнији од вас не плаши мог излагања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ного.

Мислим да сам вам потпуно јасно и прецизно рекао – ви сте као овлашћени представник изнели низ констатација и поставили одређена питања. Кажете да се господин Мартиновић осврнуо на ваше излагање. А шта очекујете од представника предлагача него да одговори на питања која сте поставили и одређене констатације?

Сматрам да нисам повредио члан Пословника. Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни?

(Срђан Ного: Наравно да желим, да.)

Захваљујем.

Господине Мартиновићу, ви као представник предлагача, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ако сте пажљиво пратили оно што сам говорио, нисам споменуо било чије име, сем што сам споменуо једино име некога ко није народни посланик, а то је Милован Бркић и да се афера „Двериликс“ заснива на текстовима Милована Бркића из његовог чувеног „Таблоида“, а то свако може да провери ако уђе на интернет сајт тог листа. Дакле, то су чланци из, негде, 2009, 2010. године. У том време ни са Зораном Ђокићем ни са Дарком Шарићем ни са било ким од тих лица апсолутно нико...

(Срђан Ного: Какав је ово начин?)

Много су нервозни ови из ове афере „Двериликс“, не знам шта им је, изгледа да им афера није баш пошла за руком, односно нису успели да убеди грађане Србије да је Александар Вучић највећи зликовац у Републици Србији и да је он најодговорнији за стање у коме се Србија налази.

(Срђан Ного: Нисмо ми нервозни, ви сте нервозни.)

Дакле, само сам поменуо да је извор свих тих информација, то говорим због колега народних посланика, а то говорим и због грађана Србије, пошто се овде мистификују ствари, нема овде никаквих ознака поверљивости и тајности, нема ту никаквих судских списа, има само чланака и написа Милована Бркића, и то је главни и једини извор ваших информација. Ако ви на томе базирате вашу политику, супер, ја немам ништа против тога, али вам само кажем да је ту вашу политику народ на овим изборима оценио тако што вам је, као што је рекао и колега Орлић, указао поверење у износу од 2,29%. И да сте, како да вам кажем, мало политички мудри, мислим да бисте ви слику Александра Вучића, кога непрестано спомињете, требало да држите као икону. Да тај човек одлучи да се иде на изборе, ви не бисте прешли цензус. Ви бисте Народну скупштину гледали евентуално у неким информативним емисијама.

Према томе, палите ви свећу, палите кандила Александру Вучићу, молите се за његово здравље, иначе бисте Народну скупштину могли да видите на разгледницама, у информативним емисијама, на ТВ

дневнику, али овде у Народној скупштини не бисте били, то је потпуно јасно.

Понављам још једанпут, закон о изменама и допунама Закона о судијама предложио сам управо зато да бих променио нешто у важећем закону. А ви ми кажете – е, а ово што сте ви предложили, то је у сукобу са оним што пише у Закону о судијама. Па ја и хоћу да променим Закон о судијама. Да ли ће ми то поћи за руком зависи од тога колико сам вешт у аргументацији. Ако убедим народне посланике да је добро ово што ја предлажем, људи ће гласати за мој предлог; ако их не убедим, неће. Али не можете да кажете да је Предлог закона о изменама и допунама Закона о судијама противречан са Законом о судијама. Није. То је предлог да се нешто у Закону о судијама промени. А ја мислим да је то решење боље зато што је засновано на Уставу Републике Србије. Јер Устав Републике Србије, када је у питању трајање мандата председника суда, познаје једино дужину трајања мандата председника Врховног касационог суда. Остало је оставио да се регулише законом од стране Народне скупштине.

Да ли је ово што ја предлажем добро или није добро, то ће народни посланици да оцене у дану за гласање, али не можете да доводите у питање право народних посланика да предлажу законе Народној скупштини.

Сви ви из опозиције, сви ви из странака бившег режима сте увек у контрадикторности сами са собом. Знате ли шта је највећа замерка овом предлогу закона, оно што сам ја успео да чујем? То што закон није дошао, каже, из Владе. Када дође закон из Владе онда се каже – е, а што народни посланици не предлажу закон? Ви сами са собом морате да се договорите какву технологију рада ви у ствари хоћете. Кад закон предложи Влада – онда што је дошао из Владе? Кад га предложи неко од народних посланика – а, то се Влада сакрила иза народног посланика. Шта има Влада да се крије иза мене или иза било кога? Влада која је постигла најбоље резултате у модерној историји Србије, влада која ужива натполовичну већину, подршку грађана Србије, да се крије иза Александра Мартиновића? Па то је смешно.

Дакле, ја сам предложио овај закон зато што сматрам да су његова решења боља него у важећем закону. Да ли ће Народна скупштина то да усвоји или не видећемо у дану за гласање. Као што ћемо да видимо, и видим да ви унапред сеирите, читате неке документе о неким јавним тужиоцима, радили су ово или оно, богатали се и тако даље. Јесу ли се они богатали у време када је СНС била на власти?

Јесу ли се они богатали у време СНС? Јесу ли они радили све то што су радили у време СНС? Нису. Они су то радили у оно време када је Милован Бркић објављивао текстове у „Таблоиду“; 2008. година је у питању, 2009. година је у питању, 2010. година је у питању. То су године о којима ви говорите. И ако неко каже да није добро протумачен, ја тумачим

грађанима Србије о ком временском периоду се ради. Ради се о периоду када је Србијом владао режим Бориса Тадића. Ми о том времену говоримо. А за кога ће Народна скупштина да гласа са листе предложених кандидата, за судије, за јавне тужиоце, то је дискреционо право сваког народног посланика да се изјасни.

И само немојте нама из СНС да лепите било ког кандидата за било који суд и за било које јавно тужилаштво. Јер апсолутно ниједан од ових кандидата нема никакве везе са СНС. Тај број од 600 судија који су наводно били чланови СНС, па наводно нису добили исписнице, то сте измислили, као што сте измислили масу других ствари. И шта сад ми треба да урадимо? Да вама доносимо непостојеће исписнице непостојећих чланова Српске напредне странке?

(Игор Бечић: Какво је то добацивање?)

Не смета ми што добацују, господине Бечићу, то само показује колико су нервозни и колико немају аргумената.

А грађани Србије треба да знају да су јавни тужиоци, да су судије, односно један део њих радили у партијском интересу странке која је 2012. године смењена са власти вољом народа.

И текстови Милована Бркића односе се на период када је Србијом владао режим Бориса Тадића, а једино што је тачно, а што сте ви намерно испустили да кажете, то је да је тај фамозни Зоран Ћопић заиста имао контакте са одређеним људима из тадашњих државних структура, само сте заборавили да кажете грађанима Србије да је Зоран Ћопић осуђен, баш, 2014. године у време Александра Вучића и у време када Србијом влада Српска напредна странка. Не зато што су Александар Вучић и Српска напредна странка имали утицаја на српско правосуђе, него зато што су судови тада стекли храброст да суде по Уставу и закону. До 2012. године судије су биле под страшним притисцима.

Да је то тако, говори вам случај Развојне банке Војводине, Фонда за развој Војводине, Фонда за капитална улагања. Говори вам случај бројних злоупотреба у републичким министарствима, када нико од судова није могао да уради било шта против људи који су били протагонисти највеће пљачке у историји Србије која се десила у периоду од 2000. до 2012. године и када је преко пола милиона људи остало без посла. Међу њима су, господине, који машете рукама и ваши коалициони партнери, бивши, садашњи, они са којима трчите у стране амбасаде, онима које зовете у помоћ кад добијете 2% гласова на изборима, е они су криви и за стање у српском правосуђу и за стање у српској економији.

А ми се трудимо да то стање поправимо, и оно што нам даје сатисфакцију за наш рад то је што грађани препознају тежак, мукотрпан али целисходан рад и Александра Вучића и Владе којој је на челу, па и нас из Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, рекламирам члан 106. у вези са чланом 109.

Господине председавајући, ценим вашу попустљивост према опозицији, али све време док је колега Мартиновић говорио противничка страна... Ево видите још једно непристојно понашање, још једно ометање говорника, ово су они фини, васпитани, они од Саше Јанковића, који пледирају да док неко говори треба поштовати слободу говора, који говоре о правној држави. Све време док је господин Мартиновић говорио, колега из опозиционе странке је, из тог „Двериликса“, је добацивао, махао рукама (ево нешто ћу навући на плућа) правио промају, све време је, дакле, добацивао, што Пословник, члан 106. став 3. каже да није дозвољено.

Ценим ту попустљивост, али да, у складу са чланом 109, убудуће, не сада, поведете рачуна када се колеге тако размашу, распојасају, кад добацују баш све време и на такав начин ометају говорника, да их упозорите да можете да им изрекнете опомену у складу са чланом 109. који за такве ситуације то предвиђа.

Верујем да можда код вас, с обзиром на то да они емитују у свом говору неку, онако, „робусну си“ силу, можда постоји неки страх, посебно када је њихов шеф похарао овај „Хиландар“, али господине председавајући, ви сте мушко, они уобичајено нападају само жене у РИК-у и општини Пећинци, нема разлога за страх, ако примените Пословник, чланове 106. и 109. Хвала вам. Не тражим да се гласа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ристичевићу.

Не постоји, верујте, никакав страх нити имамо двоструких аршина нити попустљивости ни када је реч о посланицима позиције ни када је реч о посланицима опозиције. Искључиво гледамо да се руководимо оним што је прецизно и јасно дефинисано у Пословнику о раду Народне скупштине.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ристичевићу.

Господине Ного, ви сте хтели, желели повреду Пословника.

(Срђан Ного: Не, него реплику.)

Реплику? Нисте споменути, господине Ного, ниједног тренутка.

Молим вас, враћамо се на расправу. Реч има народна посланица Наташа Мићић. Изволите.

НАТАША МИЋИЋ: Даме и господа народни посланици, представници Министарства, господине председавајући, заиста је постало

симптоматично да ми посланици проведемо више времена и укажемо више пажње приликом утврђивања дневног реда, не кажем да то није важно, али данас смо томе посветили пет, шест сати времена, да бисмо онда о теми дневног реда, о 44 спојене тачке имали укупно време од само пет сати, плус, добро, говори овлашћених представника.

Просто, то није логично и заиста нема везе са парламентаризмом. Надам се да ће убудуће када дође до овакве ситуације посланичка већина барем предложити duplo дуже време за расправу кад је овако обиман дневни ред.

А када се, иначе, на дневном реду ове Народне скупштине нађу тачке које су веома важне као што је правосуђе, када ми посланици који смо позвани и изабрани да својим одлукама овде уређујемо правосудни систем или када смо пак позвани да учествујемо у одлучивању око избора носилаца правосудне функције, онда најмање што можемо да урадимо јесте да покажемо свест, ако је имамо, односно неки можда и немају, колико су реформе правосуђа заправо до сада укупно биле слабе и колико дају слабе резултате.

Те реформе су, прво, споре, онда су недовољне, онда често иду погрешним путем, а да не говорим о тој ситуацији да је тотално антицивилизацијски да ми политичари, представници партија, уопште учествујемо у одлучивању о питањима избора носилаца правосудних функција, било да се ради о судијама, било да се ради о председницима судова или о тужиоцима. Нема везе што је то потребно да достигнемо због Акционог плана Поглавља 23, којим усаглашавамо наше право са правом ЕУ, потребно је да мењамо Устав, просто није цивилизовано да партијски људи, нарочито партије које су на власти, добијају прилику да утичу у избору носилаца правосудне функције. И ту понављамо неку традицију где су те партије на власти увек старије него институције. Јер од кога ће? Углавном ће да траже информације од партије. И од институција, али пре свега од партије. Ту трпимо штету, и грађани али и ми опозиционе странке.

Прва тачка дневног реда је Предлог измена и допуна Закона о судијама, који је поднео један народни посланик. Могу да се сложим, да кажем, наравно, да не мора увек Влада и да је боље да се понекад и неки предлози закона које предлажу народни посланици ставе на дневни ред, али не могу да се сложим да је то тако мала измена да је довољно да један једини посланик, не разумем зашто то није предложила барем посланичка група или посланичка већина или барем група народних посланика или барем председник Одбора за правосуђе, мислим просто је то невероватно умањивање, а нису тако небитне те промене, знате.

То скраћивање мандата са пет година на четири године да би се дало на значају Врховном касационом суду може да буде спорно, али ајде да кажемо и не мора, да би била боља фреквенција, али по мени је стварно спорна одредба по којој овде ми посланици значи законом

дозвољавамо могућност да они који су навршили свој радни век могу да продуже да раде све док траје функција председника суда. Па што, мало ли је у овој држави, немамо довољно судија, тужилаца, адвоката, правника са правосудним испитом, па нису то неки који одлазе из ове земље. Имамо толико школованог кадра са искуством и зашто бисмо ми умањивали шансу неком другом да постане председник суда, који можда док овај заврши свој мандат неће имати прилику, можда ће он завршити свој радни век, на пример. Зашто бисмо умањивали шансу? Зашто бисмо везивали руке Високом савету судства да буде ограничен у том погледу да ако неко хоће да продужи иако је испунио радни век да он то може да учини? Потпуно неразумно и потпуно нерационално, поготово у земљи која има доста правника са искуством и са положеним правосудним испитом. Има их, и на бироу их има и са искуством. Не видим потребу, апсолутно.

Даље што се тиче избора тужилаца, исто мислим да ми апсолутно нисмо позвани, нити би требало да ме интересују биографије, нити би требало да ме интересују на који начин се то бодује, зато што то једино и искључиво може да ради струка. Не могу ја да улазим ни у питање да ли је то правично опредељен број поена. Разумете? Дакле, само струка, искључиво струка.

Е сад, погледајте сад у какву смо још ситуацију доведени. Је ли у септембру 2015. године расписан конкурс за 55 јавнотужилачких функција? Је л' тако? Или 85. Је л' тако? Е, и ми смо само један делимичан број од септембра 2015. године, и данас бирамо само још тридесет и нешто, мислим 33, па пазите које је то време. А пазите, узмите у обзир да у овој земљи недостаје, сваки пети тужилац је упражњено место. Упражњено је свако пето тужилачко место. Је л' то тачно? Је л' тачно да нам недостаје 117 тужилаца или заменика тужилаца? А онда сваки тај тужилац има скоро 1.200 предмета. Је л' то тачно? Па онда зашто је дошло до тог уског грла, до загушења? Онда како ради ова држава, како раде ти органи, како смо дозволили да толико људи недостаје на тако важним функцијама да би овај правосудни систем могао да функционише? Врло просто и врло разумно питање. Стварно тражим минимум објашњења, а онда долазимо на тачку 11. која је за нас из Либералнодемократске партије веома значајна, зато што је за нас суочавање са прошлошћу, а и избор тужиоца за ратне злочине јесте један од предуслова да будемо праведније друштво, да можемо да се помиримо са суседима и уживамо у добросуседским односима.

Зашто смо годину и по дана чекали на избор тог тужиоца за ратне злочине? Заиста несхватљиво. Ево, ми смо добили у априлу предлог Владе, је л' тако? Државно веће тужилаца је у септембру прошле године предложило Влади, председник Владе је рекао да ће почетком новембра, подсетила сам се тих изјава, дакле, да ће бити изабран почетком новембра, да би онда рекао крајем новембра, да би онда почетком децембра рекао до Нове године и, на крају, ево нас сад средина маја, значи годину и по дана

ми немамо тужиоца за ратне злочине. Шта га је спречавало? Па макар нам дугује неко образложење, неко објашњење. Нису довољне само те две биографије. Морамо да знамо шта је то. Испаде на крају да је Народна скупштина била најефикаснија, јер смо, ево, заказали седницу, нашла се на дневном реду 11. маја, а Влада је поднела тај предлог 25. априла. Значи, ја сматрам да је то пропуст председника Владе. Богами, још једна од тамних мрља у његовом мандату. Зато што је то за нас веома важно питање.

На крају крајева, то је политичко питање које такође утиче на кредибилитет једне земље. Јер не можете ви да захладните дипломатске односе са једном државом са којом смо до сада увек имали добре односе, мислим на Француску, нека ме исправи неки историчар ако грешим, али мислим да је ово први пут да су захваћени ти дипломатски односи, зато што Француска држава, односно француски судови нису удовољили нашем захтеву за изручење Рамуша Харадинаја. И то је био разлог да ми, је л' тако?, захладнимо, по први пут у историји, дипломатске односе.

А какав кредибилитет имамо ми, онда, са позиције да нам је Француска испоручила Рамуша Харадинаја, надлежан да подигне оптужницу, био би тужилац за ратне злочине, кога ова земља нема годину и по дана. Је л' то тачно? То је просто урушавање угледа земље.

Друго што се тиче тужиоца за ратне злочине, видела сам да је Влада још прошле године у фебруару усвојила Националну стратегију за процесуирање ратних злочина. Поставља се питање – зашто то није урадило и Тужилаштво за ратне злочине? Прошло је толико времена. Пазите, једна од најновијих вести, ево на сајту, јесте да је 6. априла поново подигнута нова и проширена оптужница за случај ратног злочина у возу на путу ка Штрпцу, за ратни злочин који је извршен према 20 људи.

Тај злочин је извршен 1993. године, а ми 2017. године, ево 6. априла, недавно тек поново подижемо ту оптужницу. Требало би имати у виду да се заиста, јесте, протеком времена, прошле су 24 године, докази теже налазе, неки сведоци нису ни живи или нису у стању да могу, дакле, противим се свим оним колегама који су били за то да се ово тужилаштво и специјални суд, не интерес ове земље је да државни тужилац за ратне злочине и Суд за ратне злочине и даље постоје, јер је то једини начин да се суочимо са прошлошћу и да заиста постанемо праведније друштво.

Такође бих споменула у вези са овим да годину и по дана Влада није предложила човека који ће да буде тужилац за ратне злочине, да је тај ДОС, који се тако често критикује и спомиње као нешто најгоре што се десило овој земљи, ја сам, рецимо, већ током прошле седнице помињала неке законе где је ДОС подигао стандарде који се данас не испуњавају. На пример, говорила сам о Закону о јавним набавкама, у погледу сузбијања корупције, да је усвојен за време ДОС-а, па о Закону о Радиодифузној агенцији, да су тада, наравно, побољшани, створени услови за боље остваривање слободе медија. Данас ћу да кажем да је овај закон усвојен,

Закон о организовању и надлежности органа за процесуирање ратних злочина, заправо, тај закон је донет 1. јула 2003. године и државни тужилац за ратне злочине је изабран у истом месецу, значи 20. јула 2003. године, и он је ту дужност вршио до 31. децембра 2015. године, од тада немамо ту институцију.

Имамо, дакле, вршиоца дужности, његовог првог заменика који га мења, и за којег, право да вам кажем, није јасно када је већ човек ту годину и по дана, зашто се њему није указало поверење. Он јесте предложен, али очигледно да је ту био неки проблем, да ли он није оправдао захтеве који су испред њега били, или јесте, просто, требало је да добијемо неко објашњење.

И на самом крају, рекла бих још да би требало да се потрудимо, свако од нас, да на неки начин и мапира те проблеме у правосуђу, чисто да покажемо да поседујемо свест да крећемо ка тим изазовима и да ће свако на свој начин да покуша да допринесе да та ситуација у нашем правосудном систему буде боља. Онда сам ја само онако из неког и личног искуства и мапирала неке проблеме које би требало да исправљамо убудуће.

Први проблем јесте, ово о чему сам говорила, негативна селекција приликом избора судија. Просто, не може то да буде партијска, и не сме да буде, тек тада ћемо добити и на побољшању квалитета и на побољшању ефикасности правосуђа, јер то често доводи и до нестручности. Просто, та негативна селекција, је л' тако?, доведе и до избора неких и нестручних људи.

Друго, шта је јако погубно? То је неодговорност за лош рад. Не функционишу дисциплински органи Високог савета судства. То је оно што је такође проблем. Ретко се када отварају питања одговорности носилаца правосудне функције, да не говорим колико је застарелих пресуда до сада. Ко одговара за то, а, рецимо, одговорне су судије. Мислим, познати су неки случајеви, на пример случај Пахомије или случај пребијених „отпораша“ у Пожаревцу, али има тих случајева ко зна колико. Не знамо ни колико их има и ко је за то одговоран.

Даље, судије су прилично сконцентрисане на бројке, да заврше, јер су преоптерећене, што већи број предмета, то онда иде на штету квалитета суђења и правде уопште.

Даље, проблем јесте стварно и лоша организација судова, недостатак простора и техничких средстава. Неодговоран однос према архиви, то никад нико није споменуо, а просто, и то је важно. То је важно за функционисање правосуђа, за правосудну праксу, за изградњу свих тих институција. Да не говорим даље, дуготрајни спорови итд., итд., па чак и кршења, па чак и доношење закона и мера које се предузимају на тај начин да на крају представљају кршење права грађана, као што је на пример Закон о извршењу и обезбеђењу, где је Министарство правде прелазним

одредбама оставило на вољу судовима да појединачно, значи имају дискреционо овлашћење да примењују та упутства или не, да се понашају слободно, што је довело до обуставе великог броја. Стотине хиљада предмета је обустављено зато што је то просто...

Такође, наравно, проблем је и страх судија да суде у предметима где је тужена Република Србија, и можемо слободно рећи да независност није постигнута, и да, како сам већ рекла и за судије и за тужиоце, мора да буде видљивија њихова одговорност. Њихова одговорност, верујте, нигде, апсолутно нигде није видљива. И на то би требало боље да утичемо као Парламент, а не, рецимо, на те пукне изборе за које нити смо позвани, нити смо способни то да вршимо, али, кажем, бенефит могу имати само партије на власти и нико други. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача, министар Нела Кубуровић.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, више пута смо имали прилике сад да чујемо да није цивилизовано да Народна скупштина одлучује о носиоцима јавнотужилачке функције, као и о избору судија, и то управо долази од стране онога ко је имао и те како могућност уколико сматра да то није цивилизовано да промени, неколико година, и да изврши те измене Устава и, затим, измену Закона о судијама и Закона о јавном тужилаштву.

Тачно је да се Влада Републике Србије, на челу са Александром Вучићем, обавезала да ће се смањити политички утицај када је реч о избору носилаца правосудне функције. То је констатовано и Акционим планом за Поглавље 23 и то је оно на чему Министарство правде и те како интензивно ради.

Вероватно вам је познато да постоји Комисија за спровођење Националне стратегије за реформу правосуђа, која се и те како бави овим питањем, да је извршена анализа уставних одредаба, која се односи на избор судија и јавних тужилаца, и управо на основу те анализе уследиће предлог амандмана који ће једног дана бити на дневном реду у и Скупштини да се о њима расправља. Али све док Устав не изменимо, мислим да сви овде треба да поштујемо и уставне одредбе и законе и да у складу са тиме спроводимо поступак носилаца правосудних функција.

Када је реч о избору јавних тужилаца, о којима данас овде расправљамо, морам да истакнем, по ко зна који пут, да је ово можда до сада најтранспарентнији процес избора, с обзиром на то да сам већ и напоменула да Влада није вршила корекције Листа који је достављен од стране Државног већа тужилаца, већ је управо проследила Народној скупштини оне кандидате за које је струка, већина чланова Државног већа тужилаца су управо сами тужиоци. Неке одлуке приликом предлагања су донете, што би рекли поједини чланови, такође, Државног већа тужилаца,

прегласавањем министра. Ја као неко ко можда није био за неког од ових кандидата морам да поштујем вољу већине, а самим тим је и Влада поштовала исто то, па је све те кандидате проследила Народној скупштини. Сматрам да док год Народна скупштина бира јавне тужиоце може да расправља и о њиховој стручности и њиховој достојности.

Када је реч о избору тужиоца за ратне злочине, није тачно да Влада годину и по дана није предложила, с обзиром на то је био првобитни предлог који није прошао у Народној скупштини, и Државно веће тужилаца је расписало нови конкурс у фебруару 2016. године. Ни сами тужиоци нису били тако ревносни, нити су журили са предлагањем кандидата, него су тек након седам месеци окончали поступак предлагања, рангирања и тек крајем септембра доставили предлог Влади Републике Србије.

Уколико сте пратили на почетку моје излагање, ја сам вам указала да и том приликом нису предложени сви кандидати за основна и виша јавна тужилаштва, да је Државно веће тужилаца у септембру одлучило поново да распише конкурсе за поједина тужилаштва, тако да смо тек коначне листе добили у јануару и сматрам да је било целисходније да о свим тужиоцима расправљамо на једној седници Скупштине, а не да се то одвија у више етапа.

Не бих рекла да је Тужилаштво за ратне злочине било онемогућено да ради. Уколико посматрате статистику рада Тужилаштва за ратне злочине током 2016. године и током 2015. године, можете да видите да је у претходној години подигнуто 15 оптужница, за разлику од 2015. године, када није поднета ниједна, када смо имали тужиоце за ратне злочине, а у тренутку када Тужилаштвом руководи први заменик имали смо подигнутих 15 оптужница, што значи да Тужилаштво и те како може да ради.

Када је реч о случају Рамуша Харадинаја и да ли је неко могао да поступа или не, или подиже оптужницу, поступак против Рамуша Харадинаја и те како се води у Тужилаштву за ратне злочине и постоји заменик који је задужен предметом и може да поступа неовисно од тога да ли имамо тужиоца изабраног или не.

Да ли је скандалозна одлука Владе Републике Србије када је реч о односу са Француском? Рекла бих да није. Сматрам да је скандалозна одлука француског суда. Поштујем и те како самосталност и независност судова када доносе своје одлуке, али када погледате одлуку коју смо ми имали прилике да добијемо, то јасно упућује да је одлука и те како политичка и ниједног тренутка, чак, ни сам француски суд није рекао да је Србија неспособна да суди и да обезбеди основне гаранције поступка заштите и права одбране Рамушу Харадинају.

Напротив, то је и истакнуто у самој одлуци и, штавише, на 25 страна у потпуности се објашњава како је захтев за екстрадицију основан, да су испуњени сви услови за то, чак је одбијен и сваки приговор Рамуша

Харадинаја, који је изнео у самом поступку, да је поступак застарео, да је реч о политички мотивисаном поступку, да је он већ правоснажно ослобођен. Сваки од тих поступака је сам суд у Колмару побио и утврдио да су испуњени услови за вођење поступка, да када је реч о поступку који се води пред српским органима није исти поступак против кога му се судило пред Хашким трибуналом, где не постоји застарелост кривичног гоњења и да су испуњени услови да се тај поступак води.

Нажалост, скандалозна је последња страна те одлуке где чак вероватно ни правник са просечним знањем не би могао да поверује у оно што је написано, а то је да би му његовим изручењем била нанета већа штета по његову личност. Морам да вам укажем да је Француска, када је реч о Међународној конвенцији за екстрадицију, приликом усвајања и ратификовања те конвенције, у погледу ове околности истакла само, односно усвојила резерву која се односи на болест и старост. Мислим да ниједан од ових критеријумима није испуњен када је реч о овом оптуженом лицу, чак се самим тим критеријумима ни француски суд није бавио.

Оно што је скандалозно и поражавајуће је да је разлог због кога је одбијен захтев за екстрадицију тај да је Рамуш Харадинај политичка јавна личност у такозваном Косову, да је учествовао у оружаном сукобима, и да је припадник државе коју Република Србија не признаје. Не знам ко би могао уопште да прихвати овакво образложење и да га подведе под то да би о овим разлозима који су наведени њему била нанета лична штета, вођењем и екстрадицијом у Републици Србији. Свакако одлука француског суда јесте срамна и скандалозна и мора да утиче на дипломатске односе који постоје између Републике Србије и Републике Француске.

Оно што се тиче самог поступка избора, још једном морам да кажем да је Влада Републике Србије у потпуности испоштовала оно што је Државно веће тужилаца доставило и управо је струка пресудила када је у питању предлагање свих ових кандидата. Када говоримо о одговорности носилаца правосудне функције, свакако, и као министар правде, сматрам да на томе треба и те како радити. Иако нисам представник предлагача испред Високог савета судства, али као члан тог тела и те како морам да истакнем да дисциплински органи и те како раде и у току претходне године имали смо неколико разрешења судија управо због тешких дисциплинских прекршаја.

Поменули сте, не знам у ком контексту, и Закон о извршењу и обезбеђењу, наводећи да је прелазним одредбама овог закона остављено дискреционо овлашћење судовима. Нисам сигурна да сам вас најбоље разумела. Прелазним и завршним одредбама је било омогућено извршним повериоцима да се одлуче да ли ће свој поступак да наставе пред судом или не. Управо на основу онога што је сам извршни поверилац урадио, који је свакако најзаинтересованији за сам поступак да се он оконча, на основу тога је дошло до обуставе.

Морам да скренем пажњу да се, када је реч о примени Закона о извршењу и обезбеђењу, некада врло често малициозно говори да је дошло до обуставе поступка. Управо ове прелазе и завршне одредбе су после дуго година натерале саме судове да ажурирају своје предмете и да фактичко стање прилагоде са стањем у списима предмета и са евиденцијама које воде, јер, били су бројни предмете где су велики повериоци и претходних година достављали доказе да су дугови били измирени, само што судови то нису ажурирали и нису те предмете означавали као решене. Ово је управо био један од начина да кроз примену новог закона ажурирамо статистику и коначно дођемо до тачног броја предмета који оптерећују судове или не, да се не би стално повлачила бројка од близу два милиона старих извршних предмета, који су врло често и оправдање за нерад и дуго трајање поступака. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Колегинице Мићић, немате право на реплику.

(Наташа Мићић: Како немам?)

Па немате, добили сте одговоре на питања која сте поставили.

(Наташа Мићић: Погрешно сам протумачена.)

Одлично сте протумачени.

Реч има народни посланик Горан Ћирић. Изволите.

(Наташа Мићић: Молим вас реплику.)

Господине Ћирићу, изволите.

(Наташа Мићић: Министарка ме није разумела.)

ГОРАН ЋИРИЋ: Ево, препустићу своја два минута госпођи Мићић, ако жели.

(Наташа Мићић: Само кратко. Објаснићу у три реченице. Да ли могу да добијем право на реплику?)

Поштовани председавајући, поштована госпођо министарка, поштоване колегинице и колеге, наравно да сам имао жељу да дате простора колегиници Мићић да искористи два минута и одговори на оно што се отварало као тема дискусије. Мислим да је било довољно времена да сви који су говорили по 20 или по 40 минута као овлашћени представници по овој тачки дневног реда кажу своје ставове, а да овде нема толико стрпљења да се чује реч опозиције. Мислим да то обележава овај данашњи дан и рад Скупштине.

Мислим да је важно рећи то да институција Скупштине, институција правосуђа, Министарства правде не носи велико поверење грађана у Србији и тога смо сви свесни. Можемо да се сложимо око заједничког циља да правосуђе, правосудне органе треба да ослобађамо што више од утицаја политике.

Требало би сви данас да се запитамо колико смо допринели овој расправи нашим понашањем и радом у Скупштини, управо у подизању поверења грађана у институцију Скупштине Републике Србије, у

институцију министарке правде, у институцију правосудних органа у Републици Србији. То је одговорност не само владајуће већине. Ја то осећам као одговорност и као шеф посланичке групе једне од опозиционих странака.

Данас смо почели рад Скупштине тако што је Посланички клуб ДС предложио неких 25-30 закона. Наравно, ниједан од тих закона није стављен на дневни ред. Један предлог закона од шефа Посланичке групе СНС је добио ту подршку...

(Председавајући: Хоћете ли да се вратите на тему, колега Ћирићу? Пустео сам вас три минута.)

Управо долазим до предлога закона који је председник ваше коалиције предложио и који је усвојен, а о којем данас говоримо. То је један од три системска закона о којима ћу ја говорити, јер у 43 тачке дневног реда имамо три закона; један је Предлог закона о променама Закона о избору судија, имамо законе о потврђивању зајмова и имамо изборе. Ја нећу говорити о појединачним решењима, о именима и презименима, колегинице и колеге ће у сутрашњем дану за расправу говорити детаљније о томе. Пробаћу да допринесем томе, још једном кажем, због одговорности да заједно градимо озбиљност ове институције, јер сам сигуран да ћемо имати квалитетније законе, веће поверење грађана и сигурно успешнију имплементацију свега онога што овде усвојимо, уколико убедимо грађане да заиста радимо на њихову корист и на њихово добро. Због тога је битна и та атмосфера у којој радимо, и због тога је важно и неодвојиво и ово питање атмосфере и начина рада у Скупштини.

Нажалост, сигурно неће допринети поверењу и ономе што сте ви рекли, а то је циљ, не само постизање и отварање Поглавља 23. и тај пут ка европским интеграцијама, него свакако, пре свега, веће поверење грађана у правосудне органе у Србији. Да ли ћемо их стицати на такав начин, што сте ви као министарка правде доведени у ситуацију да овде у име Владе браните један закон који није поднело Министарство правде овој Народној скупштини, поднела га је једна од странака, у ствари шеф Посланичке групе СНС, јер је очигледно лако закључити да је то није системски закон, него закон који је политичким мотивисан?

Због чега то кажем? Чули смо аргументацију да је један од највећих мотива да председника Врховног касационог суда, који се бира на начин који је дефинисао Устав и на рок од пет година али у једном мандату, изједначавамо или стављамо у бољу позицију од председника осталих судова у Републици Србији тиме што ћемо њих бирати и што ћемо њима скраћивати мандат на четири године, али, наравно, у два мандата, уз могућност да имају реизбор и могућност да осам година управљају судовима. Мислим да је та недоследност управо у томе да је председник Врховног касационог суда по Уставу ограничен на пет година мандата и

ставља се у позицију која није, на неки начин, равноправна са председницима основних судова и њиховим избором од осам година.

Мислим да је важно рећи и то на који је начин ова тачка дневног реда ушла у процедуру и на који начин смо је усвојили, и то по хитном поступку. Једно од образложења због чега се усваја по хитном поступку јесте и то што предлагач овог закона о изменама и допунама Закона о судијама каже да је потребно усвајање Предлога закона по хитном поступку због могућих штетних последица по функционисање појединих судова уколико се овај предлог не усвоји. Шта то значи? Значи да ви нисте могли да имате ту процену у Министарству правде. Да ли ће то, и мене интересује, на који начин би то угрозило рад појединих судова? Мислим да у том смислу дугујете одговор и нама посланицима, али још једном кажем, стављени сте у позицију која заиста није нимало захвална.

Али оно што је важно у том заједничком циљу, и верујем у искреност тог циља, да деполитизујемо судове, правосуђе, јер је претходно решење са петогодишњим циклусом управо примарно донесено због тога што прескачемо тај магични циклус од четири године, циклус демократских промена и демократских избора. Мислим да је тај петогодишњи циклус, управо, гаранција да можемо да прескочимо политичка одлучивања и то да имамо неки континуитет у неким од важних институција. На овај начин, изједначавањем циклуса од четири године, изборних циклуса, који су код нас још и краћи, доводимо, наравно, у ситуацију сваког од нас да се питамо да ли је тај мотив изједначавања демократског циклуса, изборног циклуса са избором и самих судија, тужилаца, председника судова, управо изједначавање са мотивом да се бирају на директан политички начин.

Због тога мислим да је то лоше решење и због тога није доследно, а поменуо сам, пре свега, и због неусклађености са начином избора и дефиницијом Устава, који каже на који начин се бира председник Врховног касационог суда. Ви сте поменули да је потребно то дефинисати Уставом, и мислим да није добро на овај начин мењати, недовољно доследно и да, у том смислу, треба радити да ова скупштина бранећи институције и правосудног система и институцију Скупштине може да разговара на тај начин.

Друга важна ствар која указује на вашу незахвалну позицију, коју ни на који начин не желим да злоупотребим, јер мислим да је важно овде разговарати а мало смо говорили о томе, а то су закони о потврђивању зајмова и пре свега зајмови за реструктурирање и развој и реформу јавних предузећа у Србији. Помињу се јавна предузећа у енергетици, системи који су важни за живот Србије свих наредних година, дакле системи који превасходно одлучују о привредном развоју ове наше земље.

Због чега мислим да сте заиста у незахвалној позицији? Вама не могу да постављам та питања, али због јавности желим да кажем да смо ми пре годину и по дана овде, у овој скупштини, усвојили Предлог закона о

потврђивању Уговора о гаранцији (Пројекат реструктурирања ЕПС-а) између Републике Србије и Европске банке за реконструкцију и развој 200 милиона евра. Дакле и данас треба да донесемо одлуку о томе да се задужимо нових 200 милиона евра, и то отвара више питања. Дакле, није лако одлучивати о тих 200 милиона евра уколико немамо информацију министра финансија, државног секретара или директора Управе за јавни дуг. Неко од њих је требало да буде овде, да нас упозна са стањем јавног дуга у Републици Србији, са тиме на који начин ће оваква одлука утицати на јавни дуг Републике Србије, будућност Србије и на нашу одговорност за то какву државу и институције о којима смо и на почетку говорили остављамо нашој деци.

Мислим да је недовољно одговорно да на овакав начин добијамо информацију о овако важном закону, и само 200 милиона евра новог задужења Републике Србије. Јавни дуг није једини разлог. Мислим да је важно, и о томе смо говорили, да као народни посланици добијемо информације о ефектима закона за које смо овде гласали. Какви су ефекти овог закона који смо усвоји пре годину и по дана и дуга од 200 милиона евра, за реструктурирање ЕПС-а?

Слушали смо пуно у јавности, од претходног директора ЕПС-а, о корпоративизацији, о решењу великих структурних проблема у ЕПС-у, о великом успеху, о великом напретку, а ми, ево јуче, имамо информације еминентних економиста у Србији који кажу бруто друштвени производ у Србији, у првом кварталу, повећан за 1%, примарни утицај на тако мали раст бруто друштвеног производа је пад производње у ЕПС-у од 18,5%. Значи, у првом кварталу скоро 20% у производњи струје. Шта то значи за привреду Србије, свесни смо ваљда тога.

Да ли имамо довољно параметара да без присуства министра финансија, без државног секретара, сада на прави начин разговарамо о новом дугу? Ово је прво задужење од 200 милиона евра. Сада можемо да направимо анализу, а шта нам је донео тај дуг од 200 милиона евра и наше притискање тастера и та одлука? У реду је корпоративизација, реструктурирање ЕПС-а – ефекат после свега тога, већи јавни дуг за 200 милиона евра и пад производње струје за 20% у првом кварталу ове године.

Шта ће нам донети онда овај зајам о ком сада разговарамо? То сам хтео да питамо министра финансија, министра који се бави енергетиком и оне људе који могу да одговоре на мериторан начин о свему овоме. На који начин можемо да одлучујемо о овоме? То је питање. Да ли је тих 200 милиона евра потребно за општу атмосферу која је у највећем броју ових јавних система који су предмет овог нашег одлучивања, и ЕПС-а, и Србијагаса, и Железнице Србије, пре свега у начину на који ће смањити број упослених у овом систему?

Ми смо већ говорили о томе, у ставу у коме се ствара атмосфера у којој је Србији стално потребан ментор, у којој у Србији нема довољно

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ћирићу, ја вас молим да се вратите на тему дневног реда. Ви стварате ситуацију у Србији да је потребан ментор. Само да вас подсетим. Јутрос у 8.45 је био Одбор за финансије и јако добро знате да не говорите истину, тако да вас молим да се вратите на Зајам, који је програмски, који је опредељен Законом о буџету и којим се враћају дугови из 2010. и 2011. године. Значи, о томе говорите, а не говорите о ЕПС-у.

ГОРАН ЋИРИЋ: Дозволите ви мени да завршим, јер ја говорим управо о теми дневног реда.

Прочитаћу вам Закон и показаћу вам колико је све ово тема, јер је моја дилема да ли је потребно Зајмопримцу преко Надзорног одбора Електропривреде Србије донети план оптимизације радне снаге за период 2016–2019. године којим се утврђују средњорочни циљеви, процес оптимизације, отпремнине, критеријуми за селекцију, жалбени механизми и предвиђени временски оквир за смањење броја запослених – 200 милиона евра. Ја мислим да је легитимно питање за сваког од нас, сваког грађанина Србије, сваког радника ЕПС-а, сваког радника било ког јавног предузећа у Србији. Да ли је то наш кључни циљ – реструктурирање и задуживање од 200 милиона евра за ту врсту потреба и ту врсту активности, плус оних претходних 200 милиона пре годину дана или годину и по, или је циљ да тих 200 милиона евра инвестирамо у нове капацитете, у повећање производње, у нове хидроелектране, у одржавање блокова у термоелектранама да бисмо одржали и повећали производњу? То јесте питање за све нас. Ја не знам због чега бисмо избегавали те теме и због чега бисмо тако послушно притискали дугмад и рекли – гласамо, у сваком случају, за овакву врсту задужења?

И ту ћу стати на ову тему, али и ви знате добро, ево, после пет година помињања, о тим режимима Бориса Тадића, ево сада о петогодишњем режиму Александра Вучића, 15 милијарди евра јавног дуга у јулу 2012. године, 25 милијарди евра, ево, на 31. март, јер ћу се позивати само на податке, пошто кажете да не говоримо о официјелним подацима, на податке Управе за јавни дуг...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ћирићу, хоћете да ми кажете о ком закону ви говорите?

ГОРАН ЋИРИЋ: О закону који утиче на пораст јавног дуга у Србији и нашој обавези да видимо на који начин ће тај закон

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ћирићу, ви сте промашили закон. Тај закон није на дневном реду. Ја не знам о чему ви говорите.

(Горан Ћирић: Јесте.)

Не, није. То што сте ви прочитали, ја не знам у ком то закону пише. Затражите поново реч и говорите о закону који је на дневном реду, то вас молим.

(Горан Ћирић: Читао закон. Колико још имам времена?)

Имате још нешто мало мање од осам минута. Затражите реч. Није проблем, даћу вам.

(Горан Ћирић: Тражио сам реч.)

Нема вас у систему.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Овај начин на који водите Скупштину је још једна потврда онога о чему сам говорио на почетку. Ако ми избегавамо ове теме, заријемо главу у песак и не говоримо о кључним изазовима код сваког од ових закона, нећемо наћи решење.

И закључићу овде. Искористићу тих преосталих седам минута сутра. Мислим да је важно да сви овде схватимо да имамо одговорност за све те системе који су подржани овим законом о новом дугу, и ЕПС и „Србијагас“ и „Железнице Србије“, не тако што ћемо постајати власници и управитељи тих јавних предузећа, него тако што ћемо их учинити вреднијима и тако што ћемо инвестирати у њих и сачувати их за будуће генерације. Ја пробам да говорим о будућности и начину на који ћемо одлучивати о овим законима, значи, тако што ћемо бринути о тим системима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, као предлагач закона, желим да обавестим колеге народне посланике, желим да обавестим грађане Србије, да је Демократска странка по ко зна који пут покушала да обмане народне посланике и да обмане грађане тиме што свесно износе неистину.

Председник Посланичке групе Демократске странке је јутрос био на седници Одбора за финансије, где су му врло прецизно саопштени следећи подаци у вези Предлога закона о потврђивању Споразума о зајму (Први програмски зајам за развојне политике у области јавних расхода и јавних предузећа) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој. То му је саопштио господин Бранко Дрчелић, вршилац дужности директора Управе за јавни дуг. Ево о чему се ради. Ово говорим не због њих, јер њима очигледно не вреди много објашњавати, они су ту да би покушали да замагле и замуће ситуацију, а ми из Српске напредне странке ћемо покушати да изнесемо чињенице.

Дакле, председнику Посланичке групе Демократске странке и свим члановима Одбора за финансије је саопштено следеће: овај зајам је у ствари репрограм зајма који сте узели ви у време када је 2010. године кредитни рејтинг Србије био такав да смо узимали кредите по каматним

стопама од 5, 6, 7 посто и више, а овај зајам о коме сте ви сад тако драматично говорили као о некој куги за економски живот Србије узет је по каматној стопи од 2,2%. То показује колико је кредитни рејтинг Србије у свету скочио и у ствари то показује колико српска економија јача.

Такође, вама је саопштено јутрос, али ви то из неког разлога кријете од јавности и нећете да кажете него овде вероватно покушавате да злоупотребите чињеницу да тренутно нема представника Министарства финансија у Народној скупштини, дакле вама је саопштен и следећи податак – да је јавни дуг Републике Србије на дан 31. децембра 2016. године износио 24,8 милијарди евра, а да на дан 1. априла 2017. године износи 24,1 милијарда евра, што значи да смо ми за свега четири месеца отплатили 700 милиона евра дуга са којима нас је задужила Демократска странка по првобитном зајму из 2010. године, када нам је кредитни рејтинг био такав да смо узимали фактички зеленашке кредите јер нас је свет оцењивао као економску црну рупу у Европи. Да вас подсетим, господине Ћирићу, тада је бруто друштвени производ био негативан, имали смо минус четири стопу бруто друштвеног производа. Данас идемо на три, три и по, четири посто у плусу и због тога нам кредитни рејтинг расте, а овај зајам смо узели да бисмо у ствари вратили дугове са којима сте нас ви задужили, само је овај зајам много јефтинији него зајмови које сте ви узимали.

Ако ико нема морално право да говори о категоријама као што су: дугови, задуживање, пљачке, приватизације, стање јавних финансија – то је Демократска странка. То је странка која је упропастила српску економију, то је странка која је упропастила српске јавне финансије, то је странка која је, између осталог, упропастила и оне људе у „Гоши“ у Смедеревској Паланци, па им сад Влада Републике Србије исплаћује једнократну помоћ од 65.000 динара и у наредних 16 месеци, ако се не варама, још по 30.000 динара.

Али, само да знате, Влада Србије је у могућности то да ради управо зато што смо оздравили наш систем јавних финансија, зато што имамо здрав буџет и зато што се данас задужујемо по каматним стопама које су неупоредиво ниже него у време када сте Србијом владали ви, али ви све то, господине Ћирићу, знате. Јутрос су вам саопштени ти подаци, али, ево, ви из неког разлога хоћете да уплашите грађане Србије како се ми у ствари додатно задужујемо. Не. Ми враћамо дугове са којим сте нас ви задужили и, као што видите, само за прва четири месеца ове године успели смо да вратимо 700 милиона евра.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик...

Одустали сте?

Право на реплику, народни посланик Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Као прво, никада вама нећу ускраћивати право да говорите, пошто сте рекли – ви немате права да говорите. Овде

свако има права да говори и то је функција Скупштине. Дакле, свако има права да говори, а посебно када говори о бројевима, о струци и када се не обраћа лично и када не вређа лично посланика, нити његову децу, нити његову породицу. То никада нисте могли да чујете од мене и ја ћу бранити право сваког да говори у овој скупштини, па и вас.

Али, морам да кажем, наравно, слушао сам пет година и слушам пет година ту причу, сви су у Србији чули – ви сте се задуживали скупим кредитима, ми смо само враћали скупе кредите, а откуд онда од 15 милијарди наслеђеног јавног дуга 2012. године сада 25 милијарди? Значи – десет милијарди више. А да сте враћали само скупе дугове – смањивали бисте камате, а дуг би остао 15 милијарди. Једноставна је рачуница, за то не треба бити економиста, не треба бити макроекономиста.

Дакле, десет милијарди евра за пет година већи јавни дуг. То је чињеница и говорим о томе. И питање је, и о томе Скупштина треба да говори – где је тај новац, где су ефекти. У реду, остало је нешто, али је важно упознати јавност са тим. Ја управо позивам и вас и све остале да говоримо о томе. Када сам говорио о овом закону, управо сам позивао све нас да јачамо институцију, да охрабрујемо једни друге, да говоримо отворено о сваком изазову, о сваком проблему, о сваком закону и ефектима које ти закони доносе. На такав начин можемо да градимо озбиљну државу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Арсићу, рекламирам члан 100. Ако желите да полемисхте и да се обрачунавате са опозицијом и са Демократском странком и са посланицима Демократске странке, морате да сиђете међу народне посланике и да препустите место председавајућег некоме другом. Не можете одатле да прекидате господина Ћирића пет пута у току његовог излагања. Јасно прочитајте члан 100. и сиђите па му одговорите са места где седе народни посланици, јер тако пише у Пословнику.

Када толико добро радите и када кажете да имате суфицит у буџету, а зашто се онда задужујете? Зашто узимате кредит када вам толико добро иде? Кућа у којој има свега се не задужује. Просто речено.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Милојичићу, ви сте управо прекршили Пословник зато што сте говорили о повреди које није било. Ја сам саслушао колегу Ћирића, уопште га нисам прекинуо у излагању од два минута. Је л' тако?

Е сад, пошто знате да повреда Пословника може да се укаже по непосредном кршењу Пословника и, зарад јавности да вам кажем, господин Милојичић сачека да се другом посланику да реч, а онда скаче из клупе са Пословником...

(Радослав Милојичић: Није тачно.)

...Да би се представио као народни посланик. Тачно је тако, јер сам гледао и у монитор док сам давао реч господину Мартиновићу, ви сте тада викнули – Пословник и тада се упалило ваше име овде на монитору. Тако да сматрам да је ово једна најобичнија злоупотреба права на повреду Пословника.

Да ли желите да се о томе изјасни Скупштина у дану за гласање? (Да.)

Наравно, изјасниће се.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ево видите, фино васпитано, пристојно ометање, а малопре је њихов представник говорио о томе да свако има право да говори. Изгледа да се то право не односи на мене. То њихово право, селективно је право, нешто ме асоцира на нека чудна тоталитарна времена, на неке диктатуре када је некоме било забрањено да рекламира, рецимо, Пословник, када је председавао неко из њихове странке, па и сада...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Који члан, колега Ристичевићу, молим вас?

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Сачекајте.

Кад желим да укажем на повреду члана 103, доживљавам ово што данима доживљавам, да неко окрене леђа мени. Лако је мени окренути леђа, ја сам безопасан. Богами, ја њима не бих смео.

У вези члана 103. дајем право за све сте што сте рекли малопре, али сте пропустили прилику да примените и у пракси став 8. и да посланичкој групи чији је представник очигледно злоупотребио то правило, злоупотребио много штошта, али нисте применили став 8. и одузели тој посланичкој групи два минута од времена за расправу по овој тачки дневног реда. Пошто је она обједињена, очекујем да ви та два минута њима одузмете, сходно ономе што сте сами рекли. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Ристичевићу, можда сте у праву да је требало тако да поступим, али ево колега Александар Мартиновић је рекао да неко нема морално право да говори о нечему, а тај којем је то речено изврнуо је речи и рекао је „забрањујете ми да говорим“.

Зато не желим да одузmem та два минута. Да ли ме разумете?

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о томе? (Не.)

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, за разлику од неких других, који за себе тврде да су она прва просвећена европска демократска Србија, посланици Српске напредне странке, посланици Посланичке групе Покрета социјалиста, Народне сељачке странке и Уједињене сељачке странке Србије никоме не окрећу

леђа док говори. Имате право да кажете и да изразите ваше политичко мишљење. Ја сам само рекао, због других народних посланика и због грађана Републике Србије, да су вама јако добро познате информације које су јутрос изнете на седници Одбора за финансије, само што их ви прећуткујете, односно покушавате да стање српских јавних финансија прикажете горим него што оно објективно јесте.

Само сам рекао да се овде ради о зајму који је узет по каматној стопи од 2,2%. Рекао сам да смо успели да смањимо јавни дуг за прва четири месеца ове године за 700 милиона евра и да се ради о зајму који је првобитно узет 2010. Године, када је кредитни рејтинг Републике Србије био много нижи него што је сада. И рекао сам да ово што се данас дешава у Смедеревској Паланци, да помажемо радницима фабрике која је приватизована 2007. године, у општини у којој је председник општине опљачкао своју сопствену општину, па су плате радницима у општинској управи исплаћиване преко фудбалског клуба који је волшебено проглашен јавним предузећем. Дакле, све се то дешавало у време када је ваша странка ведрела и облачила овом државом.

Ја вам сад кажем да се у Србији ради другачије. Ја вам сад кажем да су бројке у Србији другачије. Кажем вам да јавни дуг пада. Ја вам кажем вам да се кредити данас у Србији узимају на међународном финансијском тржишту под далеко повољнијим условима него што је то чињено 2008, 2009, 2010, 2011. године.

А иначе, даме и господо народни посланици, ММФ је истеран из Републике Србије 2011. године зато што нисте хтели да имате мониторинг било какве међународне институције над оним што сте радили у области јавних финансија. И није тачно да је јавни дуг износио 15 милијарди евра, као што сте рекли. Јавни дуг је био много већи, само што га ви нисте приказивали у буџету, него сте дугове Републике Србије, локалних самоуправа, јавних предузећа чији је оснивач Република Србија и тако даље држали по којекаквим банкама, нисте их исказивали у буџету и због тога нисте хтели да имате мониторинг ММФ-а него сте им после три недеље рекли – хвала и довиђања. Ти људи су отишли.

Последица свега тога је да је Република Србија у лето 2012. године била пред банкротом. Од тог банкрота грађане Србије спасле су мере Владе Републике Србије. Слушам вас данас цео дан како плачете над тужном судбином радника, пензионера... Те отели смо плате, те отели смо пензије. Људи, ви не разумете једну ствар коју је народ разумео. Грађани Србије су схватили да су те мере, ма колико болне, биле неопходне да бисмо оздравили јавне финансије. То су показали резултати избора и 2014. и 2016, а то су показали и резултати избора за председника Републике 2017. године. То што ви не разумете или нећете да разумете, народ разуме. Све ово што смо урадили било је неопходно.

Јер да то нисмо урадили, не бисмо данас могли да помогнемо „Гошиним“ радницима у Смедеревској Паланци, зато што новца у буџету имамо довољно. У ваше време „Гоша“ је приватизована и радници од 2007. године нису добијали плате, а онда сте ви преко ваших медија покушали да представите да је за то одговорна влада Александра Вучића. Није. Смањујемо јавни дуг, побољшава нам се кредитни рејтинг и због свега тога можемо да унапредимо и наш систем електропривреде и нашу железницу и наше правосуђе, па, на крају крајева, можемо да помогнемо и тој намученој Смедеревској Паланци која је опљачкана више него у време Турака.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Маја Виденовић.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Господине потпредседнице, тренутно се позивам на кршење члана 107. Морам да кажем да ваше поподневно вођење седнице, заправо, ви сте у стицају кршења чланова Пословника. Верујем да знате, али ћу вас подсетити на став 2. члана 107. који каже – на седници није дозвољено непосредно обраћање народног посланика, а у неким другим законима, колега Мартиновићу, и у Уставу и у законима, тек није дозвољено народним посланицима да користе и злоупотребљавају Народну скупштину да пресуђују и оцењују ко је овде криминалац, ко је шта опљачкао и то је управо онај контекст у коме би данас требало да разговарамо; о стању у правосуђу, о томе да политичари пресуђују уместо судија, да се у Парламенту злоупотребљава функција народних посланика, да се пресуђује и покрећу оптужнице.

Друго, срамно је да вама пада на памет, не знам шта ви замишљате, да шефа посланичке групе опозиционе странке упозоравате шта би он требало да каже, а шта не, шта је био садржај некакве јутрошње седнице. То можда можете да имате идеју да можете вашим колегама из ваше посланичке групе, али простор у мозгу који вам дозвољава да ви можете да утичете и да говорите шта би посланик било које странке требало да говори, а шта не, опасно је забрињавајући. Ја вас, колега, молим, а у паузама када примате наредбе од шефа посланичке групе како би требало водити седницу, да се старате о ономе што вам је посао, а то је поштовање Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, ја сам вас пажљиво саслушао и молим вас да све што сте мени рекли тако утичете на рад ваше посланичке групе да се и она тако понаша, јер сам из ваше посланичке групе слушао како је неко отео пензије, покрао пензије, отео плате, отпустио раднике. Све пресуде изречене, као што сте ви сами рекли. И сада очекујете да колеги посланику који није у вашој посланичкој групи то забраним? Не пада ми на памет. Апсолутно ми не пада на памет.

Значи, утичите на рад ваших колега да то не раде, па онда ја нећу бити у једној оваквој ситуацији по питању кршења Пословника. Само сам тражио да се колеге посланици придржавају теме дневног реда и

мислим да је то једини начин да наставимо са радом ове седнице у складу са Пословником о раду Народне скупштине.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Да.)

Желите, у реду.

Даме и господо народни посланици, пошто сам управо обавештен да нема преноса од стране РТС-а, завршавамо са данашњим радом и настављамо сутра у 10.00 сати. Захваљујем.

(Седница је прекинута у 19.45 часова.)